

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
	Verordening (EG) nr. 161/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
★	Verordening (EG) nr. 162/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot verlening van een vergunning voor een toevoegingsmiddel in de diervoeding ⁽¹⁾	3
	Verordening (EG) nr. 163/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten	5
	Verordening (EG) nr. 164/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mengvoeders op basis van granen	8
★	Verordening (EG) nr. 165/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 betreffende de tweede publicatie van de hoeveelheden van bepaalde basisproducten die zonder voorafgaand onderzoek van de economische voorwaarden onder de regeling actieve veredeling mogen worden geplaatst	10
	Verordening (EG) nr. 166/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen	12
	Verordening (EG) nr. 167/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten	16
	Verordening (EG) nr. 168/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse	22
	Verordening (EG) nr. 169/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm	24
	Verordening (EG) nr. 170/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot wijziging van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector	26

Prijs: 18 EUR

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 171/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 22e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1331/2002	28
Verordening (EG) nr. 172/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 betreffende de offertes voor de uitvoer van gerst die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 901/2002	29
Verordening (EG) nr. 173/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 betreffende de offertes voor de uitvoer van rogge die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 900/2002	30
Verordening (EG) nr. 174/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 899/2002	31
Verordening (EG) nr. 175/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 60/2003	32
Verordening (EG) nr. 176/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge	33
Verordening (EG) nr. 177/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten	35
Verordening (EG) nr. 178/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit	38
Verordening (EG) nr. 179/2003 van de Commissie van 30 januari 2003 betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit	40
* Richtlijn 2002/8/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot verbetering van de toegang tot de rechter bij grensoverschrijdende geschillen, door middel van gemeenschappelijke minimumvoorschriften betreffende rechtsbijstand bij die geschillen	41

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

2003/67/EG:

- * Beschikking van de Raad van 28 januari 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met Newcastle disease in de Verenigde Staten van Amerika en houdende afwijking van Beschikkingen 94/984/EG, 96/482/EG, 97/221/EG, 2000/572/EG, 2000/585/EG, 2000/609/EG en 2001/751/EG van de Commissie** 48
- * Informatie over de toepassing van bepaalde artikelen van de overeenkomst tot oprichting van een associatie tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Chili, anderzijds** 52

Commissie

2003/68/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 14 november 2002 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/37.396/D2 — Herziene TACA) ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 4349)** 53

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

2003/69/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 28 januari 2003 tot machtiging van de lidstaten om voor planten van <i>Vitis L.</i> , met uitzondering van vruchten, van oorsprong uit Zwitserland, tijdelijk af te wijken van sommige bepalingen van Richtlijn 2000/29/EG van de Raad (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 340)	72
2003/70/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 29 januari 2003 betreffende bepaalde beschermende maatregelen met betrekking tot infectieuze zalmanemie in Noorwegen ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 362)	76
2003/71/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 29 januari 2003 betreffende bepaalde beschermende maatregelen met betrekking tot infectieuze zalmanemie op de Faeröer ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 363)	80
2003/72/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 30 januari 2003 tot wijziging van Beschikking 2002/994/EG betreffende beschermende maatregelen ten aanzien van uit China ingevoerde producten van dierlijke oorsprong ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 426)	84

Rectificaties

★ Rectificatie van Verordening (EG) nr. 1488/2001 van de Commissie van 19 juli 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad, wat de plaatsing van bepaalde hoeveelheden van bepaalde onder bijlage I van het Verdrag vallende basisproducten onder de regeling actieve veredeling zonder voorafgaand onderzoek van de economische voorwaarden betreft (PB L 196 van 20.7.2001)	86
--	----

Bericht aan de lezers (zie bladzijde 3 van de omslag)

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 161/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	91,0
	204	70,9
	212	111,3
	999	91,1
0707 00 05	052	120,0
	204	114,7
	999	117,3
0709 10 00	220	55,7
	999	55,7
0709 90 70	052	139,5
	204	164,3
	999	151,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	48,5
	204	51,7
	212	40,0
	220	50,2
	624	86,1
	999	55,3
0805 20 10	204	71,1
	999	71,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	60,4
	204	51,2
	220	73,2
	600	76,1
	624	80,4
	999	68,3
0805 50 10	052	63,1
	220	94,9
	600	61,2
	999	73,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	43,3
	400	106,4
	404	105,3
	720	93,6
	999	87,2
	999	87,2
0808 20 50	388	96,1
	400	102,8
	524	115,5
	528	125,5
	720	41,0
	999	96,2

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 162/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003
tot verlening van een vergunning voor een toevoegingsmiddel in de diervoeding
(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 2, onder aaa), van Richtlijn 70/524/EEG dienen de vergunningen voor het in het verkeer brengen van coccidiostatica te worden gebonden aan de persoon die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen daarvan. De vergunningen kunnen voor een periode van tien jaar worden verleend, mits aan alle voorwaarden van artikel 3.A van de richtlijn is voldaan.
- (2) Uit de beoordeling van de vergunningsaanvraag die is ingediend voor het in de bijlage gedetailleerd beschreven coccidiostaticum, blijkt dat dit aan de in artikel 3.A van Richtlijn 70/524/EEG bedoelde voorwaarden voldoet. Het coccidiostaticum kan daarom worden toegelaten en opgenomen in hoofdstuk I van de lijst van toegestane toevoegingsmiddelen in diervoeders waarnaar in artikel 9.T, onder b), van de richtlijn wordt verwezen.

(3) Het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding heeft een gunstig advies uitgebracht betreffende de veiligheid van het coccidiostaticum en de gunstige invloed ervan op de dierlijke productie, onder de in de bijlage vermelde voorwaarden.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor het tot de groep „Coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen” behorende toevoegingsmiddel dat in de bijlage bij deze verordening wordt vermeld, kan onder de in de bijlage vastgestelde voorwaarden een vergunning voor gebruik als toevoegingsmiddel in de diervoeding worden verleend.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 270 van 14.12.1970, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 265 van 3.10.2002, blz. 1.

BIJLAGE

Registratienummer van het toevoegingsmiddel	Naam en registratienummer van de persoon die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen van het toevoegingsmiddel	Toevoegingsmiddel (handelsnaam)	Samenstelling, chemische formule, beschrijving	Diersoort of -categorie	Maximumleeftijd	mg werkzame stof/kg volledig diervoeder		Andere bepalingen	Einde van de vergunningperiode
						Minimum	Maximum		
Coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen									
E 771	Janssen Animal Health BVBA	Diclazuril 0,5 g/100 g (Clinacox 0,5 % Premix) Diclazuril 0,2 g/100 g (Clinacox 0,2 % Premix)	<p>Samenstelling toevoegingsmiddel: diclazuril: 0,5 g/100 g sojameel: 99,25 g/100 g polyvidone K 30: 0,2 g/100 g natriumhydroxide: 0,0538 g/100 g</p> <p>diclazuril: 0,2 g/100 g sojameel: 39,7 g/100 g polyvidone K 30: 0,08 g/100 g natriumhydroxide: 0,0215 g/100 g tarwevoerbloem: 60 g/100 g</p> <p>Werkzame stof: diclazuril, C₁₇H₉Cl₃N₄O₂ (±)-4-chloorphenyl[2,6-dichloor-4-(2,3,4,5-tetrahydro-3,5-dioxo-1,2,4-triazin-2-yl)phenyl]acetonitril CAS-nummer: 101831-37-2</p> <p>Productiegebonden onzuiverheden: afbraakproduct (R064318): ≤ 0,2 % andere onzuiverheden (R066891, R066896, R068610, R070156, R068584, R070016): elk afzonderlijk ≤ 0,5 % totaal onzuiverheden: ≤ 1,5 %</p>	Opfokleghennen	16 weken	1	1	—	20.1.2013

**VERORDENING (EG) Nr. 163/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003**

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze verordeningen genoemde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 moeten de restituties worden vastgesteld met inachtneming van de bestaande situatie en de vooruitzichten voor de ontwikkeling, enerzijds van de beschikbare hoeveelheden granen, rijst en breukrijst, evenals van hun prijzen op de markt van de Gemeenschap, en anderzijds van de prijzen van granen, rijst en breukrijst en de producten in de sector granen op de wereldmarkt. Krachtens deze artikelen moeten ook waarborgen worden geschapen dat op de graan- en rijstmarkten een evenwichtige toestand heerst en een natuurlijke ontwikkeling op het gebied van de prijzen en de handel plaatsvindt en moet bovendien rekening worden gehouden met het economische aspect van de bedoelde uitvoer en de noodzaak verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden.
- (3) Verordening (EG) nr. 1518/95 van de Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2993/95 ⁽⁶⁾, betreffende de regeling voor de invoer en de uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten heeft in artikel 4 de specifieke criteria vastgesteld waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de restitutie voor deze producten.
- (4) Het is wenselijk de aan bepaalde verwerkte producten toe te kennen restitutie, al naar gelang van het product, hoger of lager vast te stellen volgens het asgehalte, het

gehalte aan ruwe celstof, het gehalte aan doppen, het eiwitgehalte, het vetgehalte of het zetmeelgehalte, daar deze gehalten van bijzondere betekenis zijn voor de hoeveelheid basisproduct die werkelijk voor de vervaardiging van het verwerkte product is gebruikt.

- (5) Ten aanzien van maniokwortel en andere tropische wortels en knollen en het daarvan vervaardigde meel, behoeft het economische aspect van de uitvoeren die zouden kunnen worden overwogen, in het bijzonder gezien de aard en de herkomst van deze producten, op het ogenblik geen vaststelling van een restitutie bij uitvoer. Voor bepaalde verwerkte producten is het, gezien het geringe aandeel van de Gemeenschap aan de wereldhandel, op het ogenblik niet noodzakelijk een restitutie bij uitvoer vast te stellen.
- (6) De situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor zekere producten kunnen een differentiatie van de restitutie, naar gelang van de bestemming, nodig maken.
- (7) De restitutie moet eenmaal per maand worden vastgesteld. Zij kan in de tussentijd worden gewijzigd.
- (8) Bepaalde verwerkte producten op basis van maïs kunnen een warmtebehandeling ondergaan, waardoor een restitutie zou kunnen worden uitgekeerd die niet overeenstemt met de kwaliteit van het product. Duidelijk moet worden aangegeven dat deze producten, die voorgegelaatineerd zetmeel bevatten, niet in aanmerking komen voor uitvoerrestituties.
- (9) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en in artikel 1, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde producten, waarop Verordening (EG) nr. 1518/95 van toepassing is, worden vastgesteld in overeenstemming met de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 55.

⁽⁶⁾ PB L 312 van 23.12.1995, blz. 25.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	30,98	1104 23 10 9100	C14	EUR/t	33,20
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	26,56	1104 23 10 9300	C14	EUR/t	25,45
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	26,56	1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C17	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C17	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C18	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C16	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C14	EUR/t	5,53
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	39,83	1107 10 11 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	30,98	1107 10 91 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	26,56	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C14	EUR/t	26,56	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	C16	EUR/t	26,47	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	35,41
1103 19 30 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	35,41
1103 20 60 9000	C20	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	35,41
1103 20 20 9000	C17	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	35,41
1104 19 69 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	54,72
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	54,72
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	34,69
1104 19 50 9110	C14	EUR/t	35,41	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	26,56
1104 19 50 9130	C14	EUR/t	28,77	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	34,69
1104 29 01 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	26,56
1104 29 03 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	26,56
1104 29 05 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	34,69
1104 29 05 9300	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	26,56
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	36,35
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	25,23
				2106 90 55 9000	C10	EUR/t	26,56

⁽¹⁾ Er worden geen restituties toegekend voor producten die een warmtebehandeling hebben ondergaan waardoor het zetmeel is voorgegelatineerd.

⁽²⁾ De restituties worden toegekend overeenkomstig de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2730/75 van de Raad (PB L 281 van 1.11.1975, blz. 20).

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De andere bestemmingen zijn als volgt gedefinieerd:

C10: Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland

C11: Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije, Polen en Slovenië

C12: Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland en Polen

C13: Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije en Litouwen

C14: Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland en Hongarije

C15: Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland, Litouwen en Polen

C16: Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland en Litouwen

C17: Alle bestemmingen, uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Polen en Slovenië

C18: Alle bestemmingen, uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen en Slovenië

C19: Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije en Slovenië

C20: Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland, Litouwen en Roemenië

C21: Alle bestemmingen, uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Litouwen, Roemenië en Slovenië.

VERORDENING (EG) Nr. 164/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mengvoeders op basis van granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van die verordening genoemde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Verordening (EG) nr. 1517/95 van de Commissie van 29 juni 1995 houdende bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoer- en uitvoerregeling voor mengvoeders op basis van granen en houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1162/95 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer- en uitvoercertificaten in de sector granen en rijst ⁽³⁾ heeft in artikel 2 de specifieke criteria vastgesteld waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de restitutie voor deze producten.
- (3) Bij de berekening moet ook rekening worden gehouden met het gehalte aan graanproducten. Gemakshalve zou de restitutie moeten worden betaald voor twee categorieën „graanproducten”, namelijk voor maïs, de meest gebruikte component van uitgevoerde mengvoeders, en maïsproducten, en voor „andere granen”, dat wil zeggen voor restitutie in aanmerking komende graanproducten,

andere dan maïs en maïsproducten. Een restitutie zou moeten worden toegekend voor de hoeveelheid graanproducten in het mengvoeder.

- (4) Anderzijds moet het bedrag van de restitutie eveneens rekening houden met de afzetmogelijkheden en verkoopvoorwaarden voor de betrokken producten op de wereldmarkt, het belang dat men erbij heeft om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen en het economisch aspect van de uitvoer.
- (5) Evenwel lijkt het momenteel dienstig om bij de vaststelling van de restituties uit te gaan van het op de markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt geconstateerde verschil in de kosten van de grondstoffen die in het algemeen voor het betrokken mengvoeder worden gebruikt zodat de economische realiteit bij de uitvoer van de bedoelde producten nauwkeuriger in aanmerking kan worden genomen.
- (6) De restitutie moet eenmaal per maand worden vastgesteld. Zij kan tussentijds worden gewijzigd.
- (7) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer voor de in Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde mengvoeders waarop Verordening (EG) nr. 1517/95 van toepassing is, zijn aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 51.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mengvoeders op basis van granen

Productcodes van de producten die in aanmerking komen voor een restitutie bij uitvoer:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Graanproducten	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
Maïs en maïsproducten GN-codes 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	22,13
Graanproducten, met uitzondering van maïs en maïsproducten	C10	EUR/t	0,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De overige bestemmingen zijn vastgesteld als volgt:

C10 Alle bestemmingen uitgezonderd Estland.

**VERORDENING (EG) Nr. 165/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003**

**betreffende de tweede publicatie van de hoeveelheden van bepaalde basisproducten die zonder
voorafgaand onderzoek van de economische voorwaarden onder de regeling actieve veredeling
mogen worden geplaatst**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad van 6 december 1993 tot vaststelling van de handelsregeling voor bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2580/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1488/2001 van de Commissie van 19 juli 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad, wat de plaatsing van bepaalde hoeveelheden van bepaalde onder bijlage I van het Verdrag vallende basisproducten onder de regeling actieve veredeling zonder voorafgaand onderzoek van de economische voorwaarden betreft ⁽³⁾, en met name op artikel 22,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 21, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1488/2001 werd 60 % van de hoeveelheden van bepaalde basisproducten, zoals gepubliceerd in Verordening (EG) nr. 1739/2002 van de Commissie van 30 september 2002 betreffende de eerste publicatie van de hoeveelheden van bepaalde basisproducten die zonder voorafgaand onderzoek van de economische voorwaarden onder de regeling actieve veredeling mogen worden geplaatst ⁽⁴⁾, beschikbaar gesteld bij de eerste tranche van de afgifte van certificaten.
- (2) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1488/2001 is de in artikel 11 van Verordening (EG) nr. 3448/93 beschreven voorzieningsbalans regelmatig door de

Commissie herzien en door de groep van deskundigen onderzocht. De Commissie heeft bepaald dat een tweede publicatie van de beschikbare hoeveelheden toepasselijk is.

- (3) De resterende hoeveelheden van bepaalde basisproducten, geïdentificeerd aan de hand van hun achtcijferige code in de gecombineerde nomenclatuur, die zonder voorafgaand onderzoek van de economische voorwaarden onder de regeling actieve veredeling mogen worden geplaatst voor gebruik bij de vervaardiging van goederen, moeten derhalve het voorwerp van een tweede publicatie uitmaken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De resterende hoeveelheden van bepaalde onder bijlage I van het Verdrag vallende basisproducten die zonder voorafgaand onderzoek van de economische voorwaarden onder de regeling actieve veredeling mogen worden geplaatst, worden overeenkomstig artikel 22 van Verordening (EG) nr. 1488/2001 in de bijlage bij deze verordening vermeld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 318 van 20.12.1993, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 298 van 25.11.2000, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 196 van 19.7.2001, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB L 263 van 1.10.2002, blz. 20.

BIJLAGE

GN-code	Omschrijving	Hoeveelheid (ton)
ex 0402 10 19	Melk in poeder, in korrels of in andere vaste vorm, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, met een vetgehalte van niet meer dan 1,5 gewichtspersent (goederengroep 2)	11 900
ex 0405 10 19	Boter met een vetgehalte van 82 gewichtspersenten (goederengroep 6)	6 520
1701 99 10	Witte suiker	42 720

VERORDENING (EG) Nr. 166/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie⁽⁴⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze beide verordeningen bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd.
- (2) In Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1052/2002⁽⁶⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld naar gelang van het geval in bijlage B bij Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bijlage B bij Verordening (EG) nr. 3072/95.
- (3) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.
- (4) De naleving van de verplichtingen die zijn aangegaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van langetermijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.

- (5) Ingevolge de regeling tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika met betrekking tot de uitvoer van deegwaren uit de Gemeenschap naar de Verenigde Staten, goedgekeurd bij Besluit 87/482/EEG van de Raad⁽⁷⁾, dient de restitutie voor goederen van de GN-codes 1902 11 00 en 1902 19 00 naar gelang van de bestemming te worden gedifferentieerd.
- (6) Overeenkomstig artikel 4, leden 3 en 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, moet een verlaagde restitutievoet worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met het bedrag van de restitutie bij de productie, dat krachtens Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de Commissie⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1786/2001⁽⁹⁾, van toepassing is op het verwerkte basisproduct, en dat geldig is tijdens de veronderstelde periode van de vervaardiging van de goederen.
- (7) Alcoholhoudende dranken worden geacht minder gevoelig te zijn voor de prijs van de granen die voor de vervaardiging ervan worden gebruikt. In Protocol 19 van het Verdrag betreffende de toetreding van het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken wordt evenwel bepaald dat de noodzakelijke maatregelen moeten worden vastgesteld om het gebruik van granen uit de Gemeenschap voor de vervaardiging van alcoholhoudende dranken uit granen te vergemakkelijken. Daarom moet de restitutie die wordt toegepast op granen die in de vorm van alcoholhoudende dranken worden uitgevoerd, worden aangepast.
- (8) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (9) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of artikel 1, lid 1, van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 3072/95 en die worden uitgevoerd in de vorm van goederen vermeld in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92, respectievelijk bijlage B van Verordening (EG) nr. 3072/95, worden vastgesteld zoals in de bijlage is opgenomen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB L 117 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 160 van 18.6.2002, blz. 16.

⁽⁷⁾ PB L 275 van 29.9.1987, blz. 36.

⁽⁸⁾ PB L 159 van 1.7.1993, blz. 112.

⁽⁹⁾ PB L 242 van 12.9.2001, blz. 3.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie
Erkki LIKANEN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 januari 2003 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct ^(EUR/100 kg)	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
1001 10 00	Harde tarwe: – in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika – in andere gevallen	— —	— —
1001 90 99	Zachte tarwe en mengkoren: – in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika – in andere gevallen: – – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – – in andere gevallen	— — — —	— — — —
1002 00 00	Rogge	2,647	2,647
1003 00 90	Gerst – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – in andere gevallen	— —	— —
1004 00 00	Haver	—	—
1005 90 00	Mais, gebruikt in de vorm van: – zetmeel: – – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – – in andere gevallen – glucose, glucosestroop, maltodextrine, maltodextrinestroop van de GN-codes 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁴⁾ : – – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – – in andere gevallen – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – andere (als zodanig) Aardappelzetmeel van GN-code 1108 13 00 gelijkgesteld aan een verwerkingsproduct van maïs: – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – in andere gevallen	2,213 0,784 2,213 1,660 0,588 1,660 0,784 2,213 2,213 0,784 2,213	2,213 0,784 2,213 1,660 0,588 1,660 0,784 2,213 2,213 0,784 2,213

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
ex 1006 30	Volwitte rijst: – rondkorrelig – halflangkorrelig – langkorrelig	14,500 14,500 14,500	14,500 14,500 14,500
1006 40 00	Breukrijst	3,600	3,600
1007 00 90	Graansorgho	—	—

⁽¹⁾ Voor de landbouwproducten verkregen door verwerking van het basisproduct en/of gelijkgesteld, moeten de coëfficiënten vermeld in bijlage E bij Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie (PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1), worden gebruikt.

⁽²⁾ De betrokken goederen vallen onder GN-code 3505 10 50.

⁽³⁾ Goederen opgenomen in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bedoeld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2825/93.

⁽⁴⁾ Voor stropen van de GN-codes 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 60 90, verkregen door het mengen van glucose- en fructosestropen, geeft alleen glucosestroop recht op uitvoerrestitutie.

VERORDENING (EG) Nr. 167/2003 VAN DE COMMISSIE

van 30 januari 2003

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 31, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Krachtens artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kan het verschil tussen de in de internationale handel geldende prijzen van de producten als bedoeld in artikel 1 van genoemde verordening en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer voorzover de akkoorden gesloten overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag dat toestaan.

(2) Krachtens Verordening (EG) nr. 1255/1999 moeten de restituties voor de producten als bedoeld in artikel 1 van die verordening, die als zodanig worden uitgevoerd, worden vastgesteld rekening houdend met:

- de situatie en de verwachte ontwikkeling op de markt van de Gemeenschap met betrekking tot de prijzen voor melk en zuivelproducten en de beschikbare hoeveelheden, evenals met de prijzen voor melk en zuivelproducten in de internationale handel,
- de afzetkosten en de meest gunstige vervoerskosten, berekend vanaf de markten van de Gemeenschap tot aan de havens of andere plaatsen van uitvoer van de Gemeenschap, evenals met de aanvoerkosten tot aan de landen van bestemming,
- de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten, zijnde het verzekeren van een evenwichtige en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer op deze markten,
- de beperkingen die resulteren uit de akkoorden gesloten overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag,
- het belang dat erin gelegen is om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen,
- het economisch aspect van de beoogde uitvoer.

(3) Krachtens artikel 31, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 worden de prijzen in de Gemeenschap bepaald met inachtneming van de toegepaste prijzen die met het oog op de uitvoer het gunstigst blijken te zijn. Bij de bepaling van de prijzen in de internationale handel wordt met name rekening gehouden met:

- a) de prijzen die op de markten in derde landen worden toegepast,

b) de gunstigste prijzen bij invoer in de derde landen van bestemming uit andere derde landen,

c) de producentenprijzen die in de uitvoerende derde landen worden geconstateerd en, in voorkomend geval, met inachtneming van de subsidies die door deze landen worden toegekend,

d) de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

(4) Krachtens artikel 31, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kunnen de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten het noodzakelijk maken dat voor de producten als bedoeld in artikel 1 van genoemde verordening naar gelang van hun bestemming een verschillend restitutiebedrag wordt vastgesteld.

(5) Artikel 31, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 voorziet erin dat de lijst van producten waarvoor een restitutie wordt verleend bij uitvoer, en het bedrag van deze restitutie ten minste eenmaal per vier weken worden vastgesteld. Het bedrag van de restitutie kan echter gedurende meer dan vier weken op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven.

(6) Krachtens artikel 16 van Verordening (EG) nr. 174/1999 van de Commissie van 26 januari 1999 tot vaststelling van de specifieke uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 804/68 van de Raad inzake de uitvoercertificaten en de invoerrestituties in de sector melk en zuivelproducten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2279/2002 ⁽⁴⁾, is de verleende restitutie voor zuivelproducten met toegevoegde suiker gelijk aan de som van twee elementen. Het ene element dient om rekening te houden met de hoeveelheid zuivelproducten en wordt berekend door het basisbedrag te vermenigvuldigen met het gehalte aan zuivelproducten van het betrokken product, het andere element dient om rekening te houden met de hoeveelheid toegevoegde sacharose en wordt berekend door het basisbedrag van de restitutie die op de dag van uitvoer geldt voor de producten als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽⁶⁾, te vermenigvuldigen met het sacharosegehalte van het gehele product. Dit laatste element evenwel wordt uitsluitend in aanmerking genomen als de sacharose is geproduceerd uit in de Gemeenschap geteelde suikerbieten of in de Gemeenschap geteeld suikerriet.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 20 van 27.1.1999, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 347 van 20.12.2002, blz. 31.

⁽⁵⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

- (7) Bij Verordening (EEG) nr. 896/84 van de Commissie ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 222/88 ⁽²⁾, zijn aanvullende bepalingen ingesteld inzake de toekenning van de restituties in geval van wijziging van het verkoopseizoen. Deze bepalingen voorzien in de mogelijkheid de restituties naar gelang van de datum waarop de producten zijn vervaardigd te differentiëren.
- (8) Voor de berekening van het restitutiebedrag voor smeltdaas moet worden bepaald dat de eventueel toegevoegde hoeveelheid aan caseïne en/of caseïnaten niet in aanmerking wordt genomen.
- (9) De toepassing van deze regels op de huidige marktsituatie in de zuivelsector, in het bijzonder op de prijzen van deze producten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, leidt tot het vaststellen van de restitutie voor de producten op de bedragen aangegeven in de bijlage.

- (10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bedoeld in artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 voor de uitgevoerde producten in ongewijzigde staat worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 91 van 1.4.1984, blz. 71.

⁽²⁾ PB L 28 van 1.2.1988, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 39 9300	L06	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 99 9000	L06	EUR/100 kg	43,93
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 11 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 19 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 31 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 31 9300	L06	EUR/kg	0,2629
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 31 9500	L06	EUR/kg	0,4530
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 39 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	9,981	0403 90 11 9000	L06	EUR/100 kg	43,390
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9200	L06	EUR/100 kg	43,39
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9300	L06	EUR/100 kg	82,87
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 13 9500	L06	EUR/100 kg	86,49
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 13 9900	L06	EUR/100 kg	92,17
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 19 9000	L06	EUR/100 kg	92,74
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 33 9400	L06	EUR/kg	0,8287
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 33 9900	L06	EUR/kg	0,9217
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	14,99
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9310	L06	EUR/100 kg	36,41
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9340	L06	EUR/100 kg	53,28
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9370	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 11 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0403 90 59 9510	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 19 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 21 9120	L06	EUR/100 kg	37,53
0402 10 91 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 21 9160	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 10 99 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 23 9120	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 21 11 9200	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 23 9130	L06	EUR/100 kg	83,62
0402 21 11 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 23 9140	L06	EUR/100 kg	87,27
0402 21 11 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 23 9150	L06	EUR/100 kg	93,00
0402 21 11 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 29 9110	L06	EUR/100 kg	93,58
0402 21 17 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 29 9115	L06	EUR/100 kg	94,13
0402 21 19 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 29 9125	L06	EUR/100 kg	95,10
0402 21 19 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 29 9140	L06	EUR/100 kg	102,21
0402 21 19 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 81 9100	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9110	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0404 90 83 9130	L06	EUR/kg	0,8362
0402 21 91 9350	L06	EUR/100 kg	95,10	0404 90 83 9150	L06	EUR/kg	0,8727
0402 21 91 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0404 90 83 9170	L06	EUR/kg	0,9300
0402 21 99 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9936	L06	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9300	L06	EUR/100 kg	95,10	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9400	L06	EUR/100 kg	100,37	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9600	L06	EUR/100 kg	109,41	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9700	L06	EUR/100 kg	113,49	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9900	L06	EUR/100 kg	118,21	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9200	L06	EUR/kg	0,4400	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 29 15 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	191,78
0402 29 19 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	169,22
0402 29 19 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	175,98
0402 29 19 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	235,07
0402 29 91 9000	L06	EUR/kg	0,9358	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 99 9100	L06	EUR/kg	0,9358	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L06	EUR/kg	1,0037	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	39,41
0402 91 19 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		400	EUR/100 kg	—
0402 91 31 9300	L06	EUR/100 kg	8,058		A01	EUR/100 kg	39,41

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie		
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	36,66		L04	EUR/100 kg	8,10		
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	36,66		A01	EUR/100 kg	15,17		
0406 10 20 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	16,09		L04	EUR/100 kg	11,87		
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	16,09		A01	EUR/100 kg	22,26		
0406 10 20 9610	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	53,46		L04	EUR/100 kg	17,26		
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	53,46		A01	EUR/100 kg	32,38		
0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	54,22		L04	EUR/100 kg	11,87		
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	54,22		A01	EUR/100 kg	22,26		
0406 10 20 9630	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	60,52		L04	EUR/100 kg	17,26		
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	60,52		A01	EUR/100 kg	32,38		
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	88,94		L04	EUR/100 kg	17,26		
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	88,94		A01	EUR/100 kg	32,38		
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	74,11		L04	EUR/100 kg	19,53		
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	74,11		A01	EUR/100 kg	36,60		
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	L03	EUR/100 kg	—		
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	20,48		
	L04	EUR/100 kg	27,49		400	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	38,40		
	A01	EUR/100 kg	27,49	0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—		
0406 10 20 9850	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,14		
	L04	EUR/100 kg	33,33		400	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	94,14		
	A01	EUR/100 kg	33,33	0406 40 90 9000	L03	EUR/100 kg	—		
0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	96,66		
	0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg		—	400	EUR/100 kg	—	
		0406 20 90 9100	A00		EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	96,66
			0406 20 90 9913	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 13 9000	L03	EUR/100 kg
L04				EUR/100 kg	61,46	L04		EUR/100 kg	106,29
400	EUR/100 kg			17,96	400	EUR/100 kg		34,20	
A01	EUR/100 kg	61,46		A01	EUR/100 kg	121,71			
0406 20 90 9915	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	81,13		L04	EUR/100 kg	109,84		
	400	EUR/100 kg	23,93		400	EUR/100 kg	35,25		
	A01	EUR/100 kg	81,13		A01	EUR/100 kg	125,77		
0406 20 90 9917	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	86,20		L04	EUR/100 kg	109,84		
	400	EUR/100 kg	25,44		400	EUR/100 kg	35,25		
	A01	EUR/100 kg	86,20		A01	EUR/100 kg	125,77		
0406 20 90 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	96,33		L04	EUR/100 kg	107,63		
	400	EUR/100 kg	28,38		400	EUR/100 kg	25,29		
	A01	EUR/100 kg	96,33		A01	EUR/100 kg	122,94		
0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—		
0406 30 31 9710	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,51		
	L04	EUR/100 kg	8,10		400	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,69		
	A01	EUR/100 kg	15,17	0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—		
0406 30 31 9730	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	93,89		
	L04	EUR/100 kg	11,87		400	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,52		
	A01	EUR/100 kg	22,26						

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie		
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	94,38		
	L04	EUR/100 kg	85,04		400	EUR/100 kg	13,13		
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,15		
	A01	EUR/100 kg	97,38		L03	EUR/100 kg	—		
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	91,53			
	L04	EUR/100 kg	78,15	400	EUR/100 kg	—			
	400	EUR/100 kg	14,50	A01	EUR/100 kg	106,96			
	A01	EUR/100 kg	89,64	0406 90 78 9300	L03	EUR/100 kg	—		
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	97,04		
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	110,84		
	A01	EUR/100 kg	89,64	0406 90 78 9500	L03	EUR/100 kg	—		
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	96,13		
	L04	EUR/100 kg	71,43		400	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	109,15		
	A01	EUR/100 kg	82,21	0406 90 79 9900	L03	EUR/100 kg	—		
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	78,47		
	L04	EUR/100 kg	72,14		400	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	90,23		
	A01	EUR/100 kg	82,27	0406 90 81 9900	L03	EUR/100 kg	—		
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	99,20		
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	27,02		
	400	EUR/100 kg	34,88		A01	EUR/100 kg	113,61		
	A01	EUR/100 kg	127,15	0406 90 85 9930	L03	EUR/100 kg	—		
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	107,14		
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	33,67		
	400	EUR/100 kg	22,80		A01	EUR/100 kg	123,32		
	A01	EUR/100 kg	127,15	0406 90 85 9970	L03	EUR/100 kg	—		
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	98,22		
	L04	EUR/100 kg	106,29		400	EUR/100 kg	29,46		
	400	EUR/100 kg	34,20		A01	EUR/100 kg	113,03		
	A01	EUR/100 kg	121,71	0406 90 85 9999	A00	EUR/100 kg	—		
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—		0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	117,14			0406 90 86 9200	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	32,46				L04	EUR/100 kg	90,13
	A01	EUR/100 kg	135,59	400			EUR/100 kg	17,68	
0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg		106,94		
	L04	EUR/100 kg	116,53	0406 90 86 9300	L03	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	36,31		L04	EUR/100 kg	91,43		
	A01	EUR/100 kg	134,46		400	EUR/100 kg	19,38		
0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,06		
	L04	EUR/100 kg	112,03	0406 90 86 9400	L03	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	27,77		L04	EUR/100 kg	97,13		
	A01	EUR/100 kg	129,88		400	EUR/100 kg	21,93		
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—		0406 90 86 9900	A01	EUR/100 kg	113,61	
	0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
		L04	EUR/100 kg	112,03		L04	EUR/100 kg	107,14	
		400	EUR/100 kg	27,77		400	EUR/100 kg	25,67	
A01		EUR/100 kg	129,88	A01	EUR/100 kg	123,32			
0406 90 73 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	97,56		0406 90 87 9200	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	29,89			L04	EUR/100 kg	75,11	
	A01	EUR/100 kg	111,82			400	EUR/100 kg	15,81	
0406 90 75 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9300		A01	EUR/100 kg	89,10	
	L04	EUR/100 kg	98,22		L03	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	12,61		L04	EUR/100 kg	83,95		
	A01	EUR/100 kg	113,03		400	EUR/100 kg	17,85		
0406 90 76 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9400	A01	EUR/100 kg	99,25		
	L04	EUR/100 kg	88,57		L03	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	86,15		
	A01	EUR/100 kg	101,43		400	EUR/100 kg	19,55		
0406 90 76 9400	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9951	A01	EUR/100 kg	100,75		
	L04	EUR/100 kg	99,20		L03	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	13,13		L04	EUR/100 kg	97,43		
	A01	EUR/100 kg	113,61		400	EUR/100 kg	27,03		
0406 90 76 9500	L03	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	111,58			

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	97,43		A01	EUR/100 kg	118,38
	400	EUR/100 kg	21,93		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9972	A01	EUR/100 kg	111,58	0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	105,90
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	20,40
	L04	EUR/100 kg	41,51		A01	EUR/100 kg	119,70
0406 90 87 9973	400	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	47,73		L04	EUR/100 kg	94,51
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	15,39
0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	95,66	0406 90 88 9300	A01	EUR/100 kg	108,69
	400	EUR/100 kg	15,39		A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	109,55		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	74,16
	L04	EUR/100 kg	103,82		400	EUR/100 kg	19,38
					A01	EUR/100 kg	87,34

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 van de Commissie (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

L03 Ceuta, Melilla, IJsland, Noorwegen, Zwitserland, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Heilige Stoel (gebruikelijke naam: Vaticaanstad), Malta, Turkije, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Canada, Cyprus, Australië en Nieuw-Zeeland,

L04 Albanië, Slovenië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Joegoslavië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië,

L05 Alle bestemmingen met uitzondering van Polen, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije en de Verenigde Staten van Amerika,

L06 Alle bestemmingen met uitzondering van Estland, Letland, Litouwen, Hongarije en de Verenigde Staten van Amerika.

„970” omvat de uitvoer zoals bedoeld in artikel 36, lid 1, onder a) en c), en artikel 44, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie (PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11) en de uitvoer op basis van contracten met op het grondgebied van een lidstaat gestationeerde maar niet onder zijn gezag vallende strijdkrachten.

VERORDENING (EG) Nr. 168/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003

tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68 ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 79/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie ⁽⁵⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de

markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijs waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktgegevens, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 13 van 18.1.2003, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,14	—	0,07
1703 90 00 ⁽¹⁾	10,31	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgesteld bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

**VERORDENING (EG) Nr. 169/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003**

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 27, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder a), van die verordening genoemde producten en de prijzen voor deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens Verordening (EEG) nr. 1260/2001 moeten de restituties voor witte suiker en ruwe suiker, welke niet gedenatureerd en in onveranderde vorm uitgevoerd zijn, vastgesteld worden rekening houdend met de toestand op de markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt voor suiker, en vooral met de in artikel 28 van genoemde verordening bedoelde prijs- en kostenelementen. Volgens dit artikel moet eveneens met het economische aspect van de voorgenomen uitvoertransactie rekening worden gehouden.
- (3) Voor ruwe suiker moet de restitutie vastgesteld worden voor de standaardkwaliteit die bepaald is in bijlage I, punt II, van Verordening (EG) nr. 1260/2001. Deze restitutie werd bovendien vastgesteld overeenkomstig artikel 28, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1260/2001. Kandjijsuiker werd omschreven in Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽³⁾. Het aldus berekende restitutiebedrag voor gearomatiseerde suiker en suiker waaraan kleurstoffen zijn toegevoegd, moet gelden voor de hoeveelheid sacharose in de betreffende suiker en bijgevolg worden vastgesteld per percent sacharosegehalte.

- (4) De toestand op de wereldmarkt of de bijzondere eisen van bepaalde markten kunnen het noodzakelijk maken de restitutie voor suiker naar gelang van de bestemming te variëren.
- (5) In bijzondere gevallen kan het bedrag van de restitutie worden vastgesteld bij besluiten van verschillende aard.
- (6) De restitutie moet elke twee weken worden vastgesteld. De restitutie kan tussentijds gewijzigd worden.
- (7) De toepassing van deze regels op de huidige situatie van de suikermarkt en met name op de noteringen of prijzen van suiker in de Gemeenschap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de restitutie ter hoogte van de in de bijlage aangegeven bedragen.
- (8) Bij Verordening (EG) nr. 1260/2001 wordt het vereveningsstelsel van de opslagkosten niet verlengd per 1 juli 2001. Daarmee moet dan ook rekening worden gehouden voor de vaststelling van de restituties die worden toegekend wanneer de producten na 30 september 2001 worden uitgevoerd.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij de uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1260/2001 genoemde producten, welke niet gedenatureerd zijn, worden vastgesteld overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4223
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4223

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 28, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

VERORDENING (EG) Nr. 170/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003
tot wijziging van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere
producten van de suikersector

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 5, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer in onveranderde vorm voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector toe te passen restituties zijn vastgesteld door Verordening (EG) nr. 2390/2002 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Toepassing van de in Verordening (EG) nr. 2390/2002 genoemde voorschriften, criteria en uitvoeringsbepalingen op de gegevens, waarover de Commissie op het

huidige tijdstip beschikt, geeft aanleiding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restituties bij uitvoer in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restitutie bij de uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder d), f) en g), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 genoemde producten, welke werd vastgesteld in de bijlage van Verordening (EG) nr. 2390/2002 wordt in overeenstemming met de in de bijlage van deze verordening opgenomen bedragen gewijzigd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 136.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 januari 2003 tot wijziging van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg droge stof	42,23 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	42,23 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg droge stof	80,24 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4223 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	42,23 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4223 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4223 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4223 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	42,23 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4223 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op stropen met een zuiverheid van minder dan 85 % (Verordening (EG) nr. 2135/95). Het sacharosegehalte wordt overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.

⁽²⁾ Alleen geldig voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽³⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op het in de bijlage, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 3513/92 (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 12) bedoelde product.

⁽⁴⁾ Alleen geldig voor de in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

VERORDENING (EG) Nr. 171/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003

tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 22e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1331/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 1331/2002 van de Commissie van 23 juli 2002 inzake een permanente inschrijving voor het verkoopseizoen 2002/2003 voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽³⁾ worden deelinschrijvingen gehouden voor de uitvoer van deze suiker.
- (2) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1331/2002 naar gelang van het geval, wordt een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld voor de betrokken deelinschrijving,

waarbij met name rekening wordt gehouden met de situatie en de te verwachten ontwikkeling van de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten.

- (3) Na onderzoek van de offertes moeten de in artikel 1 bedoelde bepalingen worden vastgesteld voor de 22e deelinschrijving.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 22e deelinschrijving voor witte suiker, gehouden krachtens Verordening (EG) nr. 1331/2002, wordt het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld op 45,360 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 195 van 24.7.2002, blz. 6.

VERORDENING (EG) Nr. 172/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003

betreffende de offertes voor de uitvoer van gerst die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 901/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1163/2002 ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1324/2002 ⁽⁵⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst naar alle derde landen met uitzondering van de Verenigde Staten van Amerika, Canada, Estland en Letland opengesteld bij Verordening (EG) nr. 901/2002 van de Commissie ⁽⁶⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1230/2002 ⁽⁷⁾.

- (2) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op grond van de meegedeelde offertes besluiten niet tot toewijzing over te gaan.
- (3) Het is, met name rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 genoemde criteria, niet wenselijk een maximumrestitutie vast te stellen.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 24 tot en met 30 januari 2003 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 901/2002 bedoelde inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 46.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 26.

⁽⁶⁾ PB L 127 van 9.5.2002, blz. 11.

⁽⁷⁾ PB L 180 van 10.7.2002, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 173/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003

betreffende de offertes voor de uitvoer van rogge die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 900/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1163/2002 ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1324/2002 ⁽⁵⁾, en met name op artikel 7,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van rogge naar alle derde landen, met uitzondering van Hongarije, Estland, Letland en Litouwen, opgesteld bij Verordening (EG) nr. 900/2002 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2330/2002 ⁽⁷⁾.

- (2) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op grond van de meegedeelde offertes besluiten geen gevolg te geven aan de openbare inschrijving.
- (3) Met name rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria, is het niet wenselijk een maximumrestitutie vast te stellen.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 24 tot en met 30 januari 2003 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 900/2002 bedoelde inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van rogge.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 46.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 26.

⁽⁶⁾ PB L 142 van 31.5.2002, blz. 14.

⁽⁷⁾ PB L 349 van 24.12.2002, blz. 18.

VERORDENING (EG) Nr. 174/2003 VAN DE COMMISSIE

van 30 januari 2003

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 899/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1163/2002⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1324/2002⁽⁵⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen met uitzondering van Polen, Estland, Litouwen en Letland, is opgesteld bij Verordening (EG) nr. 899/2002 van de Commissie⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2331/2002⁽⁷⁾.
- (2) In artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Veror-

dening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria. In dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 24 tot en met 30 januari 2003 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 899/2002 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe vastgesteld op 12,90 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 46.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 26.

⁽⁶⁾ PB L 142 van 31.5.2002, blz. 11.

⁽⁷⁾ PB L 349 van 24.12.2002, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 175/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003
tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in het kader van de
inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 60/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een inschrijving voor de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs, van herkomst uit derde landen, in Portugal is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 60/2003 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 besluiten een maximumverlaging van het recht bij invoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in de artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1839/95

genoemde criteria. Er wordt gegund aan elke inschrijver wiens offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumverlaging van het recht bij invoer.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 24 tot en met 30 januari 2003 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 60/2003 worden meegedeeld, wordt de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs vastgesteld op 36,95 EUR/t voor een globale maximumhoeveelheid van 101 512 t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 11 van 16.1.2003, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 177 van 28.7.1995, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

VERORDENING (EG) Nr. 176/2003 VAN DE COMMISSIE

van 30 januari 2003

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.
- (2) De restituties moeten worden vastgesteld met inachtneming van de elementen als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1163/2002⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1324/2002⁽⁵⁾.
- (3) Voor meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge moet de restitutie worden berekend met inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor de vervaardiging van de betreffende producten. Deze hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1501/95.

- (4) De situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor sommige producten kunnen een differentiatie van de restitutie naar bestemming nodig maken.
- (5) De restitutie moet eenmaal per maand worden vastgesteld. Zij kan tussentijds worden gewijzigd.
- (6) De toepassing van deze regelen op de huidige situatie in de sector granen en met name op de noteringen of prijzen van deze producten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie zoals vermeld in de bijlage.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, met uitzondering van mout, worden op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 46.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 26.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C09	EUR/t	13,50
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C09	EUR/t	12,25
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C09	EUR/t	11,25
1001 90 99 9000	C05	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C09	EUR/t	10,75
1002 00 00 9000	C06	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	C07	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C10	EUR/t	28,75
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C10	EUR/t	22,75
1004 00 00 9400	C06	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	C08	EUR/t	0	1103 11 10 9400	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C09	EUR/t	14,50				

⁽¹⁾ Als dit product geagglomereerd griesmeel bevat, wordt geen restitutie verleend.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De overige bestemmingen zijn vastgesteld als volgt:

C05 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, de Tsjechische Republiek, Roemenië, Slowakije en Slovenië.

C06 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, de Tsjechische Republiek, Slowakije en Slovenië.

C07 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, de Tsjechische Republiek, Slowakije en Slovenië.

C08 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, de Tsjechische Republiek, Roemenië, Slowakije en Slovenië.

C09 Alle bestemmingen uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen en Roemenië.

C10 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen en Slovenië.

C11 Alle bestemmingen uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland, Litouwen en Roemenië.

**VERORDENING (EG) Nr. 177/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003**

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3, tweede alinea, en lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van deze verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.
- (2) Krachtens artikel 13, lid 4, van Verordening (EG) nr. 3072/95 moeten de restituties worden vastgesteld met inachtneming van de situatie en de vooruitzichten terzake van de beschikbare hoeveelheid rijst en breukrijst en van de prijzen hiervan op de markt van de Gemeenschap enerzijds en van de prijzen van rijst en breukrijst op de wereldmarkt anderzijds. Volgens dit artikel is het eveneens noodzakelijk om op de rijstmarkt voor een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer zorg te dragen en bovendien rekening te houden met het economische aspect van de voorgenomen uitvoer, met de wenselijkheid om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden en met de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.
- (3) Bij Verordening (EEG) nr. 1361/76 van de Commissie ⁽³⁾ is vastgesteld welke de maximumhoeveelheid breukrijst is die rijst, waarvoor de restitutie bij uitvoer is vastgesteld, mag bevatten, terwijl daarbij tevens het percentage is bepaald van de op deze restitutie toe te passen vermindering, voor het geval dat de hoeveelheid breukrijst welke de uitgevoerde rijst bevat deze maximumhoeveelheid overschrijdt.
- (4) De uitvoer van een hoeveelheid van 3 850 t rijst naar bepaalde bestemmingen is mogelijk. Daartoe moet de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1322/2002 ⁽⁵⁾, worden toegepast. Bij de vaststelling van de restituties moet daarmee rekening worden gehouden.
- (5) In artikel 13, lid 5, van Verordening (EG) nr. 3072/95 zijn de specifieke criteria bepaald waarmee bij de berekening van de restitutie bij uitvoer van rijst en breukrijst rekening moet worden gehouden.
- (6) De situatie op de wereldmarkt en de specifieke eisen van sommige markten kunnen een differentiatie van de restitutie voor sommige producten al naar gelang van hun bestemming noodzakelijk maken.
- (7) Teneinde rekening te houden met de bestaande vraag naar verpakte, langkorrelige rijst op bepaalde markten, moet worden voorzien in de vaststelling van een specifieke restitutie voor dat product.
- (8) De restitutie moet minstens eenmaal per maand worden vastgesteld; de restitutie kan tussentijds worden gewijzigd.
- (9) De toepassing van deze regelen op de huidige situatie van de rijstmarkt, en met name op de noteringen of prijzen van rijst en breukrijst in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie, zoals vermeld in de bijlage van deze verordening.
- (10) In het kader van het beheer van de volumebeperkingen die voortvloeien uit de WTO-verbintenissen van de Gemeenschap, dient de afgifte van uitvoercertificaten met restitutie te worden geschorst.
- (11) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde producten in ongewijzigde staat worden, met uitzondering van de in lid 1, onder c), van dat artikel genoemde producten, op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Behalve voor de in de bijlage vermelde hoeveelheid van 3 850 t wordt de afgifte van uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie geschorst.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 154 van 15.6.1976, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 117 van 24.5.1995, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 22.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restituties (!)	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restituties (!)
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 65 9100	R01	EUR/t	139
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	111		R02	EUR/t	145
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	111		R03	EUR/t	150
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—		064 en 066	EUR/t	165
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	111		A97	EUR/t	145
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 65 9900	021 en 023	EUR/t	145
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	111		R01	EUR/t	139
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—		064 en 066	EUR/t	165
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	111		A97	EUR/t	145
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 67 9100	021 en 023	EUR/t	145
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	111		064 en 066	EUR/t	165
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—	1006 30 67 9900	064 en 066	EUR/t	165
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 92 9100	R01	EUR/t	139
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	111		R02	EUR/t	145
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	111		R03	EUR/t	150
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—		064 en 066	EUR/t	165
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	139		A97	EUR/t	145
	R02	EUR/t	145	1006 30 92 9900	064 en 066	EUR/t	165
	R03	EUR/t	150		R01	EUR/t	139
	064 en 066	EUR/t	165		R02	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145		R03	EUR/t	150
	021 en 023	EUR/t	145		064 en 066	EUR/t	165
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	139		A97	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145	1006 30 94 9100	021 en 023	EUR/t	145
	064 en 066	EUR/t	165		R01	EUR/t	139
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	139		A97	EUR/t	145
	R02	EUR/t	145	1006 30 94 9900	064 en 066	EUR/t	165
	R03	EUR/t	150		R01	EUR/t	139
	064 en 066	EUR/t	165		R02	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145		R03	EUR/t	150
	021 en 023	EUR/t	145		064 en 066	EUR/t	165
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	139	1006 30 96 9100	A97	EUR/t	145
	064 en 066	EUR/t	165		021 en 023	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145	1006 30 96 9900	R01	EUR/t	139
					A97	EUR/t	145
					064 en 066	EUR/t	165
				1006 30 98 9100	021 en 023	EUR/t	145
				1006 30 98 9900	—	EUR/t	—
				1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

(!) De in artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95 bepaalde procedure is van toepassing voor de in het kader van deze verordening aangevraagde certificaten voor de volgende hoeveelheden en bestemmingen:

bestemming R01: 1 000 t,

totaal van de bestemmingen R02 en R03: 1 000 t,

bestemmingen 021 en 023: 574 t,

bestemmingen 064 en 066: 1 000 t en

bestemming A97: 276 t.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

R01 Zwitserland, Liechtenstein en het gebied van de gemeenten Livigno en Campione d'Italia.

R02 Marokko, Algerije, Tunesië, Malta, Egypte, Israël, Libanon, Libië, Syrië, Voormalige Spaanse Sahara, Cyprus, Jordanië, Irak, Iran, Jemen, Koeweit, Verenigde Arabische Emiraten, Oman, Bahrein, Qatar, Saoedi-Arabië, Eritrea, Westelijke Jordaanoever/Gazastrook, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slovenië, Slowakije, Noorwegen, Faeröer, IJsland, Rusland, Belarus, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Joegoslavië, Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Albanië, Bulgarije, Georgië, Armenië, Azerbeidzjan, Moldavië, Oekraïne, Kazachstan, Turkmenistan, Oezbekistan, Tadzjikistan, Kirgizië.

R03 Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chili, Argentinië, Uruguay, Paraguay, Brazilië, Venezuela, Canada, Mexico, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Cuba, Bermuda, Zuid-Afrika, Australië, Nieuw-Zeeland, Hongkong SAR, Singapore, A40 met uitzondering van de Nederlandse Antillen, Aruba, Turks- en Caicoseilanden, A11 met uitzondering van Suriname, Guyana, Madagaskar.

VERORDENING (EG) Nr. 178/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003
betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1961/2001 van de Commissie van 8 oktober 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad wat de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit betreft ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1176/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 6, lid 7,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1886/2002 van de Commissie ⁽³⁾ zijn de indicatieve hoeveelheden vastgesteld waarvoor in de sector groenten en fruit niet voor voedselhulp bestemde uitvoercertificaten mogen worden afgegeven.
- (2) Voor de in de periode van 16 november 2002 tot 14 januari 2003 aangevraagde certificaten van het B-stelsel, voor druiven voor tafelgebruik, moet de toe te passen restitutie worden vastgesteld op het niveau dat gelijk is aan de indicatieve restitutie,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1961/2001 bedoelde en tussen 16 november 2002 en 14 januari 2003 aangevraagde uitvoercertificaten van het B-stelsel zijn de afgiftepercentages waarmee de aangevraagde hoeveelheden moeten worden vermenigvuldigd, en de toe te passen restituties vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.

2. Lid 1 is niet van toepassing op certificaten die zijn aangevraagd met het oog op de levering van voedselhulp zoals bedoeld in artikel 10, lid 4, van de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde gesloten overeenkomst inzake de landbouw.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 268 van 9.10.2001, blz. 8.

⁽²⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 69.

⁽³⁾ PB L 286 van 24.10.2002, blz. 3.

BIJLAGE

Afgiftepercentages waarmee de aangevraagde hoeveelheden moeten worden vermenigvuldigd, en restituties die moeten worden toegepast voor de tussen 16 november 2002 en 14 januari 2003 aangevraagde certificaten van het B-stelsel

Product	Op de gevraagde hoeveelheden toe te passen afgiftepercentages	Restitutie (in EUR/t netto)
Druiven voor tafelgebruik	100 %	14,0

VERORDENING (EG) Nr. 179/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 januari 2003
betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1961/2001 van de Commissie van 8 oktober 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad wat de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit betreft ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1176/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 6, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 2201/2002 van de Commissie ⁽³⁾ is bepaald voor welke indicatieve hoeveelheden, exclusief de hoeveelheden waarvoor in het kader van voedselhulp certificaten zijn aangevraagd, uitvoercertificaten van het B-stelsel kunnen worden afgegeven.
- (2) Volgens de informatie waarover de Commissie op dit ogenblik beschikt, zouden de voor de lopende uitvoerperiode vastgestelde indicatieve hoeveelheden voor appels binnenkort kunnen worden overschreden.

Deze overschrijding zou nadelig zijn voor de goede werking van de uitvoerrestitutieregeling in de sector groenten en fruit.

- (3) Om deze situatie te verhelpen, moeten de certificaataanvragen van het B-stelsel worden afgewezen voor na 30 januari 2003 uitgevoerde appels, zulks tot het einde van de lopende uitvoerperiode,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De aanvragen voor uitvoercertificaten van het B-stelsel voor appels, die zijn ingediend op grond van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2201/2002 en waarvoor de aangifte ten uitvoer van de producten na 30 januari 2003 en vóór 16 maart 2003 is aanvaard, moeten worden afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 268 van 9.10.2001, blz. 8.

⁽²⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 69.

⁽³⁾ PB L 286 van 24.10.2002, blz. 3.

RICHTLIJN 2002/8/EG VAN DE RAAD

van 27 januari 2003

tot verbetering van de toegang tot de rechter bij grensoverschrijdende geschillen, door middel van gemeenschappelijke minimumvoorschriften betreffende rechtsbijstand bij die geschillen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 61, onder c), en artikel 67,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Unie heeft zich ten doel gesteld een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid waarin het vrije verkeer van personen gewaarborgd is, te handhaven en te ontwikkelen. Voor de geleidelijke totstandbrenging van een dergelijke ruimte moet de Gemeenschap onder meer maatregelen nemen op het gebied van samenwerking in burgerlijke zaken met grensoverschrijdende gevolgen en voorzover nodig voor de goede werking van de interne markt.
- (2) Volgens artikel 65, onder c), van het Verdrag moeten maatregelen tot afschaffing van de hinderpalen voor de goede werking van burgerrechtelijke procedures, zo nodig door bevordering van de verenigbaarheid van de in de lidstaten geldende bepalingen van burgerlijke rechtsvordering, daar ook onder vallen.
- (3) De Europese Raad, te Tampere bijeen op 15 en 16 oktober 1999, heeft de Raad gevraagd minimumnormen vast te stellen om in de gehele Unie een adequaat niveau van rechtsbijstand bij grensoverschrijdende rechtszaken te waarborgen.
- (4) Alle lidstaten zijn verdragsluitende partij bij het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. De in deze richtlijn bedoelde zaken moeten worden behandeld met inachtneming van dat Verdrag, in het bijzonder de eerbiediging van de gelijkheid der procespartijen bij een geschil.
- (5) Deze richtlijn is gericht op de bevordering van de toepassing van rechtsbijstand in grensoverschrijdende geschillen ten behoeve van personen die niet over toereikende financiële middelen beschikken, indien bijstand noodzakelijk is om de daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen. Het algemeen erkende recht op toegang tot de rechter is ook neergelegd in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
- (6) Het gebrek aan middelen van een persoon die als eiser of verweerder betrokken is bij een geschil, noch moeilijkheden die verband houden met het grensoverschrijdende karakter van een geschil, mogen de daadwerkelijke toegang tot de rechter belemmeren.
- (7) Aangezien de doelstellingen van deze richtlijn niet op afdoende wijze kunnen worden verwezenlijkt door de lidstaten en beter kunnen worden verwezenlijkt op communautair niveau, kan de Gemeenschap maatregelen nemen overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel dat is neergelegd in artikel 5 van het Verdrag. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel, dat in hetzelfde artikel is neergelegd, gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om die doelstellingen te verwezenlijken.
- (8) Deze richtlijn is in de eerste plaats bedoeld om bij grensoverschrijdende geschillen een adequaat niveau van rechtsbijstand te waarborgen door middel van bepaalde gemeenschappelijke minimumnormen inzake rechtsbijstand bij die geschillen. Een richtlijn van de Raad is het meest geschikte wetgevingsinstrument om dit doel te bereiken.
- (9) Deze richtlijn is bij grensoverschrijdende geschillen van toepassing op burgerlijke en handelszaken.
- (10) Eenieder die betrokken is bij een burgerrechtelijk of handelsgeschil binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn moet zijn rechten in rechte kunnen doen gelden, ook indien zijn persoonlijke financiële positie hem niet in staat stelt de proceskosten te dragen. De rechtsbijstand wordt adequaat geacht wanneer deze bijstand de begunstigde onder de in deze richtlijn bepaalde voorwaarden daadwerkelijk toegang tot de rechter biedt.
- (11) De rechtsbijstand dient zich uit te strekken tot advies in de precontentieuze fase met het oog op het vinden van een oplossing voordat er gerechtelijke procedures worden ingeleid, juridische bijstand om een zaak bij de rechter aanhangig te maken en vertegenwoordiging in rechte, en een tegemoetkoming in of vrijstelling van de proceskosten.
- (12) Het wordt overgelaten aan het recht van de lidstaat waar de zaak behandeld wordt of waar tenuitvoerlegging verlangd wordt, of de proceskosten ook de aan de begunstigde van de rechtsbijstand opgelegde kosten van de wederpartij kunnen inhouden.
- (13) Alle burgers van de Unie moeten, ongeacht hun woonplaats of gewone verblijfplaats op het grondgebied van een lidstaat, rechtsbijstand in grensoverschrijdende geschillen kunnen krijgen indien zij voldoen aan de in de richtlijn gestelde voorwaarden. Dat geldt ook voor onderdanen van derde landen die legaal hun gewone verblijfplaats op het grondgebied van een lidstaat hebben.

⁽¹⁾ PB C 103 E van 30.4.2002, blz. 368.⁽²⁾ Advies bekendgemaakt op 25 september 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).⁽³⁾ PB C 221 van 17.9.2002, blz. 64.

- (14) De lidstaten moeten de vrijheid behouden drempels te bepalen waarboven iemand geacht wordt de proceskosten zelf te kunnen dragen, onder de in deze richtlijn bepaalde voorwaarden. Die drempels moeten worden bepaald aan de hand van een aantal objectieve criteria, zoals inkomen, vermogen en de gezinssituatie.
- (15) Het doel van de richtlijn kan evenwel niet worden bereikt indien de verzoekers om rechtsbijstand niet de mogelijkheid wordt gelaten te bewijzen dat zij de proceskosten niet kunnen dragen, zelfs wanneer hun middelen de drempel overschrijden die is bepaald door de lidstaat waar de zaak wordt behandeld. Wanneer de autoriteiten van de lidstaat waar de zaak wordt behandeld beoordelen of op die gronden rechtsbijstand moet worden toegekend, kunnen zij rekening houden met informatie waaruit blijkt dat de verzoeker in de lidstaat waarin hij zijn woonplaats of gewone verblijfplaats heeft, voldoet aan de financiële criteria om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand.
- (16) De mogelijkheid in de betrokken zaak een beroep te doen op andere regelingen die de daadwerkelijke toegang tot de rechter garanderen, is geen vorm van rechtsbijstand. Die mogelijkheid kan er evenwel toe leiden dat de betrokken persoon geacht wordt de proceskosten te kunnen dragen ondanks zijn ongunstige financiële positie.
- (17) De lidstaten moeten in staat worden gesteld verzoeken om rechtsbijstand af te wijzen voor kennelijk ongegronde vorderingen of om redenen die verband houden met de grond van de zaak, voor zover advies in de precontentieuze fase wordt verleend en de toegang tot de rechter gewaarborgd is. Bij het nemen van een besluit over de gegrondheid van een verzoek mogen de lidstaten een verzoek om rechtsbijstand afwijzen indien de verzoeker die geen materieel of financieel verlies heeft geleden, toch een schadevergoeding wegens aantasting van de goede naam vordert, of indien het verzoek een vordering betreft die rechtstreeks uit de bedrijfsactiviteiten of zelfstandige beroepsactiviteiten van de verzoeker voortvloeit.
- (18) De complexiteit van en de verschillen tussen de rechtstelsels van de lidstaten, alsook de kosten die inherent zijn aan het grensoverschrijdende karakter van een geschil mogen de toegang tot de rechter niet belemmeren. Derhalve moet de rechtsbijstand de kosten dekken die rechtstreeks verband houden met het grensoverschrijdende karakter van een geschil.
- (19) Bij de vaststelling of de fysieke aanwezigheid van een persoon ter terechtzitting vereist is, dienen de rechters van een lidstaat rekening te houden met alle voordelen van de mogelijkheden die worden geboden door Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverzekering in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾.
- (20) Indien rechtsbijstand wordt toegekend, moet deze de gehele procedure bestrijken, inclusief de kosten om een beslissing ten uitvoer te leggen; de begunstigde blijft die bijstand ontvangen wanneer hetzij door hem, hetzij tegen hem een rechtsmiddel wordt ingesteld, voorzover de voorwaarden inzake de financiële middelen en de grond van het geschil vervuld blijven.
- (21) Rechtsbijstand moet, ongeacht of het gaat om traditionele gerechtelijke dan wel buitengerechtelijke procedures, zoals bemiddeling, op dezelfde voorwaarden worden toegekend wanneer het gebruik van dergelijke procedures door de wet of door de rechter wordt geboden.
- (22) Ook voor de tenuitvoerlegging van authentieke akten in een andere lidstaat dient rechtsbijstand te worden toegekend onder de in deze richtlijn bepaalde voorwaarden.
- (23) Omdat de rechtsbijstand wordt verleend door de lidstaat waar de zaak wordt behandeld of waar om tenuitvoerlegging wordt verzocht, met uitzondering van de precontentieuze bijstand indien de verzoeker om rechtsbijstand zijn woonplaats of gewone verblijfplaats niet heeft in de lidstaat waar de zaak behandeld wordt, moet deze lidstaat zijn eigen wetgeving toepassen en daarbij de beginselen van deze richtlijn in acht nemen.
- (24) Het is passend dat rechtsbijstand wordt toegekend of geweigerd door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de zaak wordt behandeld of waar een beslissing ten uitvoer moet worden gelegd. Dat is zowel het geval wanneer de zaak ten gronde wordt behandeld als wanneer eerst uitspraak moet worden gedaan over de bevoegdheid.
- (25) De justitiële samenwerking tussen de lidstaten in burgerlijke zaken moet op zodanige wijze worden georganiseerd dat de burger en de beroepskringen goed ingelicht worden en de verzending van verzoeken om rechtsbijstand van de ene lidstaat naar de andere eenvoudiger en sneller verloopt.
- (26) Het kennisgevings- en verzendingssysteem dat in deze richtlijn wordt bepaald, is rechtstreeks gebaseerd op de regelingen die zijn ingevoerd bij de Europese overeenkomst inzake het verzenden van verzoeken om rechtsbijstand, die op 27 januari 1977 te Straatsburg is ondertekend, hierna „de overeenkomst van 1977” genoemd. Een termijn voor de verzending van verzoeken om rechtsbijstand, waarin de overeenkomst van 1977 niet voorziet, wordt ingevoerd. De vaststelling van een relatief korte termijn draagt bij tot een goede rechtsbedeling.
- (27) De krachtens deze richtlijn verzonden gegevens moeten beschermd worden. Aangezien Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽²⁾, alsmede Richtlijn 97/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de telecommunicatiesector ⁽³⁾ van toepassing zijn, behoeven daartoe in deze richtlijn geen specifieke bepalingen inzake gegevensbescherming te worden opgenomen.

⁽¹⁾ PB L 174 van 27.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽³⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 1.

- (28) Een modelformulier voor rechtsbijstandsverzoeken en voor de verzending van rechtsbijstandsverzoeken bij grensoverschrijdende geschillen zal het verloop van de procedures vergemakkelijken en bespoedigen.
- (29) Voorts dienen deze formulieren, alsmede de nationale aanvraagformulieren op Europees niveau beschikbaar te worden gesteld via het informatiesysteem van het Europees justitieel netwerk, dat bij Beschikking 2001/470/EG ⁽¹⁾ is opgericht.
- (30) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾.
- (31) Er zij op gewezen dat de invoering van minimumnormen in grensoverschrijdende geschillen de lidstaten niet belet gunstiger bepalingen in te voeren voor personen die om rechtsbijstand verzoeken en voor personen die rechtsbijstand genieten.
- (32) De overeenkomst van 1977 en het aanvullend protocol bij de Europese Overeenkomst inzake het verzenden van verzoeken om rechtsbijstand, ondertekend te Moskou in 2001, blijven van toepassing in de betrekkingen tussen de lidstaten en de derde staten die partij zijn bij deze overeenkomst en dat protocol. Daarentegen heeft deze richtlijn voorrang op de bepalingen van de overeenkomst van 1977 en het Protocol voorzover het de betrekkingen tussen de lidstaten betreft.
- (33) Overeenkomstig artikel 3 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, hebben het Verenigd Koninkrijk en Ierland laten weten dat zij wensen deel te nemen aan de aanneming en de toepassing van deze richtlijn.
- (34) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van de onderhavige richtlijn, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is in Denemarken,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Doelstellingen en toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is gericht op de verbetering van de toegang tot de rechter bij grensoverschrijdende geschillen door middel van gemeenschappelijke minimumvoorschriften betreffende rechtsbijstand in die geschillen.

2. De richtlijn is in grensoverschrijdende geschillen van toepassing op burgerlijke en handelszaken, ongeacht de aard van het gerecht. Zij heeft met name geen betrekking op fiscale zaken, douanezaken of administratiefrechtelijke zaken.

3. In deze richtlijn wordt onder „lidstaat” verstaan, de lidstaten met uitzondering van Denemarken.

Artikel 2

Grensoverschrijdende geschillen

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder grensoverschrijdend geschil verstaan, een geschil waarbij de partij die in het kader van deze richtlijn om rechtsbijstand verzoekt haar woonplaats of gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat dan die waar de zaak behandeld wordt of waar de beslissing ten uitvoer gelegd moet worden.

2. De lidstaat waarin een partij haar woonplaats heeft, wordt vastgesteld in overeenstemming met artikel 59 van Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽³⁾.

3. Het tijdstip dat in aanmerking moet worden genomen om te bepalen of er sprake is van een grensoverschrijdend geschil, is dat van de indiening van het verzoek, in overeenstemming met deze richtlijn.

HOOFDSTUK II

RECHT OP RECHTSBIJSTAND

Artikel 3

Recht op rechtsbijstand

1. Natuurlijke personen die betrokken zijn bij een onder deze richtlijn vallend geschil, hebben recht op adequate rechtsbijstand teneinde hun daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen, onder de voorwaarden bepaald in deze richtlijn.

2. Rechtsbijstand wordt adequaat geacht wanneer hij voorziet in:

- advies in de precontentieuze fase met het oog op het vinden van een oplossing voordat er gerechtelijke procedures worden ingeleid,
- juridische bijstand en vertegenwoordiging in rechte, alsook vrijstelling van of tegemoetkoming in de proceskosten van de begunstigde, met inbegrip van de in artikel 7 bedoelde kosten en het honorarium van personen die in opdracht van de rechter in de procedure optreden.

In lidstaten waarin een in het ongelijk gestelde partij aansprakelijk is voor de kosten van de wederpartij, dekt de rechtsbijstand, indien de begunstigde de zaak verliest, de door de wederpartij gemaakte kosten, indien die kosten erdoor gedekt zouden worden als de begunstigde zijn woonplaats of gewone verblijfplaats zou hebben in de lidstaat waar de zaak wordt behandeld.

⁽¹⁾ PB L 174 van 27.6.2001, blz. 25.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽³⁾ PB L 12 van 16.1.2001, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1496/2002 van de Commissie (PB L 225 van 22.8.2002, blz. 13).

3. De lidstaten hoeven niet in juridische bijstand of vertegenwoordiging in rechte te voorzien in procedures die specifiek bedoeld zijn om de procespartijen in staat te stellen persoonlijk hun argumenten uiteen te zetten, tenzij de rechter of enige andere bevoegde autoriteit anders beslist teneinde de gelijkheid der partijen te waarborgen of gezien de gecompliceerdheid van de zaak.

4. De lidstaten kunnen eisen dat de begunstigde van de rechtsbijstand een redelijke bijdrage in de proceskosten betaalt, rekening houdend met de in artikel 5 genoemde voorwaarden.

5. De lidstaten kunnen bepalen dat de bevoegde autoriteit de begunstigde van de rechtsbijstand ertoe kan verplichten deze bijstand geheel of gedeeltelijk terug te betalen indien zijn financiële positie merkbaar verbeterd is of indien de beslissing om rechtsbijstand te verlenen werd genomen op basis van onjuiste informatie die door de begunstigde werd verstrekt.

Artikel 4

Non-discriminatie

De lidstaten verlenen zonder onderscheid rechtsbijstand aan de burgers van de Unie en aan de onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat verblijven.

HOOFDSTUK III

VOORWAARDEN EN OMVANG VAN RECHTSBIJSTAND

Artikel 5

Voorwaarden inzake financiële middelen

1. De lidstaten kennen rechtsbijstand toe aan de in artikel 3, lid 1, bedoelde personen die wegens hun economische situatie geheel of ten dele niet in staat zijn de in artikel 3, lid 2, bedoelde proceskosten te dragen, teneinde hun daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen.

2. De economische situatie van een persoon wordt beoordeeld door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de zaak wordt behandeld aan de hand van verschillende objectieve criteria, zoals inkomen, vermogen en de gezinssituatie, met inbegrip van een raming van de middelen van personen die financieel afhankelijk zijn van de verzoeker.

3. De lidstaten kunnen drempels bepalen waarboven de verzoeker om rechtsbijstand geacht wordt de in artikel 3, lid 2, bedoelde proceskosten geheel of ten dele zelf te kunnen dragen. Deze drempels worden bepaald op basis van de in lid 2 bedoelde criteria.

4. De overeenkomstig lid 3 bepaalde drempels mogen niet beletten dat aan de verzoeker om rechtsbijstand die de drempels overschrijdt, rechtsbijstand wordt toegekend indien hij het bewijs levert dat hij de in artikel 3, lid 2, bedoelde proceskosten niet kan dragen als gevolg van de verschillen in de kosten van levensonderhoud tussen de lidstaat waar hij zijn woonplaats of gewone verblijfplaats heeft en de lidstaat waar de zaak wordt behandeld.

5. Rechtsbijstand hoeft niet te worden toegekend wanneer de verzoeker in het betrokken geschil daadwerkelijk toegang heeft tot andere regelingen voor de dekking van de in artikel 3, lid 2, bedoelde proceskosten.

Artikel 6

Voorwaarden die verband houden met de grond van het geschil

1. De lidstaten kunnen bepalen dat de bevoegde autoriteiten verzoeken om rechtsbijstand die hun kennelijk ongegrond voorkomen, kunnen afwijzen.

2. Indien in de precontentieuze fase advies is verleend, kan verdere rechtsbijstand worden geweigerd of ingetrokken om redenen die verband houden met de grond van de zaak, mits de toegang tot de rechter gewaarborgd is.

3. Bij het nemen van een besluit over de gegrondheid van een verzoek nemen de lidstaten, onverminderd artikel 5, het belang van de afzonderlijke zaak voor de verzoeker in overweging, maar kunnen zij ook de aard van de zaak in aanmerking nemen, indien de verzoeker die geen materieel of financieel verlies heeft geleden, toch een schadevergoeding wegens aantasting van de goede naam vordert of indien het verzoek een vordering betreft die rechtstreeks uit de bedrijfsactiviteiten of de zelfstandige beroepsactiviteiten van de verzoeker voortvloeit.

Artikel 7

Kosten die verband houden met het grensoverschrijdende karakter van het geschil

Rechtsbijstand die wordt toegekend in de lidstaat waar de zaak wordt behandeld, omvat de volgende kosten die rechtstreeks verband houden met het grensoverschrijdende karakter van het geschil:

- a) kosten van tolken;
- b) kosten voor de vertaling van de voor de afdoening van de zaak benodigde stukken die door de rechter of de bevoegde autoriteit worden verlangd en door de begunstigde worden overgelegd; en
- c) reiskosten die voor rekening van de verzoeker komen, voorzover bij het voorleggen van de zaak van de verzoeker de fysieke aanwezigheid van de betrokkenen ter terechtzitting bij de wet of door de rechter van die lidstaat geboden is en de rechter besluit dat de betrokkenen niet anderszins ten genoegen van de rechter kunnen worden gehoord.

Artikel 8

Kosten voor rekening van de lidstaat van de woonplaats of de gewone verblijfplaats

De lidstaat waar de verzoeker om rechtsbijstand zijn woonplaats of gewone verblijfplaats heeft, verleent de vereiste, in artikel 3, lid 2, bedoelde rechtsbijstand tot dekking van

- a) de kosten in verband met de bijstand van een lokale advocaat of enige andere persoon die bij de wet gemachtigd is juridisch advies te verlenen, welke in die lidstaat zijn gemaakt totdat het verzoek om rechtsbijstand in overeenstemming met deze richtlijn is ontvangen in de lidstaat waar de zaak wordt behandeld;
- b) de kosten voor de vertaling van het verzoek en van de vereiste begeleidende stukken, wanneer het verzoek bij de autoriteiten in die lidstaat wordt ingediend.

*Artikel 9***Continuïteit van de rechtsbijstand**

1. De begunstigde blijft gehele of gedeeltelijke rechtsbijstand genieten tot dekking van de kosten om een beslissing ten uitvoer te doen leggen in de lidstaat waar de zaak wordt behandeld.

2. De begunstigde die in de lidstaat waar de zaak wordt behandeld rechtsbijstand heeft genoten, geniet de rechtsbijstand waarin wordt voorzien door de wet van de lidstaat waar om erkenning of tenuitvoerlegging wordt verzocht.

3. Rechtsbijstand blijft beschikbaar wanneer hetzij tegen hetzij door de begunstigde een rechtsmiddel wordt ingesteld, behoudens de artikelen 5 en 6.

4. De lidstaten kunnen bepalen dat het verzoek om rechtsbijstand in iedere fase van de procedure opnieuw kan worden behandeld op de in artikel 3, leden 3 en 5, en de artikelen 5 en 6 bedoelde gronden, met inbegrip van de in de leden 1 tot en met 3 bedoelde procedures.

*Artikel 10***Buitengerechtelijke procedures**

Onder de in deze richtlijn bepaalde voorwaarden wordt tevens rechtsbijstand toegekend in buitengerechtelijke procedures wanneer de partijen bij de wet verplicht zijn daarvan gebruik te maken, dan wel wanneer de partijen bij het geschil door de rechter naar een dergelijk middel zijn verwezen.

*Artikel 11***Authentieke akten**

Voor de tenuitvoerlegging van authentieke akten in een andere lidstaat wordt rechtsbijstand toegekend onder de in deze richtlijn bepaalde voorwaarden

HOOFDSTUK IV

PROCEDURE*Artikel 12***Autoriteit die rechtsbijstand toekent**

Rechtsbijstand wordt toegekend of geweigerd door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de zaak wordt behandeld, onverminderd artikel 8.

*Artikel 13***Indiening en verzending van verzoeken om rechtsbijstand**

1. Verzoeken om rechtsbijstand kunnen worden ingediend bij

a) hetzij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de verzoeker zijn woonplaats of gewone verblijfplaats heeft (verzsendende autoriteit),

b) hetzij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de zaak wordt behandeld of waar de beslissing ten uitvoer moet worden gelegd (ontvangende autoriteit).

2. De verzoeken om rechtsbijstand worden ingevuld, en de begeleidende stukken worden vertaald

a) in de officiële taal of een van de officiële talen van de lidstaat van de bevoegde ontvangende autoriteit die een van de talen van de instellingen van de Gemeenschap is; of

b) in een andere taal waarvan die lidstaat in overeenstemming met artikel 14, lid 3, heeft verklaard dat hij deze kan aanvaarden.

3. De bevoegde verzsendende autoriteiten kunnen besluiten de verzending van een verzoek te weigeren indien het kennelijk

a) ongegrond is, of

b) buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn valt.

De in artikel 15, leden 2 en 3, bedoelde voorwaarden zijn van toepassing op die besluiten.

4. De verzsendende autoriteit staat de verzoeker bij door erop toe te zien dat het verzoek vergezeld gaat van alle begeleidende stukken die, voorzover haar bekend, vereist zijn opdat het verzoek in behandeling kan worden genomen. Tevens staat zij de verzoeker bij door in overeenstemming met artikel 8, onder b), te voorzien in de eventueel noodzakelijke vertaling van de begeleidende stukken.

De bevoegde verzsendende autoriteit verzendt het verzoek binnen 15 dagen te rekenen vanaf het tijdstip van ontvangst van het naar behoren in een van de in lid 2 bedoelde talen ingevulde verzoek en de zo nodig in een van die talen vertaalde begeleidende stukken naar de bevoegde ontvangende autoriteit in de andere lidstaat.

5. Stukken die ingevolge deze richtlijn worden verzonden, zijn vrijgesteld van legalisatie of daarmee gelijk te stellen formaliteiten.

6. De lidstaten vragen geen vergoeding voor overeenkomstig lid 4 verstrekte diensten. De lidstaat waarin de verzoeker om rechtsbijstand zijn woonplaats of gewone verblijfplaats heeft, kan bepalen dat de verzoeker de door de bevoegde verzsendende autoriteiten gedragen vertaalkosten moet terugbetalen indien het verzoek om rechtsbijstand door de ontvangende autoriteit wordt afgewezen.

*Artikel 14***Bevoegde autoriteiten en talen**

1. De lidstaten wijzen de autoriteit of autoriteiten aan, belast met de verzending („verzsendende autoriteiten”) en de ontvangst („ontvangende autoriteiten”) van de verzoeken.

2. Iedere lidstaat verstrekt de Commissie de volgende gegevens:

— de benaming en het adres van de in lid 1 bedoelde bevoegde ontvangende of verzsendende autoriteiten,

— hun territoriale bevoegdheid,

- de middelen waarover zij beschikken om verzoeken te ontvangen, en
- de talen die kunnen worden gebruikt om het verzoek in te vullen.

3. De lidstaten delen de Commissie mee welke andere officiële taal of andere officiële talen van de instellingen van de Gemeenschap dan hun eigen taal of talen voor de bevoegde ontvangende autoriteit aanvaardbaar is, respectievelijk zijn voor de invulling van inkomende rechtsbijstandsverzoeken, in overeenstemming met deze richtlijn.

4. De lidstaten delen de Commissie de in de leden 2 en 3 bedoelde gegevens mee vóór 30 november 2004. Van alle latere wijzigingen van deze gegevens wordt de Commissie uiterlijk twee maanden voordat de wijziging in die lidstaat van kracht wordt in kennis gesteld.

5. De in de leden 2 en 3 bedoelde gegevens worden in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Artikel 15

Behandeling van verzoeken

1. De nationale autoriteiten die bevoegd zijn over verzoeken om rechtsbijstand te beslissen, zorgen ervoor dat de verzoeker volledig wordt geïnformeerd over de behandeling van het verzoek.
2. Indien verzoeken geheel of gedeeltelijk worden afgewezen, wordt de afwijzingsbeslissing met redenen omkleed.
3. De lidstaten voorzien in de mogelijkheid van toetsing van of beroep tegen beslissingen waarbij verzoeken om rechtsbijstand worden afgewezen. De lidstaten kunnen voorzien in een uitzondering voor zaken waarin het verzoek om rechtsbijstand wordt afgewezen door een rechter tegen wiens beslissing over de grond van de zaak volgens het nationale recht geen voorziening mogelijk is, of door een appèlrechter.
4. Is het beroep tegen een beslissing waarbij rechtsbijstand uit hoofde van artikel 6 wordt geweigerd of ingetrokken, een administratief beroep, dan moet deze beslissing uiteindelijk altijd voor rechterlijke toetsing vatbaar zijn.

Artikel 16

Modelformulier

1. Om de verzending van verzoeken te vergemakkelijken wordt volgens de procedure van artikel 17, lid 2, een modelformulier opgesteld voor rechtsbijstandsverzoeken en voor de verzending daarvan.
2. Het modelformulier voor de verzending van rechtsbijstandsverzoeken wordt uiterlijk op 30 mei 2003 opgesteld.

Het modelformulier voor rechtsbijstandsverzoeken wordt uiterlijk op 30 november 2004 opgesteld.

HOOFDSTUK V

SLOTBEPALINGEN

Artikel 17

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.
3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 18

Informatie

De bevoegde nationale autoriteiten werken samen teneinde het publiek en de beroepskringen over de verschillende rechtsbijstandsregelingen te informeren, met name via het Europees justitieel netwerk, dat is opgericht bij Beschikking 2001/470/EG.

Artikel 19

Gunstiger bepalingen

Deze richtlijn belet niet dat de lidstaten bepalingen invoeren die gunstiger zijn voor de verzoekers om en de begunstigden van rechtsbijstand.

Artikel 20

Verhouding tot andere instrumenten

In de betrekkingen tussen de lidstaten en met betrekking tot aangelegenheden waarop zij van toepassing is, heeft deze richtlijn voorrang op door de lidstaten gesloten bilaterale en multilaterale overeenkomsten, met inbegrip van

- a) de Overeenkomst van Straatsburg van 1977 inzake het verzenden van verzoeken om rechtsbijstand als gewijzigd bij het aanvullend protocol bij de Europese overeenkomst inzake het verzenden van verzoeken om rechtsbijstand, ondertekend te Moskou in 2001;
- b) het Verdrag van 's-Gravenhage van 25 oktober 1980 inzake de toegang tot de rechter in internationale gevallen.

Artikel 21

Omzetting in de nationale wetgeving

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30 november 2004 aan deze richtlijn te voldoen, met uitzondering van artikel 3, lid 2, onder a), waarvoor de richtlijn uiterlijk op 30 mei 2006 in nationaal recht moet zijn omgezet. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 22

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 23

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 27 januari 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. PAPANDREOU

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 28 januari 2003

tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met Newcastle disease in de Verenigde Staten van Amerika en houdende afwijking van Beschikkingen 94/984/EG, 96/482/EG, 97/221/EG, 2000/572/EG, 2000/585/EG, 2000/609/EG en 2001/751/EG van de Commissie

(2003/67/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽¹⁾, en met name op artikel 22, lid 1,

Gelet op Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽²⁾, en met name op artikel 18, lid 1,

Gelet op Richtlijn 91/494/EEG van de Raad van 26 juni 1991 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee ⁽³⁾, en met name op artikel 11, lid 1, artikel 12, lid 2, artikel 14, lid 1, en artikel 14 bis,

Gelet op Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze

voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG ⁽⁴⁾, en met name op artikel 10, lid 3,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽⁵⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Sinds 1 oktober 2002 hebben de veterinaire autoriteiten van de Verenigde Staten van Amerika uitbraken gemeld van Newcastle disease bij pluimveekoppels in de staat Californië en in de staat Nevada op 17 januari 2003.
- (2) Bij Richtlijn 82/894/EEG van de Raad van 21 december 1982 inzake de melding van dierziekten in de Gemeenschap ⁽⁶⁾, is een lijst vastgesteld van bepaalde besmettelijke dierziekten, waaronder Newcastle disease, die de veterinairerechtelijke status van de Gemeenschap in gevaar kunnen brengen, vooral wanneer zij zich verspreiden als gevolg van het handelsverkeer en de invoer.
- (3) Krachtens de Richtlijnen 97/78/EG en 91/496/EEG moeten maatregelen worden genomen indien op het grondgebied van een derde land een in Richtlijn 82/894/EEG vermelde ziekte, dan wel een andere ziekte, een ander fenomeen of een andere omstandigheid zich voordoet of zich verspreidt, waardoor de gezondheid van mens of dier ernstig in gevaar kan worden gebracht.

⁽¹⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9.

⁽²⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG (PB L 162 van 1.7.1996, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 35. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/89/EG (PB L 300 van 23.11.1999, blz. 17).

⁽⁴⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14).

⁽⁵⁾ Voorstel van 17 januari 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽⁶⁾ PB L 378 van 31.12.1982, blz. 58. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/788/EG van de Commissie (PB L 274 van 11.10.2002, blz. 33).

- (4) Krachtens Beschikking 94/984/EG van de Commissie van 20 december 1994 tot vaststelling van de diergezondheidsvoorschriften en de voorschriften inzake veterinaire certificaten voor de invoer van vers vlees van pluimvee uit bepaalde derde landen⁽¹⁾, Beschikking 96/482/EG van de Commissie van 12 juli 1996 tot vaststelling van veterinaire voorschriften en veterinaire certificering voor de invoer van pluimvee en broedeieren uit derde landen, met uitzondering van loopvogels (Ratitae) en van eieren daarvan, en van de na invoer toe te passen veterinaire maatregelen⁽²⁾, Beschikking 2000/585/EG van de Commissie van 7 september 2000 tot vaststelling van de veterinaire voorschriften, de gezondheidsvoorschriften en de voorschriften inzake veterinaire certificering voor de invoer van vlees van vrij wild, vlees van gekweekt wild en konijnenvlees uit derde landen⁽³⁾, Beschikking 2000/609/EG van de Commissie van 29 september 2000 tot vaststelling van veterinaire voorschriften, gezondheidsvoorschriften en voorschriften inzake veterinaire certificering voor de invoer van vlees van gekweekte loopvogels⁽⁴⁾ en Beschikking 2001/751/EG van de Commissie van 16 oktober 2001 houdende vaststelling van veterinaire voorschriften en voorschriften inzake veterinaire certificering voor de invoer van levende loopvogels en van broedeieren daarvan uit derde landen, met inbegrip van de na invoer toe te passen veterinaire maatregelen⁽⁵⁾, moeten de veterinaire autoriteiten van de Verenigde Staten van Amerika, voordat zij levend pluimvee en broedeieren daarvan, levende loopvogels en broedeieren daarvan, vers vlees van pluimvee, van loopvogels en van gekweekt en vrij vederwild verzenden, certificeren dat de Verenigde Staten van Amerika vrij zijn van Newcastle disease. In verband met deze uitbraken hebben de Verenigde Staten van Amerika het afgeven van certificaten moeten schorsen.
- (5) De certificaten voor vleesproducten en vleesbereidingen van of met vlees van pluimvee zijn vastgesteld bij de Beschikkingen 97/221/EG van de Commissie van 28 februari 1997 tot vaststelling van de veterinaire voorschriften en het model van de veterinaire certificaten voor uit derde landen ingevoerde vleesproducten⁽⁶⁾ en 2000/572/EG van de Commissie van 8 september 2000 houdende vaststelling van veterinaire voorschriften, gezondheidsvoorschriften en voorschriften inzake veterinaire certificering voor de invoer van gehakt vlees en van vleesbereidingen uit derde landen⁽⁷⁾ en verwijzen naar de veterinaire voorschriften die met betrekking tot vers vlees van pluimvee zijn vervat in Beschikking 94/984/EG.
- (6) De veterinaire autoriteiten van de Verenigde Staten van Amerika hebben hun regionalisatiemaatregelen meegedeeld aan de Commissie, overeenkomstig de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika inzake sanitaire maatregelen ter
- bescherming van de volksgezondheid en de diergezondheid bij de handel in levende dieren en dierlijke producten⁽⁸⁾.
- (7) Het grondgebied van de Verenigde Staten van Amerika kan worden geregionaliseerd voor de uitvoer van levend pluimvee en van vlees van pluimvee naar de Gemeenschap.
- (8) Bij Beschikking 97/222/EG van de Commissie van 28 februari 1997 tot vaststelling van de lijst van derde landen waaruit de lidstaten de invoer toestaan van vleesproducten⁽⁹⁾, is een lijst vastgesteld van derde landen waaruit de lidstaten de invoer mogen toestaan van vleesproducten en is bepaald welke behandelingen worden toegepast om het risico van ziekteoverdracht via dergelijke producten te verminderen. De op die producten toe te passen behandeling verschilt naar gelang van de gezondheidsstatus van het land van herkomst ten aanzien van de diersoort waarvan het vlees is verkregen. Het is daarom nodig de invoer van vleesproducten van pluimvee van oorsprong uit de ingesloten delen van de Verenigde Staten van Amerika te beperken tot de producten die een hittebehandeling hebben ondergaan bij een temperatuur van ten minste 70 °C in het gehele product.
- (9) Krachtens de voor de dergelijke producten geldende maatregelen inzake sanitaire controles kan de invoer via vooraf vastgelegde kanalen van grondstoffen voor de vervaardiging van diervoeders en voor de vervaardiging van farmaceutische en technische producten worden uitgesloten van de werkingssfeer van deze beschikking.
- (10) Het bepaalde in deze beschikking wordt opnieuw bezien in het licht van het verdere verloop van de ziekte en van nieuwe informatie die door de autoriteiten van de Verenigde Staten van Amerika wordt meegedeeld.
- (11) Het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid heeft geen gunstig advies uitgebracht,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De lidstaten staan de invoer van levend pluimvee en broedeieren daarvan, levende loopvogels en broedeieren daarvan, vers vlees van pluimvee, van loopvogels en van gekweekt en vrij vederwild, vleesproducten en vleesbereidingen van of met vlees van bovengenoemde soorten alleen toe wanneer zij van oorsprong of van herkomst zijn uit het gebied in de Verenigde Staten dat is omschreven in de bijlage bij deze beschikking.

2. De invoer van de in lid 1 bedoelde producten van oorsprong of van herkomst uit andere delen van de Verenigde Staten van Amerika is verboden.

⁽¹⁾ PB L 378 van 31.12.1994, blz. 11. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/477/EG (PB L 164 van 22.6.2002, blz. 39).

⁽²⁾ PB L 196 van 7.8.1996, blz. 13. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/542/EG (PB L 176 van 5.7.2002, blz. 43).

⁽³⁾ PB L 251 van 6.10.2000, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/646/EG (PB L 211 van 7.8.2002, blz. 23).

⁽⁴⁾ PB L 258 van 12.10.2000, blz. 49. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2000/782/EG (PB L 309 van 9.12.2000, blz. 37).

⁽⁵⁾ PB L 281 van 25.10.2001, blz. 24. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/789/EG (PB L 274 van 11.10.2002, blz. 36).

⁽⁶⁾ PB L 89 van 4.4.1997, blz. 32.

⁽⁷⁾ PB L 240 van 23.9.2000, blz. 19.

⁽⁸⁾ PB L 118 van 21.4.1998, blz. 3.

⁽⁹⁾ PB L 89 van 4.4.1997, blz. 39. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/464/EG (PB L 161 van 19.6.2002, blz. 16).

Artikel 2

In afwijking van artikel 1, lid 2, staan de lidstaten de invoer toe van:

- a) vleesproducten, wanneer het bij de vervaardiging van het vleesproduct gebruikte vlees van pluimvee, van loopvogels en van gekweekt en vrij vederwild een van de specifieke, in deel IV, de punten B, C of D, van de bijlage bij Beschikking 97/222/EG van de Commissie bedoelde, behandelingen heeft ondergaan;
- b) vers vlees van pluimvee, van loopvogels en van gekweekt en vrij vederwild, bestemd om te worden gebruikt als grondstof voor de vervaardiging van diervoeders en van farmaceutische en technische producten, voorzover de grondstof voldoet aan de eisen van hoofdstuk 10 van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG;
- c) vers vlees van pluimvee, van loopvogels en van gekweekt en vrij vederwild, vleesproducten en vleesbereidingen van of met vlees van deze diersoorten, voorzover het vlees is verkregen van dieren die vóór 1 oktober 2002 zijn geslacht.

Artikel 3

1. In afwijking van de Beschikkingen 94/984/EG, 96/482/EG, 97/221/EG, 2000/572/EG, 2000/585/EG, 2000/609/EG en 2001/751/EG van de Commissie worden in het gezondheids-certificaat van:

- a) Beschikking 94/984/EG van de Commissie voor vers vlees van pluimvee uit de Verenigde Staten van Amerika,
- b) Beschikking 96/482/EG van de Commissie voor pluimvee of broedeieren uit de Verenigde Staten van Amerika,
- c) Beschikking 97/221/EG van de Commissie voor vleesproducten wanneer het vleesproduct is vervaardigd van of met vlees van pluimvee, van loopvogels of van gekweekt en vrij vederwild uit de Verenigde Staten van Amerika,
- d) Beschikking 2000/572/EG van de Commissie voor vleesbereidingen wanneer de vleesbereiding is vervaardigd van of met vlees van pluimvee, van loopvogels of van gekweekt en vrij vederwild, uit de Verenigde Staten van Amerika,
- e) Beschikking 2000/585/EG van de Commissie voor vers vlees van gekweekt en vrij vederwild uit de Verenigde Staten van Amerika,
- f) Beschikking 2000/609/EG van de Commissie voor vers vlees van loopvogels uit de Verenigde Staten van Amerika, en
- g) Beschikking 2001/751/EG van de Commissie voor levende loopvogels of broedeieren daarvan uit de Verenigde Staten van Amerika,

respectievelijk de volgende termen ingevoegd:

- a) „Vers vlees van pluimvee overeenkomstig Beschikking 2003/67/EG van de Raad”,

- b) „Levend pluimvee of broedeieren daarvan overeenkomstig Beschikking 2003/67/EG van de Raad”,
- c) „Vleesproduct overeenkomstig Beschikking 2003/67/EG van de Raad”,
- d) „Vleesbereiding overeenkomstig Beschikking 2003/67/EG van de Raad”,
- e) „Vers vlees van gekweekt/vrij (doorhalen wat niet van toepassing is) vederwild overeenkomstig Beschikking 2003/67/EG van de Raad”,
- f) „Vers vlees van loopvogels overeenkomstig Beschikking 2003/67/EG van de Raad”,
- g) „Levende loopvogels of de broedeieren daarvan overeenkomstig Beschikking 2003/67/EG van de Raad”.

2. De lidstaten zien erop toe dat op de diergezondheidscertificaten waarin moet worden verklaard dat het land vrij is van Newcastle disease, de gebiedscode „US-1” is ingevuld.

Artikel 4

De lidstaten brengen de maatregelen die zij ten aanzien van de invoer toepassen, in overeenstemming met deze beschikking en zij geven onmiddellijk de nodige bekendheid aan de vastgestelde maatregelen.

Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Artikel 5

Deze beschikking wordt opnieuw bezien in het licht van het verdere verloop van de situatie met betrekking tot Newcastle disease in de Verenigde Staten van Amerika.

Artikel 6

Deze beschikking treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing vanaf de datum van inwerkingtreding tot en met 1 juni 2003.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 28 januari 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. DRYS

BIJLAGE

US-1:

Het grondgebied van de Verenigde Staten van Amerika, met uitzondering van de staat Californië, de staat Nevada en de staat Arizona.

Informatie over de toepassing van bepaalde artikelen van de overeenkomst tot oprichting van een associatie tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Chili, anderzijds

Aangezien de partijen elkaar op 28 januari 2003 in kennis hebben gesteld van de voltooiing van de vereiste procedures, zijn bepaalde artikelen van de overeenkomst tot oprichting van een associatie tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Chili, anderzijds (PB L 352 van 30.12.2002), met ingang van 1 februari 2003 voorlopig van toepassing, overeenkomstig artikel 198, lid 3, van die overeenkomst.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 14 november 2002

inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst

(Zaak COMP/37.396/D2 — *Herziene TACA*)

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 4349)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/68/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1216/1999 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4056/86 van de Raad van 22 december 1986 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag op het zeevervoer ⁽³⁾, als gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, en met name op artikel 12, lid 4, tweede alinea,

Gelet op de samenvatting van de aanvraag ⁽⁴⁾ die bekendgemaakt werd overeenkomstig artikel 12, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 4056/86 en artikel 12, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1017/68 van de Raad van 19 juli 1968 houdende de toepassing van mededingingsregels op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren ⁽⁵⁾, gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden,

Gelet op het schrijven van de Commissie van 4 augustus 1999 waarin zij de partijen, overeenkomstig artikel 12, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4056/86, meedeelde dat er ernstige twijfel bestond ten aanzien van de toepasselbaarheid van artikel 81, lid 3, op de aangemelde overeenkomst,

Gelet op de samenvatting van de aangemelde overeenkomst ⁽⁶⁾ die bekendgemaakt werd overeenkomstig artikel 23, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4056/86 en artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 van de Raad,

Na raadpleging van het Adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities en het Adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities op het gebied van het vervoer over zee,

Overwegende hetgeen volgt:

⁽¹⁾ PB 13 van 21.2.1962, blz. 204/62.

⁽²⁾ PB L 148 van 15.6.1999, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 378 van 31.12.1986, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB C 125 van 6.5.1999, blz. 6.

⁽⁵⁾ PB L 175 van 23.7.1968, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB C 335 van 29.11.2001, blz. 12.

1. INLEIDING

1.1. Achtergrond

- (1) Op 16 september 1998 heeft de Commissie Beschikking 1999/243/EG⁽⁷⁾ (hierna „de TACA-beschikking” te noemen) gegeven. Daarin oordeelde zij dat een aantal van de regelingen die aangegeven waren in het kader van de Trans-Atlantic Conference Agreement (hierna de „TACA” te noemen), in strijd waren met artikel 85, lid 1, (thans artikel 81, lid 1) van het Verdrag en niet binnen de werkingssfeer vielen van de groepsvrijstelling uit artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86. Evenmin kwamen de betrokken regelingen in aanmerking voor een individuele vrijstelling op grond van artikel 85, lid 3. De regelingen waarop de beschikking betrekking had, betroffen het vaststellen van prijzen voor inlandvervoersdiensten op het grondgebied van de Gemeenschap, de collectieve vaststelling van prijzen voor de makelaars- en expediteursvergoeding, en het onderling vaststellen van de voorwaarden waarop de leden van de conference met verladers dienstencontracten mogen afsluiten.
- (2) De Commissie kwam ook tot de bevinding dat de TACA-leden misbruik hadden gemaakt van hun collectieve machtspositie — in strijd met artikel 86 van het Verdrag — door de mededingingsstructuur van de markt te wijzigen en door beperkingen op te leggen inzake de beschikbaarheid en de inhoud van dienstencontracten. Er werd voor in totaal 273 miljoen ECU aan geldboeten opgelegd voor deze inbreuken.
- (3) Het verzoek van de TACA-partijen tot nietigverklaring van die beschikking is thans aanhangig bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen⁽⁸⁾.

1.2. Chronologie

- (4) Op 29 januari 1999 meldden de TACA-leden (hierna „de partijen” te noemen) de overeenkomst aan die het voorwerp uitmaakt van de onderhavige beschikking (hierna „herziene TACA” of „de overeenkomst” te noemen).
- (5) Op 6 mei 1999 heeft de Commissie overeenkomstig artikel 12, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 4056/86 en artikel 12, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1017/68, in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* een samenvatting van het verzoek om een vrijstelling bekendgemaakt (hierna „de bekendmaking op grond van artikel 12, lid 2” te noemen), waarbij belanghebbenden werden uitgenodigd hun opmerkingen kenbaar te maken binnen 30 dagen vanaf de datum van die bekendmaking.
- (6) Op 4 juni 1999 heeft de European Shippers Council (hierna „ESC” te noemen), in reactie op de bekendmaking, opmerkingen meegedeeld in de vorm van wat hij een officiële klacht in de zin van artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 beweerde te zijn⁽⁹⁾. Er werden ook opmerkingen ontvangen van Clecat (European Liaison Committee of Freight Forwarders), van de Fédération des entreprises de transport et logistique France (hierna „TLF” te noemen)⁽¹⁰⁾, die transport- en logistieke ondernemingen vertegenwoordigt, en van de Federation of Swedish Industries/Swedish Shippers' Council. Op 15 juli 1999 zond de Zweedse mededingingsautoriteit een brief waarin een aantal van de standpunten die de Swedish Shippers' Council had geformuleerd gesteund werd, met name wat betreft de vertrouwelijkheid van de individuele dienstencontracten. Geen andere lidstaat maakte opmerkingen.
- (7) Op 7 juli 1999 deed de directeur-generaal van het directoraat-generaal Concurrentie van de Commissie de partijen een schrijven toekomen waarin hij hun verzocht de bepalingen uit hun overeenkomst aan te passen op het punt van de uitwisseling van statistische gegevens. In dat schrijven werd de partijen voorts meegedeeld dat bepaalde soorten overeenkomsten en gedragingen in verband met de onderhandeling over servicecontracten die de mededinging in wezenlijke mate zouden kunnen beperken, niet konden worden geacht onder de aanmelding te vallen⁽¹¹⁾.

⁽⁷⁾ Zaak nr. IV/35.134, Trans-Atlantic Conference Agreement (PB L 95 van 9.4.1999, blz. 1).

⁽⁸⁾ Gevoegde zaken T-191/98, T-212/98, T-213/98 en T-214/98, Atlantic Container Line e.a./Commissie.

⁽⁹⁾ Zaak COMP/37.527/D2, ESC/Herziene TACA.

⁽¹⁰⁾ De opmerkingen van TLF werden door Clecat bij brief van 5 juni opnieuw ingediend onder eigen naam.

⁽¹¹⁾ Dit betrof iedere overeenkomst, afspraak of onderling afgestemde feitelijke gedraging van de partijen om bij afspraken over individuele dienstencontracten, het standaardformulier, de inhoud of prijs van agreement service contracts te volgen of het vrijwillige gebruik van richtsnoeren inzake dienstencontracten zo te regelen dat de mededinging aanzienlijk zou worden beperkt.

- (8) Op diezelfde dag deelde de directeur-generaal de ESC mee dat er met uitzondering van de bepalingen uit de overeenkomst in verband met de uitwisseling van statistische gegevens, onvoldoende gronden waren om ernstige twijfel te uiten ten aanzien van de toepasselijkheid van artikel 81, lid 3. In dat schrijven werd de ESC ook meegedeeld dat er geen aanleiding was voor een klacht in de zin van artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 in het kader van een verzetprocedure die was ingeleid door de bekendmaking van de Commissie die gepubliceerd was op grond van artikel 12, lid 2, van die Verordening.
- (9) Op 14 juli 1999 antwoordde de ESC op het schrijven van de Commissie van 7 juli 1999, waarin hij onder meer verklaarde dat zijn opmerkingen tegen de „niet onder de kostprijs”-regel (zie overweging 27) ook zouden moeten worden beschouwd als een formele klacht overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1017/68.
- (10) Op 13 en 23 juli 1999 deelden de partijen de Commissie mee dat zij bereid waren de bepalingen waarvan sprake in het schrijven van de Commissie van 7 juli, aan te passen en dat elk van hen de Commissie om de zes maanden informatie zou verschaffen in verband met hun activiteiten op het gebied van dienstencontracten. Die brief bevatte evenwel geen specifieke informatie over de vraag hoe of wanneer de overeenkomsten zouden worden aangepast om de vastgestelde mededingingsbezwaren weg te nemen.
- (11) Op 4 augustus 1999 — dus binnen de vastgestelde periode van 90 dagen die in artikel 12, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4056/86 is bepaald ⁽¹²⁾ — heeft de Commissie de partijen een schrijven gezonden waarin zij meedeelde dat er ernstige twijfel bestond ten aanzien van de toepasselijkheid van artikel 85, lid 3, van het Verdrag. Overeenkomstig artikel 12, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4056/86 was de Commissie dan ook gerechtigd haar onderzoek voort te zetten wat betreft de aspecten uit de herziene TACA-overeenkomst die verband houden met het zeevervoer. Het feit dat geen ernstige twijfel geformuleerd werd ten aanzien van het aspect inlandvervoer van de herziene TACA-overeenkomst, betekende dat dit aspect — in de aanname dat het los kon worden gezien van de aspecten ten aanzien waarvan de Commissie ernstige twijfel geformuleerd had — werd geacht vrijgesteld te zijn voor een periode van drie jaar vanaf 6 mei 1999.
- (12) Bij schrijven van 6 augustus 1999 werd de ESC ervan in kennis gesteld dat de Commissie geen ernstige twijfel had ten aanzien van de aspecten uit de herziene TACA-overeenkomst die verband houden met het inlandvervoer. Bij brief van 27 september 1999 verzocht de ESC in kennis te worden gesteld van de redenen voor dat besluit.
- (13) Op 12 oktober 1999 antwoordde de directeur-generaal van het directoraat-generaal Concurrentie aan de ESC, met een samenvatting van de redenen waarom geen ernstige twijfel geformuleerd was ten aanzien van de aspecten van de herziene TACA in verband met het inlandvervoer. Hij herhaalde daarin ook het standpunt van de Commissie ten aanzien van de procedurele status van de opmerkingen die gemaakt waren in het kader van de verzetprocedure (zie overweging 8).
- (14) Vervolgens dienden de European Council of Transport Users (hierna „ECTU” te noemen), waarvan onder meer de ESC deel uitmaakt, en een aantal andere verenigingen bij het Gerecht van eerste aanleg een verzoek in tot nietigverklaring van een besluit dat omschreven werd als het besluit van de Commissie dat in de vorm van bovenstaand schrijven van 6 augustus 1999 aan de ESC was meegedeeld ⁽¹³⁾.
- (15) Op 1 december 2000 dienden de partijen een aanvullende aanmelding in, waarin zij de Commissie meedeelden dat zij de herziene TACA-overeenkomst hadden aangepast om een specifieke autoriteit in te stellen die een gecoördineerde, tijdelijke capaciteitsintrekking door zou voeren die beperkt bleef tot de periode van kerst en nieuwjaar 2000-2001 ⁽¹⁴⁾.

⁽¹²⁾ Volgens Verordening (EEG) nr. 4056/86 (de belangrijkste verordening inzake zeevervoer) beschikt de Commissie over 90 dagen vanaf de dag van de bekendmaking van de samenvatting om ernstige twijfel kenbaar te maken en zodoende haar onderzoek in de betrokken zaak voort te zetten. De verordening inzake inlandvervoer (Verordening (EEG) nr. 1017/68) bevat een vrijwel identieke bepaling. Indien de Commissie geen maatregelen treft binnen de periode van 90 dagen, wordt een overeenkomst automatisch vrijgesteld voor de duur van zes jaar in verband met zeevervoer en voor de duur van drie jaar in verband met inlandvervoer.

⁽¹³⁾ Zaak T-224/99, ECTU e.a./Commissie.

⁽¹⁴⁾ In de oorspronkelijke versie van de aangemelde overeenkomst was sprake van een algemene bevoegdheid waarmee de partijen zouden kunnen „regulate the carrying capacity offered by each of them” (vertaling: „de door elk van hen aangeboden vervoerscapaciteit kunnen regelen”) — zie de bekendmaking op grond van artikel 12, lid 2. Vonden de partijen weliswaar dat het programma inzake capaciteitsregeling voor 2000-2001 binnen de werkingsfeer viel van de groepsvrijstelling voor in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 vervatte lijnvaartconferenties, toch achtten zij het niettemin prudent dit programma bij de Commissie aan te melden. De algemene bevoegdheid inzake capaciteitsregeling die vermeld is in de overeenkomst, werd vervolgens aangepast op verzoek van de Commissie (zie overwegingen 81 e.v.).

- (16) Op 29 november 2001 publiceerde de Commissie, na verdere correspondentie met de partijen, een bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* waarin zij haar voornemen meedeelde een vrijstelling te willen verlenen voor de resterende aspecten van de herziene TACA op grond van artikel 23, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4056/86 en artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 (hierna „de bekendmaking op grond van artikel 23, lid 3” te noemen). Tevens verzocht zij belanghebbenden hun opmerkingen te maken binnen 30 dagen te rekenen vanaf de datum van die bekendmaking.
- (17) Op 12 december 2001 verzocht de ESC de Commissie om verdere inlichtingen over een aantal bepalingen uit de herziene TACA en over de redenen van de Commissie om een vrijstelling voor te stellen. Na verdere correspondentie en na diverse bijeenkomsten diende de ESC op 8 maart 2002 haar opmerkingen in. Verdere opmerkingen werden meegedeeld op 24 april 2002.
- (18) Bij brief van 3 mei 2002 verzochten de partijen om een verlenging van de vrijstelling voor alle aspecten van de herziene TACA die binnen de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 1017/68 vielen. Aangezien dat verzoek het voorwerp zal uitmaken van een afzonderlijke procedure, worden de aspecten van de herziene TACA in verband met inlandvervoer in het navolgende enkel beschreven in zoverre zulks noodzakelijk kan zijn voor een volledig begrip van de overeenkomst.

2. DE PARTIJEN

- (19) Sinds de vaststelling van de TACA-beschikking hebben zes scheepvaartmaatschappijen de TACA verlaten, waardoor er aanvankelijk nog acht partijen bij de herziene TACA overbleven. Sinds het tijdstip van de aanmelding is AP Møller-Maersk gefuseerd met Sea-Land Service, waardoor het aantal partijen is verminderd tot zeven:
1. Atlantic Container Line AB, met vestiging in Gotenburg (Zweden);
 2. Hapag-Lloyd Container Line GmbH, met vestiging in Hamburg (Duitsland);
 3. Mediterranean Shipping Company SA, met vestiging in Genève (Zwitserland);
 4. AP Møller-Maersk Sealand, met vestiging in Kopenhagen (Denemarken);
 5. Nippon Yusen Kaisha, met vestiging in Tokio (Japan);
 6. Orient Overseas Container Line Ltd, met vestiging in Wanchai (Hongkong), en
 7. P&O Nedlloyd Limited, met vestiging in Londen (Verenigd Koninkrijk).

3. DE OVEREENKOMST

3.1. Doelstelling en toepassingsbereik

- (20) De herziene TACA heeft, naar verluidt, ten doel de deelnemers de mogelijkheid te geven samen te werken, binnen de grenzen van de overeenkomst, met betrekking tot het verlenen van efficiënte en stabiele internationale lijnvaartdiensten voor het vrachtvervoer op routes binnen de geografische omvang van het vaargebied als in het hiernavolgende omschreven.
- (21) De overeenkomst bestrijkt de oostwaartse en westwaartse scheepvaartroutes tussen: i) de havens in 48 aan elkaar grenzende staten van de Verenigde Staten van Amerika, en de binnenlandse en kustplaatsen in de Verenigde Staten die via de genoemde havens worden bereikt, en ii) de havens in Europa die tussen de breedtegraad van Bayonne (Frankrijk) en die van de Noordkaap (Noorwegen) zijn gelegen (met uitzondering van de niet-Baltische havens in Rusland, de Middellandse-Zeehavens en de havens in Spanje en Portugal) en, behalve voor de inlandvervoersdiensten binnen de EER zoals hieronder samengevat (zie overweging 26), de plaatsen in Europa die langs voornoemde, niet-uitgesloten Europese havens worden bereikt, met uitzondering van punten in Spanje of Portugal. Deze routes worden „het vaargebied” (the Trade) genoemd.

3.2. Tarieflijsten

- (22) Volgens de herziene TACA kunnen de partijen tarieven (met inbegrip van vergoedingen en toeslagen) (behalve voor inlandvervoersdiensten in de EER) en voorwaarden (behalve voor inlandvervoersdiensten in de EER) vaststellen, herzien, instandhouden of afschaffen. Die tarieven en voorwaarden welke in het kader van de herziene TACA overeen worden gekomen, worden hierna „het tarief” genoemd.

3.3. Dienstencontracten

- (23) In de TACA-beschikking werd vastgesteld dat de leden van de TACA toentertijd inbreuk gemaakt hadden op artikel 85 van het Verdrag door „onderling de voorwaarden vast te stellen waarop zij met verladers dienstencontracten mogen afsluiten”. Het betrof twee belangrijke types beperkingen: i) de gevallen waarin de TACA-leden door de overeenkomst belet werd individuele dienstencontracten (hierna „ISC's” te noemen) met verladers te sluiten of waarin hun vrijheid om zulks te doen werd beperkt, en ii) de gevallen waarin door de overeenkomst beperkingen opgelegd werden inzake de voorwaarden die in dergelijke ISC's konden worden opgenomen.
- (24) De herziene TACA bevat geen dergelijke beperkingen; er worden geen beperkingen opgelegd inzake de beschikbaarheid van ISC's. De bepalingen van de herziene TACA in verband met dienstencontracten kunnen als volgt worden samengevat:

1. de partijen zijn gerechtigd tot het onderhandelen over en het sluiten van dienstencontracten ⁽¹⁵⁾ met een of meer verladers (conferencedienstencontracten of agreement service contracts — hierna „ASC's” te noemen) met betrekking tot de verlening van diensten tussen havens binnen de EER en havens en punten in het binnenland buiten de EER. Deze contracten kunnen een prijs bevatten voor alle diensten die nauw met het zeevervoer samenhangen en worden aangeboden tussen het schip en in het havengebied ⁽¹⁶⁾. Deze contracten moeten een aantal essentiële bepalingen bevatten, waaronder het minimumvolume of -gedeelte, de prijs van het maritieme segment van het vervoer, de looptijd, de verbintenissen inzake dienstverlening, en de eventuele strafbedingen ten aanzien van niet-nakoming;
2. de vrijheid van de deelnemers wordt niet beperkt met betrekking tot het onderhandelen over en het sluiten van ISC's met verladers op door de partijen bij contract vrij te stellen voorwaarden;
3. twee of meer partijen (maar niet alle terzelfder tijd) zijn gerechtigd tot het onderhandelen over en het sluiten van multicarrier-dienstencontracten (hierna „MSC's” te noemen) met gelijk welke verlader voor de verlening van diensten tussen de havens binnen de EER en de havens en punten in het binnenland buiten de EER ⁽¹⁷⁾. Daartoe mogen onder meer standpunten en berichten over MSC's worden uitgewisseld;
4. wanneer een verlader één of meer vervoerders die partij zijn bij een MSC, om de verlening van inlandvervoersdiensten binnen de EER verzoekt, worden de contractuele voorwaarden bilateraal onderhandeld tussen de verlader en iedere bij het MSC betrokken zeevervoerder afzonderlijk. De voorwaarden worden opgenomen in een vertrouwelijke bijlage bij het MSC, waarin de andere vervoerders die partij zijn bij het MSC, geen inzage hebben. Gelijksortige bepalingen gelden wanneer een verlader verzoekt om inlandvervoer binnen de EER in het kader van een ASC;
5. ASC's en MSC's zijn beperkt tot de vervoerders die partij zijn bij de overeenkomst, en bevatten geen tariefstructuur die verschilt naargelang de vervoerder die de lading transporteert;

⁽¹⁵⁾ Zoals bepaald in artikel 3.21 van de US Shipping Act van 1984 en, met ingang van 1 mei 1999, artikel 3.19 van de US Ocean Shipping Reform Act van 1998.

⁽¹⁶⁾ In de herziene TACA is zodoende bepaald dat een ASC tarieven kan bevatten voor de volgende elementen: maritieme vrachtprijs; terminal handling charge (THC), container service charge (CSC) en less than container load service charge (LCLSC) in de havens van oorsprong/bestemming; wachtgeld; vergoedingen voor meervoudige vrachtbrieven; additionele of willekeurige kosten voor supplementaire aanloophavens; currency adjustment factor (CAF) en bunker adjustment factor (BAF); toeslagen voor noodgevallen; International Maritime Organisation (IMO)-toeslagen; toeslagen voor speciale uitrusting; additionele kosten voor overlenge; additionele kosten voor bevestigingsmateriaal; vergoeding voor een wijziging van bestemming; vergoeding voor optimale stuwning; verwarmingskosten, en additionele havenkosten zoals de douanecontrole op terminals in Canada. Een ASC kan geen prijs bevatten voor enige andere diensten die binnen de EER worden aangeboden, noch aanwijzingen bevatten over de voorwaarden voor inlandvervoer of andere inlanddiensten die tussen de verlader en de individuele rederijen werden overeengekomen.

⁽¹⁷⁾ De supra uiteengezette beginselen met betrekking tot de ASC's gelden eveneens voor de MSC's.

6. in het kader van een ASC of MSC heeft de verlader het recht te kiezen welke van de deelnemende vervoerders de vracht transporteren en in welke verhouding zulks gebeurt, tenzij de verlader een andere regeling is overeengekomen;
7. de partijen kunnen een ASC-standaardformulier opstellen, waarvan de partijen bij gelijk welk dienstencontract mogen afwijken. De partijen bij een ISC of MSC kunnen verwijzen naar het ASC-standaardformulier en dit overnemen, en eveneens verwijzen naar gepubliceerde ASC-tarieven en/of tariefvoorwaarden en deze overnemen;
8. de partijen mogen geen informatie vrijgeven in verband met het ASC-formulier, de tarieven en/of de tariefvoorwaarden die al dan niet in een ISC of MSC werden opgenomen, behalve ten aanzien van de partijen die aan een MSC deelnemen of met instemming van de verlader;
9. de partijen kunnen op vrijwillige basis richtsnoeren voor dienstencontracten overeenkomen die uitsluitend betrekking hebben op technische, niet-commerciële aspecten, of zij kunnen overeenkomen dat het bestaan, doch niet de voorwaarden van een ISC met een verlader wordt bekendgemaakt wanneer deze verlader nadien om een ASC of MSC verzoekt, en
10. in de ISC's en MSC's is uitdrukkelijk bepaald dat de voorwaarden, overeenkomstig het recht van de Verenigde Staten, vertrouwelijk zijn, behalve a) wanneer de verlader instemt met de bekendmaking ervan, of b) wanneer de verlader om een ASC verzoekt. In dat laatste geval mag iedere deelnemer aan een ISC en/of MSC met deze verlader het bestaan, doch niet de voorwaarden van dit contract bekendmaken.

3.4. Intermodale doorvrachttarieven — „niet onder de kostprijs”-regel

- (25) In de TACA-beschikking werd vastgesteld dat de leden van de toenmalige TACA inbreuk gemaakt hadden op artikel 85 van het Verdrag door onderling de prijzen vast te stellen voor inlandvervoersdiensten die op het grondgebied van de Gemeenschap aan verladers worden aangeboden als onderdeel van het multimodale vervoer.
- (26) In de herziene TACA hebben de partijen prijsafspraken voor inlandvervoer opgegeven, volgens de „niet onder de kostprijs”-regel die wordt beschreven in overweging 27. Volgens de overeenkomst is het de partijen verboden overeenstemming te bereiken of onderling overleg te plegen over prijzen voor inlandvervoersdiensten die geheel of gedeeltelijk binnen de EER worden verleend aan verladers in combinatie met andere diensten in het kader van het multimodale vervoer van een containervracht in het vaargebied, noch over enig tarief of andere kwestie in verband met inlandvervoersdiensten binnen de EER.
- (27) De partijen kunnen overeenkomen dat, wanneer zij op basis van de tarieflijst zeevervoersdiensten aanbieden, geen van de leden van de herziene TACA hun een prijs zal aanrekenen die lager is dan de door hen gemaakte directe kosten voor inlandvervoersdiensten die binnen de EER worden verleend in combinatie met die zeevervoersdiensten (hierna „niet onder de kostprijs-regel” te noemen). Voor de toepassing van deze regel omvatten de „kosten” derhalve geen kosten voor het positioneren of terugbrengen van lege containers in Europa of algemene en/of administratiekosten. Een onafhankelijke, neutrale instantie kan worden belast met het toezicht op de naleving van deze regel.
- (28) De partijen hebben een dergelijke regel niet daadwerkelijk ingevoerd.

3.5. Technische regelingen

- (29) Volgens de herziene TACA mogen de partijen op vrijwillige basis samenwerken om technische verbeteringen tot stand te brengen door middel van ⁽¹⁸⁾:
 - i) de vaststelling of de uniforme toepassing van normen of typen voor schepen en andere vervoermiddelen, materieel, bedrijfsbenodigdheden en vaste installaties;

⁽¹⁸⁾ De bewoording van de punten i) tot vi) volgt die uit artikel 2, lid 1, onder a) tot en met f), van Verordening (EEG) nr. 4056/86.

- ii) de uitwisseling of het poolen voor het vervoerbedrijf, van schepen, ruimte in schepen of compartimenten en andere vervoermiddelen, personeel, materieel en vaste installaties;
 - iii) de organisatie en uitvoering van opeenvolgend of aanvullend zeevervoer, alsmede de vaststelling of toepassing van algemene prijzen en voorwaarden voor dergelijke operaties;
 - iv) de coördinatie van dienstregelingen voor op elkaar aansluitende trajecten;
 - v) het samenvoegen van afzonderlijke zendingen, en
 - vi) de vaststelling of toepassing van eenvormige regels betreffende de structuur en de toepassingsvoorwaarden van vervoertarieven.
- (30) De partijen zijn overeengekomen alleen met betrekking tot het bovengenoemde punt ii) samen te werken. Indien de partijen zouden overeenkomen samen te werken met betrekking tot een van de overige aspecten welke in die overweging zijn beschreven, zal volgens de herziene TACA de overeenkomst niet ten uitvoer worden gelegd (voorzover dergelijke samenwerking onder de verbodsbevestiging uit artikel 81, lid 1, van het Verdrag valt) zolang deze samenwerking niet bij de Commissie is aangemeld op grond van Verordening (EEG) nr. 4056/86 of andere communautaire regelgeving.

3.6. De exploitatie van geregelde zeevervoersdiensten

- (31) De partijen kunnen ⁽¹⁹⁾:
- i) de dienstregelingen van de schepen en hun afvaart- of aanloopdata coördineren;
 - ii) de frequentie van hun respectieve reizen of aanloop vaststellen;
 - iii) hun respectieve reizen of aanloop coördineren of onderling verdelen;
 - iv) de door elk van hen aangeboden vervoercapaciteit regelen ⁽²⁰⁾, en
 - v) vracht of inkomsten onderling verdelen.

3.7. Overleg met verladers

- (32) De partijen kunnen overeenkomsten sluiten en uitvoeren voor het plegen van overleg met vervoergebruikers over tarieven, vergoedingen, voorwaarden en de kwaliteit van geregelde zeevervoersdiensten, alsmede met verladers en groepen van verladers onderhandelen over tarieven, vergoedingen, regels en voorschriften.

3.8. Administratie

- (33) De partijen kunnen bijeenkomen of op andere wijze communiceren, overleg plegen en maatregelen nemen betreffende alle binnen de werkingssfeer van de artikelen 2 (technische regelingen) en 3 (groepsvrijstelling voor lijnvaartconferenties) van Verordening (EEG) nr. 4056/86 vallende aspecten. Zij mogen ook onderhandelen over dienstencontracten en deze afsluiten. Twee of meer partijen (maar niet alle terzelfder tijd) zijn gerechtigd tot het onderhandelen over en het sluiten van multicarrier-dienstencontracten. De partijen mogen geen vertrouwelijke informatie over individuele dienstencontracten bespreken of uitwisselen. Evenmin mogen zij onder enigerlei vorm richtsnoeren aannemen voor individuele dienstencontracten, behalve richtsnoeren over louter technische, niet-commerciële kwesties. Voorts is het de partijen verboden onder enigerlei vorm prijsafspraken te maken voor inlandvervoer binnen de EER.
- (34) Er wordt een secretariaat opgericht om de overeenkomst te beheren.

⁽¹⁹⁾ De formulering van de punten i) tot v) volgt die van artikel 3, onder a) tot en met e), van Verordening (EEG) nr. 4056/86.

⁽²⁰⁾ Zie verder overweging 81.

- (35) De partijen kunnen een onafhankelijke, neutrale instantie belasten met het toezicht op de naleving van hun verplichtingen uit hoofde van de overeenkomst, met inbegrip van de verplichtingen in het kader van de „niet onder de kostprijs”-regel. Volgens de partijen werd een dergelijke instantie nog niet aangesteld.

4. DE MARKT

- (36) De herziene TACA betreft onder meer de volgende relevante dienstenmarkten ⁽²¹⁾:
- a) wat zeevervoersdiensten betreft: de markt voor de containerlijnvaart tussen Noord-Europa en de Verenigde Staten, op de zeevaartroutes tussen de Noord-Europese havens en die in Verenigde Staten en in Canada ⁽²²⁾. De geografische markt voor deze diensten is het gebied waarbinnen deze diensten worden aangeboden. Zoals de Commissie vaststelde in haar TAA-beschikking ⁽²³⁾, en nadien bevestigde in haar TACA-beschikking ⁽²⁴⁾, omvat dit gebied, wat de Europese geografische markt betreft, de „catchment areas” van de Noord-Europese havens;
 - b) wat de diensten op het gebied van vervoer over land betreft: de markt voor inlandvervoersdiensten die op het grondgebied van de Gemeenschap worden aangeboden en die de verladers tezamen met andere diensten als onderdeel van het multimodale containervervoer van vracht tussen Noord-Europa en de Verenigde Staten inkopen ⁽²⁵⁾.
- (37) Van bovengenoemde markten moet in de onderhavige beschikking alleen de markt inzake zeevervoer worden onderzocht, aangezien de aspecten van de herziene TACA in verband met inlandvervoer behandeld zullen worden in het kader van een afzonderlijke procedure.
- (38) Bovengenoemde (zie overweging 36, onder a)) definitie van de markt voor zeevervoer werd door het Gerecht van eerste aanleg in zijn recente TAA-arrest gesteund ⁽²⁶⁾. Het Gerecht was het er met name mee eens dat luchtvervoer niet substitueerbaar is met zeevervoer, aangezien uit het bewijsmateriaal duidelijk bleek dat de vraag naar luchtvervoer — in tegenstelling met die naar zeevervoer — alleen beperkte hoeveelheden goederen met een hoge toegevoegde waarde betreft. Het Gerecht heeft ook bevestigd dat de Commissie terecht aangenomen had dat containerlijnvaartdiensten een markt vormen die duidelijk afzonderlijk staat van de markt of markten voor andere zeevervoersdiensten.
- (39) Wat de geografische omvang van de relevante markt voor zeevervoer betreft, oordeelde het Gerecht dat uit het beschikbare bewijsmateriaal bleek dat lijnvaartdiensten vanuit Middellandse-Zeehavens slechts in zeer geringe mate substitueerbaar waren met dergelijke diensten die vanuit Noord-Europese havens worden aangeboden. In dit verband dient erop gewezen te worden dat de Commissie in haar recente beschikking in de zaak Hutchison/RCPM/ECT ⁽²⁷⁾ tot de bevinding kwam dat uit het beschikbare bewijsmateriaal bleek dat er nog slechts een marginale concurrentie was tussen Noord-Europese en Middellandse-Zeehavens ⁽²⁸⁾. In deze zaak is geen element opgedoken om te gaan twijfelen of deze bevinding nog steeds geldig is.
- (40) In de herziene TACA mogen de deelnemers overeenkomsten sluiten over tarieven en vergoedingen voor de diensten die worden geleverd tussen het schip en in het havengebied (zie overweging 24, punt 1). Op dit punt moet een onderscheid worden gemaakt tussen die diensten uit de herziene TACA waarvoor er een specifieke vraag en een specifiek aanbod bestaat dat moet worden onderscheiden van zee- of inlandvervoer, en die diensten waarvoor dergelijke specifieke vraag en dergelijk specifiek aanbod niet bestaat. Eerstgenoemde vormen een afzonderlijke markt of markten, terwijl dat bij laatstgenoemde niet het geval is ⁽²⁹⁾.

⁽²¹⁾ Herziene TACA, artikel 2 (Purpose of agreement), artikel 4 (Geographic scope of agreement) en artikel 5 (Overview of Agreement authority).

⁽²²⁾ Zie TACA-beschikking, overweging 84.

⁽²³⁾ Beschikking 94/980/EG van de Commissie in zaak nr. IV/34.446 — Transatlantic Agreement (PB L 376 van 31.12.1994, blz. 1), overwegingen 67 en 68.

⁽²⁴⁾ Overwegingen 76 tot 83.

⁽²⁵⁾ TACA-beschikking, overweging 91.

⁽²⁶⁾ Arrest in zaak T-395/94, Atlantic Container Line e.a./Commissie, Jurisprudentie 2000, blz. II-875, punten 269 tot 298.

⁽²⁷⁾ Beschikking van de Commissie van 3 juli 2001 in zaak COMP/JV.55 — Hutchison/RCPM/ECT, te vinden op internet: http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/decisions/jv55_en.pdf. Zie overwegingen 37 e.v.

⁽²⁸⁾ Overwegingen 41 en 46.

⁽²⁹⁾ Zie in dit verband het arrest in zaak T-86/95, Compagnie Générale Maritime e.a./Commissie („FEFC”), Jurisprudentie 2002, blz. II-1011, punten 128 en 129.

- (41) De diensten die onder de herziene TACA vallen en waarvoor er in de regel geen specifiek aanbod en geen specifieke vraag bestaat, zijn die diensten welke niet te scheiden zijn van de zeevervoers- of inlandvervoersdienst omdat het voor een derde dienstverlener (bijvoorbeeld een exploitant van een containerterminal) fysiek of economisch niet doenbaar is deze diensten onafhankelijk van het zee- of inlandvervoer afzonderlijk en direct aan de vervoergebruiker aan te bieden.
- (42) De overige diensten uit de herziene TACA — de diensten waarvoor er wel een specifiek aanbod en een specifieke vraag bestaat — omvatten die diensten inzake vrachtafhandeling in de haven waarvoor de leden van de herziene TACA bij de levering ervan aan vervoergebruikers daadwerkelijke of potentiële concurrenten zijn, niet alleen van elkaar en van andere niet-TACA-bedrijven, maar ook van derde dienstenaanbieders.
- (43) De relevante markt voor vrachtafhandelingsdiensten is in deze zaak bijgevolg de markt voor de levering van die diensten in Noord-Europese havens waarmee de zeeroutes worden bediend die onder de herziene TACA vallen.

5. DE STRUCTUUR VAN DE MARKTEN

- (44) In vergelijking met de periode waarvoor in de TACA-beschikking inbreuken op artikel 86 werden vastgesteld (in een deel van 1994, in 1995 en in 1996), zijn de mededingingsvoorwaarden op de trans-Atlantische routes aanzienlijk veranderd. In de hiernavolgende tabel wordt de evolutie van de marktaandeelen in de periode 1994-2001 voorgesteld.

Tabel

Marktaandeelen van scheepvaartmaatschappijen voor containervervoer in het noordelijke trans-Atlantische vaargebied en via de „Canadian Gateway” — 1994 tot (het eerste kwartaal van) 2001 ⁽³⁰⁾

(in %)

Vervoerder	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001 (1e kwartaal)
TACA-partijen/herziene TACA-partijen (vanaf 1999)	60,65	61,55	59,83	58,3	59,5	49	48,5	47,7
Overige	39,35	38,45	40,17	41,7	40,5	51	51,5	52,3
Totaal	100	100	100	100	100	100	100	100

- (45) Het bovenstaande beeld van een gestage daling in het marktaandeel van de TACA-conference wordt bevestigd door de bevindingen van de US Federal Maritime Commission (hierna „FMC” te noemen) in haar eindverslag over de impact van de Ocean Shipping Reform Act (OSRA) van 1998 ⁽³¹⁾. Volgens ramingen van de FMC is het marktaandeel van de TACA-conference gedaald van een top van zo'n 80 % in 1992 (toen de TACA voor het eerst gevormd werd) tot ongeveer 50 % in 2001. De leden van de herziene TACA worden thans geconfronteerd met aanzienlijk meer externe concurrentie dan het geval was ten tijde van de periode waarop de TACA-beschikking betrekking heeft.
- (46) De komst van vertrouwelijke individuele dienstencontracten betekent ook dat er aanzienlijk meer interne concurrentie is dan het geval was ten tijde van de periode van de TACA-beschikking. De TACA-partijen hebben de FMC dan ook meegedeeld dat slechts zo'n 10 % van de vracht die door de conferenceleden wordt vervoerd, wordt verscheept tegen het conferencetarief. Voorts werd eind 1999 80 % van de door de TACA-partijen vervoerde vracht vervoerd op basis van niet-conference-dienstencontracten. Ten slotte is het aantal conferencedienstencontracten (ook ASC's genoemd) afgenomen van 30 in 1999 tot slechts drie in 2000 ⁽³²⁾.

⁽³⁰⁾ Bronnen: TACA-beschikking; partijen herziene TACA (op basis van PIRS Global Container Reports).

⁽³¹⁾ The Impact of the Ocean Shipping Reform Act of 1998, Federal Maritime Commission, september 2001.

⁽³²⁾ Ibidem, blz. 12.

- (47) De bevindingen van de FMC stroken met de informatie uit de halfjaarverslagen die de individuele partijen aan de Commissie verstrekken ⁽³³⁾. Deze verslagen van de partijen bevestigen ook dat een overweldigend aandeel van de vracht die door de partijen wordt vervoerd, wordt vervoerd op basis van individuele dienstencontracten. Op basis van deze informatie is het helder dat het individuele dienstencontract de standaard is geworden op de routes die onder de herziene TACA vallen en dat elk lid van de conference daardoor thans te maken krijgt met aanzienlijke concurrentie van andere TACA-leden.
- (48) Bovenstaande conclusies in verband met de markt voor zeevervoer gelden evenzeer voor de markt voor vrachtafhandelingsdiensten. Ook hier hebben de leden van de herziene TACA te maken met externe concurrentie van onafhankelijke vervoerders die actief zijn op de trans-Atlantische routes. Zij hebben ook te maken met potentiële concurrentie van onafhankelijke vrachtafhandelingsbedrijven. Intern worden de partijen geconfronteerd met sterke onderlinge concurrentie op het punt van de voorwaarden en condities (met inbegrip van prijzen) voor haven-tot-haven- en deur-tot-deur-ISC's en -MSC's.
- (49) Concluderend, het beschikbare bewijsmateriaal lijkt erop te wijzen dat de leden van de TACA thans te maken krijgen met zowel externe als interne concurrentie in een voordien ongekennde omvang.

6. OPMERKINGEN VAN DERDEN

6.1. Opmerkingen in antwoord op de bekendmaking op grond van artikel 12, lid 2

- (50) Opmerkingen werden ontvangen van de in overweging 6 genoemde belanghebbenden. Een aantal van deze opmerkingen betroffen aspecten van de herziene TACA in verband met inlandvervoer en hoeven hierna niet verder te worden beschreven. Andere opmerkingen — grotendeels negatief tegenover de vrijstelling — lijken niet langer de visie weer te geven van de betrokken derden ⁽³⁴⁾. Een aantal van de opmerkingen die ingediend werden in antwoord op de bekendmaking op grond van artikel 12, lid 2, zijn evenwel nog steeds relevant voor een beoordeling van de vraag of de bepalingen uit de overeenkomst in aanmerking komen voor een groepsvrijstelling of een individuele vrijstelling, en zullen daarom worden behandeld in de delen 9 en 10.

6.2. Opmerkingen in antwoord op de bekendmaking op grond van artikel 23, lid 3

- (51) Opmerkingen werden ontvangen van Clecat en van de ESC. Clecat maakt thans geen fundamentele bezwaren meer tegen de vrijstelling voor de herziene TACA. Zij dringt er bij de Commissie evenwel op aan „an appropriate and stringent control mechanism” (vertaling: „een passend en strikt controlemechanisme”) op te zetten om de naleving te garanderen van de toezegging van de partijen geen enkele tariefverhoging toe te passen in samenhang met een programma tot capaciteitsregeling, noch enig artificieel „topseizoen” te creëren.
- (52) De Commissie is er vast van overtuigd dat de regelingen die zijn uitgewerkt, toereikend zijn om de naleving te verzekeren van de toezegging van de partijen inzake het regelen van de capaciteit. Deze regelingen worden nader beschreven in overweging 81.
- (53) De opmerkingen van de ESC bij de bekendmaking op grond van artikel 23, lid 3, kunnen als volgt worden samengevat:
1. de Commissie moet de herziene TACA beoordelen in een juridische en economische context die bestaat uit met name het eindverslag van de OESO inzake het mededingingsbeleid op het gebied van de lijnvaart ⁽³⁵⁾, de arresten van het Gerecht van eerste aanleg in de zaak TAA en de zaak FEFC en het voornemen van de Commissie om de groepsvrijstelling voor lijnvaartconferenties te onderzoeken in het licht van het OESO-verslag en andere ontwikkelingen;

⁽³³⁾ Het individuele halfjaarverslag bevat informatie over het aantal contracten waarbij de zeevervoerder partij is, uitgesplitst in ISC, MSC, ASC en tarief, alsmede informatie betreffende het aantal TEU's (de standaardafkorting in de sector voor „Twenty-foot Equivalent Unit” — dit is een verwijzing naar de afmetingen van de containers) en het percentage van het totale aantal TEU's dat door de zeevervoerder wordt vervoerd op basis van elk van deze contracten.

⁽³⁴⁾ Zo verzet Clecat zich niet langer tegen een vrijstelling, terwijl TLF noch de Federation of Swedish Industries opmerkingen gemaakt hebben bij de bekendmaking van 29 november 2001.

⁽³⁵⁾ Te vinden op de OESO-website; doorklikken vanaf: <http://www.oecd.org/EN/home/0,,EN-home-25-nodirectorate-no-no-25,00.html>.

2. de Commissie hoeft geen beschikking te geven betreffende een individuele vrijstelling, aangezien de aanmelding uitsluitend uit voorzorg plaatsvond, omdat de partijen van oordeel waren dat alle bepalingen uit de herziene TACA binnen de werkingssfeer vallen van de groepsvrijstelling voor lijnvaartconferenties. De Commissie moet daarom haar schaarse hulpmiddelen niet verspillen aan de behandeling van de aanvraag van de partijen;
 3. de Commissie moet dieper ingaan op de relevantie van het TAA-arrest voor een beoordeling van de in de overeenkomst vervatte bepalingen inzake capaciteitsregeling, en
 4. de bepalingen van de herziene TACA inzake informatie-uitwisseling zijn zo opgevat dat ze de hele conference inzicht geven in de voorwaarden van de vertrouwelijke dienstencontracten die de individuele conferenceleden en de individuele verladers zijn aangegaan.
- (54) Noch het OESO-verslag, noch het feit dat de Commissie een herziening van Verordening (EEG) nr. 4056/86 ter hand genomen heeft, is van enig rechtstreeks belang voor de voorliggende zaak. Beide betreffen een mogelijke *hervorming* van bestaande mededingingsregels, terwijl het in de onderhavige beschikking gaat om de *toepassing* van die regelgeving in een specifieke zaak. Evenmin is het nodig om in de onderhavige beschikking uitdrukkelijk rekening te houden met de mogelijkheid dat de toepasselijke regelgeving aanzienlijk zou worden gewijzigd vóór het aflopen van een individuele vrijstelling voor de herziene TACA. Een dergelijke aanpassing zou immers vergezeld gaan van de passende overgangsregelingen.
- (55) Wat betreft de stelling dat het niet nodig is dat de Commissie een beschikking geeft in verband met een individuele vrijstelling, volstaat het erop te wijzen dat de partijen de Commissie uitdrukkelijk verzocht hebben een beschikking te geven ⁽³⁶⁾ en dat de Commissie bijgevolg een formele beschikking moet geven ⁽³⁷⁾.
- (56) Op het mogelijke belang van het TAA-arrest voor een beoordeling van de in de overeenkomst vervatte bepalingen inzake capaciteitsregeling wordt ingegaan in de overwegingen 85 en 86. De opmerkingen van de ESC in verband met de uitwisseling van informatie worden besproken in de overwegingen 70 en 71.

7. TOEPASSELIJKE VERORDENINGEN

- (57) Doordat er specifieke sectorale raadsverordeningen zijn voor de toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag op transportdiensten, kunnen de activiteiten van de partijen bij de herziene TACA onder drie verschillende verordeningen vallen: Verordening (EEG) nr. 4056/86, Verordening (EEG) nr. 1017/68 en Verordening nr. 17.
- (58) Verordening (EEG) nr. 4056/86 is van toepassing op internationaal zeevervoer ⁽³⁸⁾. In zijn FEFC-arrest heeft het Gerecht verklaard dat de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 4056/86 beperkt is tot:
- „het eigenlijke zeevervoer, dat wil zeggen vervoer over zee, van haven naar haven, en niet het voor- of navervoer over land van goederen (...) dat in combinatie met andere diensten als onderdeel van een multimodale vervoeroperatie wordt verricht” (punt 241).
- (59) De volgende bepalingen van de overeenkomst vallen dus duidelijk binnen de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 4056/86:
1. de bepalingen in verband met de werking van geregelde zeevervoersdiensten, en
 2. de desbetreffende onderdelen van de bepalingen in verband met het tarief en de dienstencontracten, te weten die onderdelen welke het zeevervoer betreffen.
- (60) Het is evenzeer helder dat de aspecten van de overeenkomst die verband houden met inlandvervoer, buiten de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 4056/86 vallen ⁽³⁹⁾. Met name vallen de bepalingen uit de overeenkomst die verband houden met de „niet onder de kostprijs”-regel, onder Verordening (EEG) nr. 1017/68.

⁽³⁶⁾ Bevestigd bij brief van 20 maart 2002.

⁽³⁷⁾ Artikel 12, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 4056/86.

⁽³⁸⁾ Artikel 1.

⁽³⁹⁾ Zie bijvoorbeeld punt 261 van het FEFC-arrest.

- (61) De bepalingen uit de aangemelde overeenkomst die niet onder Verordening (EEG) nr. 4056/86 of onder Verordening (EEG) nr. 1017/68 vallen, vallen onder Verordening nr. 17. De bepalingen in verband met de vrachtafhandeling binnen een haven op grond van het tarief of de dienstencontracten, vallen minstens gedeeltelijk onder Verordening nr. 17 ⁽⁴⁰⁾. Dit geldt met name voor die vrachtafhandelingsdiensten waarvoor er geen specifieke vraag en geen specifiek aanbod bestaat dat onderscheiden kan worden van het zee- of inlandvervoer (zie overweging 42).

8. ARTIKEL 81, LID 1, VAN HET VERDRAG (EN ARTIKEL 53, LID 1, VAN DE EER-OVEREENKOMST)

8.1. Overeenkomst tussen ondernemingen

- (62) De partijen zijn commercieel actief inzake het aanbieden van zeevervoer en aanverwante diensten. Bijgevolg zijn ze ondernemingen in de zin van artikel 81, lid 1, van het Verdrag en artikel 53, lid 1, van de EER-overeenkomst. De herziene TACA is een formele overeenkomst tussen deze ondernemingen.

8.2. Beperking van de mededinging

- (63) De volgende bepalingen uit de overeenkomst beperken of kunnen de mededinging merkbaar beperken in de zin van artikel 81, lid 1, van het Verdrag:
1. de overeenkomst tussen de partijen waarbij zij de prijzen en voorwaarden overeenkomen die samen het tarief vormen;
 2. de werking van geregelde zeevervoersdiensten, en
 3. bepalingen in verband met de agreement service contracts (ASC's) en de multicarrier-dienstencontracten (MSC's) ⁽⁴¹⁾.

8.2.1. Individuele dienstencontracten (ISC's)

- (64) De herziene TACA bevat geen beperking inzake de voorwaarden waarop de partijen ISC's kunnen sluiten met de verladers. De ESC en de Federation of Swedish Industry hebben voorheen betoogd dat in het bijzonder drie aspecten van de herziene TACA *in de praktijk* de vrije beschikbaarheid van ISC's zouden beperken.

8.2.1.1. Gevolgen van agreement service contracts

- (65) De twee groepen verladers maakten zich zorgen dat wanneer de zeevervoerders zou worden toegestaan ASC's en MSC's te sluiten, zulks zou resulteren in beperkingen ten aanzien van de vrijheid van de zeevervoerders op het gebied van het onderhandelen over en het sluiten van ISC's.
- (66) Afzonderlijke TACA-zeevervoerders sluiten ISC's, en er is geen bewijs voorhanden dat het toestaan van ASC's en MSC's de beschikbaarheid van ISC's beperkt. Integendeel, de meest recente verslagen die de partijen (individueel) aan de Commissie hebben meegedeeld, geven aan dat het overgrote deel van de vracht nog steeds wordt vervoerd op basis van ISC's, terwijl het aandeel van de MSC's en ASC's zeer beperkt blijft. De positie van het individuele dienstencontract als de overeenkomst tussen vervoerder en verlader bij uitstek, is daarmee onaangetast.
- (67) De bepaling dat zeevervoerders die ISC's en MSC's aanbieden, kunnen verwijzen naar het standaardformulier van de ASC, is niet meer dan een verklaring van wat in de praktijk waarschijnlijk een vanzelfsprekend uitgangspunt zal zijn bij vele van dergelijke onderhandelingen. Toch zou iedere overeenkomst, afspraak of onderling afgestemde feitelijke gedraging tussen de partijen dat zij, bij het afsluiten van ISC's, geheel of ten dele het standaardformulier, de inhoud of prijs uit de ASC's zouden volgen, niet kunnen worden beschouwd als vallende onder enige vrijstelling. Iedere dergelijke overeenkomst zou bovendien voor de Commissie een reden kunnen zijn om de vrijstelling in te trekken, in overeenstemming met artikel 13, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4056/86.

⁽⁴⁰⁾ Beschikking 2000/627/EG van de Commissie in zaak nr. IV/34.018, Far East Trade Tariff Charges and Surcharges Agreement (FETTCSA) (PB L 268 van 20.10.2000, blz. 1), overweging 128.

⁽⁴¹⁾ Zie TACA-beschikking, overwegingen 454 tot en met 462.

8.2.1.2. Vrijwillige richtsnoeren voor dienstencontracten

- (68) De ESC voert aan dat de vrijwillige richtsnoeren die door de Transpacific Stabilization Agreement (hierna „TSA” te noemen) worden bekendgemaakt, en de argumenten die de partijen in de Verenigde Staten aanvoerden, bewijzen waren dat eventuele vrijwillige richtsnoeren waarschijnlijk verband zouden houden met commerciële kwesties, met inbegrip van de prijzen van individuele vertrouwelijke contracten — in strijd met artikel 81, lid 1, van het Verdrag.
- (69) De aard van de richtsnoeren en de „discussion agreements” die onder de regelgeving in de Verenigde Staten zijn toegestaan (maar niet vereist), zijn niet rechtstreeks relevant voor het verzoek met het oog op een vrijstelling op grond van de communautaire mededingingsregels. De partijen hebben een overeenkomst aangemeld op basis waarvan zij vrijwillige richtsnoeren die uitsluitend verband houden met „technische, niet-commerciële kwesties”, kunnen overeenkomen (ook al hebben zij dat in feite niet gedaan). Richtsnoeren over dergelijke kwesties kunnen worden beschouwd als geen aanleiding gevend tot mededingingsbezwaren. Het type in de TSA-richtsnoeren vervatte gedetailleerde prijsaanbevelingen kan niet met recht worden omschreven als „technisch” of „niet-commerciële”. Indien de partijen „vrijwillige richtsnoeren inzake dienstencontracten” zouden overeenkomen waarmee de mededinging zou worden beperkt (bijvoorbeeld door het overnemen van de door de TSA vastgestelde richtsnoeren), zou een dergelijke overeenkomst niet binnen de grenzen vallen van de in de aanmelding beschreven activiteiten. Iedere dergelijke overeenkomst zou bovendien voor de Commissie een reden kunnen zijn om de vrijstelling in te trekken.

8.2.1.3. Informatie-uitwisseling

- (70) De ESC betoogde dat de partijen zo veel mogelijk informatie zouden uitwisselen als maximaal was toegestaan op basis van de VS-wetgeving, en dat het daarbij ook zou gaan om de bespreking van de voorwaarden voor individuele dienstencontracten, met inbegrip van — zoals op de routes in de Stille Zuidzee actieve zeevervoerders hadden gedaan in het kader van de TSA — gezamenlijke afspraken over aanbevolen verhogingen van het algemeen tarief dat van toepassing is op ISC's. Dit is evenwel een scenario dat gebaseerd is op wat zeevervoerders kunnen doen op grond van de wetgeving in de Verenigde Staten, en wat zij ook gedaan hebben op de routes in de Stille Zuidzee; dit scenario strookt evenwel niet met hetgeen de partijen hebben aangemeld. Gezamenlijk overeengekomen aanbevelingen inzake tariefverhogingen zouden niet onder enige vrijstelling vallen.
- (71) In tegenstelling tot hetgeen de ESC heeft aangevoerd, is het passend dat het tarief wordt vastgesteld op basis van de courante marktprijzen, met inbegrip van de prijzen voor dienstencontracten. Punt van zorg is te garanderen dat in dergelijke omstandigheden de gegevens in voldoende mate worden gebundeld om de vertrouwelijkheid van informatie over ISC's en MSC's te beschermen. Na de aanpassingen die de partijen hebben aangebracht bij hun voorgestelde regelingen voor de uitwisseling van informatie⁽⁴²⁾, zullen noch het TACA-secretariaat, noch de partijen toegang hebben tot niet-samengevoegde vervoerdersspecifieke informatie in verband met de vracht die wordt verscheept in het kader van ISC's en MSC's. De partijen zullen informatie over dergelijke vrachten enkel op samengevoegde, de hele conference omvattende basis uitwisselen.
- (72) Geconcludeerd wordt dat de bepalingen uit de herziene TACA in verband met individuele dienstencontracten niet van dien aard zijn dat zij kunnen resulteren in een merkbare beperking van de mededinging.

8.3. Gevolgen voor de handel tussen lidstaten

- (73) In de zaak TAA heeft het Gerecht bevestigd dat de intracommunautaire handel ongunstig kan worden beïnvloed door een beperking van de mededinging tussen leden van een internationale lijnvaartconference⁽⁴³⁾. Aangezien deze conclusie de voorganger van de TACA betreft, is zij van direct belang voor deze zaak.

⁽⁴²⁾ De partijen hebben onder meer een onafhankelijke derde aangesteld om de commercieel gevoelige gegevens te verzamelen, te bundelen en te verspreiden, en hebben een resolutie aangenomen waarin de categorieën informatie worden vastgesteld die al dan niet mogen worden uitgewisseld.

⁽⁴³⁾ Zie punten 71 tot en met 74 van het TAA-arrest. Zie ook het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 oktober 1996 in gevoegde zaken T-24/93, T-25/93, T-26/93 en T-28/93, Compagnie Maritime Belge e.a./Commissie, Jurisprudentie 1996, blz. II-1201, punten 202 en 203.

- (74) Evenals de TAA betreft de herziene TACA zeevervoerders die gevestigd zijn in diverse lidstaten en onder meer actief zijn in de levering van geregelde zeevervoersdiensten tussen havens in Noord-Europa en havens in de Verenigde Staten en in Canada. De uitschakeling of de vermindering van de concurrentie tussen de partijen op het gebied van prijzen of diensten kan daarom ten gevolge hebben dat er een verstoring plaatsvindt van handelsstromen via en tussen de Noord-Europese havens en hun respectieve „catchment area”. Aangezien de zeevervoersdienst doorgaans slechts een onderdeel is in een leveringsketen die onder meer vrachtafhandelingsdiensten en voor- en navervoer over land omvat, zou een beperking van de mededinging voor het onderdeel zeevervoer onvermijdelijk ook een neveneffect hebben op die overige activiteiten en op de handel buiten het onmiddellijke hinterland van de haven. De kans daarop zou des te groter zijn wanneer, zoals in het onderhavige geval, in de overeenkomst zelf wordt voorzien in het vaststellen van een gemeenschappelijke prijs voor de dienstverlening inzake vrachtafhandeling.
- (75) Een overeenkomst om prijzen vast te stellen of de levering te beperken is een ernstige beperking van de mededinging. Gezien het marktaandeel van de partijen bij de herziene TACA kan deze beperking de handel tussen lidstaten ongunstig beïnvloeden.

9. GROEPSVRIJSTELLING: ARTIKEL 3 VAN VERORDENING (EEG) Nr. 4056/86

9.1. Werkingssfeer van de groepsvrijstelling

- (76) In artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 wordt aan de leden van een lijnvaartconferentie vrijstelling verleend van het verbod uit het huidige artikel 81, lid 1, van het Verdrag wat betreft de vaststelling van eenvormige of gemeenschappelijke vervoertarieven en eventueel andere overeengekomen voorwaarden voor de levering van geregelde zeevervoersdiensten. Ook wordt vrijstelling verleend voor een beperkt aantal andere activiteiten indien een of meer daarvan worden uitgevoerd door de leden van een lijnvaartconferentie — naast de vaststelling van prijs en vervoersvoorwaarden voor zeevervoersdiensten. Tot de redenen waarom een vrijstelling wordt toegekend, behoren ook de voordelen voor de verladers als beschreven in de overwegingen bij Verordening (EEG) nr. 4056/86 ⁽⁴⁴⁾, en met name de stabiliserende werking van conferenties, welke een waarborg vormt voor betrouwbare dienstverlening aan verladers.
- (77) In zijn TAA-arrest heeft het Gerecht herhaald dat de van artikel 81, lid 1, van het Verdrag afwijkende bepalingen restrictief moeten worden uitgelegd en dat zulks a fortiori geldt voor de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 4056/86:
- „wegens de onbeperkte geldigheidsduur daarvan en het uitzonderlijke karakter van de toegestane mededingingsbeperkingen (horizontale prijsovereenkomst). Dat betekent dat de groepsvrijstelling van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 niet extensief en evolutief mag worden uitgelegd in die zin dat alle overeenkomsten die door lijnvaartconferenties van nut of zelfs noodzakelijk worden geacht om zich aan de marktcondities aan te passen, daardoor worden gedekt.” ⁽⁴⁵⁾.
- (78) Bijgevolg moet de groepsvrijstelling worden uitgelegd als uitsluitend die bepalingen van een conferenceovereenkomst betreffend die verband houden met de exploitatie van, en de vaststelling van een tarief voor, geregelde zeevervoersdiensten.

9.2. Toepassing van de groepsvrijstelling op de herziene TACA

- (79) De ESC heeft aangevoerd dat de Commissie artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 niet kan toepassen, en geen individuele vrijstelling kan verlenen, omdat de belangrijkste reden voor de commerciële stabiliteit die op de TACA-routes tot stand komt, volgens de zeevervoerders zelf de vertrouwelijke contracten zijn.

⁽⁴⁴⁾ „Overwegende dat het gewent is, ten behoeve van lijnvaartconferenties een generieke vrijstelling van het kartelverbod mogelijk te maken; dat deze conferenties namelijk een stabiliserende werking hebben welke een waarborg vormt voor betrouwbare dienstverlening aan verladers; dat zij er in het algemeen toe bijdragen dat een aanbod van geregelde, toereikende en doelmatige zeevervoersdiensten wordt verzekerd...” (achtste overweging van de considerans van Verordening (EEG) nr. 4056/86).

⁽⁴⁵⁾ Punt 146 (nadruk toegevoegd).

- (80) In artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 worden bepaalde soorten gedragingen van vervoerders vrijgesteld, ongeacht of deze gekoppeld zijn aan andere gedragingen, met de mogelijkheid voor de Commissie om maatregelen te nemen op grond van artikel 7. Zo houdt het op grond van artikel 3 vrijgestelde tarief van een lijnvaartconferentie niet op vrijgesteld te zijn om de enkele reden dat de leden van de conferentie ook dienstencontracten aangaan.

9.3. Capaciteitsregeling

- (81) Op grond van artikel 5, lid 3, punt iv), van de herziene TACA, als oorspronkelijk aangemeld, werden de partijen gemachtigd samen te werken met het oog op de „(...) regeling van de door elk der leden aangeboden vervoerscapaciteit”. De bewoording van deze bepaling is een afspiegeling van die van artikel 3, onder d), van Verordening (EEG) nr. 4056/86. In antwoord op de bezwaren van de Commissie werd de formulering als volgt gewijzigd:

„... subject to the provision to the European Commission and FMC of such reports and forecasts as may be agreed between the Parties and the European Commission and the Parties and the FMC respectively, regulation of the carrying capacity offered by each of them (as may more fully be authorised by Annex B), always provided that the Parties shall not increase any tariff rates in conjunction with any capacity regulation program on any trade covered by such program or create an artificial peak season” (vertaling: „... mits de Europese Commissie en de FMC dergelijke verslagen en prognoses worden meegedeeld als kunnen worden overeengekomen tussen, onderscheidelijk, de partijen en de Europese Commissie en de partijen en de FMC, regeling van de door elk der leden aangeboden vervoerscapaciteit (die vollediger kan worden goedgekeurd door bijlage B), **steeds op voorwaarde dat de partijen hun tarieven niet verhogen in samenhang met eventuele programma's inzake capaciteitsregeling op bepaalde routes die onder die programma's vallen of een artificieel „topseizoen” creëren...**”) (nadruk toegevoegd).

- (82) Zoals overeengekomen tussen de partijen en de Commissie, omvatten de verslagen en prognoses die aan laatstgenoemde moeten worden verstrekt ⁽⁴⁶⁾:
1. een ex-anteverslag, ingediend vóór de tenuitvoerlegging van enig capaciteitsprogramma, waarin de wekelijks geplande vrachtafhandeling van de partijen en de totale wekelijks beschikbare capaciteit voor het hele programma worden beschreven;
 2. een weekverslag in te dienen voor elk van de weken waarin het voorgestelde programma zal functioneren, met daarin dezelfde informatie als in het ex-anteverslag en met een beschrijving van eventuele nieuw herziene projecties voor de betrokken week;
 3. een weekverslag in te dienen voor elk van de weken waarin het voorgestelde programma zal functioneren, met daarin gegevens over de ongebruikte slots van elk schip en de vracht die achter moest worden gelaten en/of overgeladen naar een ander schip gedurende de voorgaande week, en
 4. een ex-postverslag in te dienen na het eind van het programma, waarin de totale wekelijkse door de partijen behandelde vracht en de totale wekelijkse feitelijke capaciteit is aangegeven.
- (83) De partijen zullen ook een verslag indienen over de achttienmaandsperiode die aan het programma voorafgaat, als een referentieperiode voor de beoordeling van de capaciteitsregeling.
- (84) Mits de partijen de voorwaarden beschreven in artikel 5, lid 3, punt iv), blijvend naleven, vallen de bepalingen uit het herziene TACA inzake capaciteitsregeling binnen de werkingssfeer van de groepsvrijstelling voor lijnvaartconferenties. Dit strookt met het standpunt dat de Commissie heeft ingenomen in de TAA- ⁽⁴⁷⁾ en de EATA-beschikkingen ⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴⁶⁾ Deze verslagen zijn al meegedeeld in verband met het capaciteitsregelingsprogramma van de herziene TACA voor kerst en nieuwjaar 2001/2002.

⁽⁴⁷⁾ Overwegingen 359 tot en met 370.

⁽⁴⁸⁾ Beschikking 1999/485/EG van de Commissie in zaak IV/34.250, Europe Asia Trades Agreement (PB L 193 van 26.7.1999, blz. 23), overwegingen 177 e.v.

- (85) Wat betreft de suggestie van de ESC dat de Commissie in dit verband verder moet ingaan op het TAA-arrest, wordt in dat arrest niets gezegd over de vraag of op het TAA-capaciteitsbeheersprogramma de groepsvrijstelling voor lijnvaartconferenties van toepassing zou zijn geweest, was de TAA een conference geweest. Het Gerecht bevestigde evenwel de conclusie van de Commissie dat de TAA — met inbegrip van de bepalingen inzake capaciteitsbeheer — haar leden de mogelijkheid gaf om voor een wezenlijk deel van de betrokken diensten de mededinging uit te schakelen, en daardoor niet in aanmerking kwam voor een individuele vrijstelling op grond van artikel 81, lid 3, van het Verdrag.
- (86) Bovenstaande conclusie is niet van toepassing op de bepalingen van de herziene TACA op het gebied van capaciteitsregeling, ongeacht of deze kunnen worden beschouwd als gedekt zijnde door de groepsvrijstelling. De TAA-partijen hadden een marktaandeel van zo'n 75 %, terwijl de herziene TACA-partijen een gezamenlijk marktaandeel hebben van niet meer dan zo'n 50 %. Bovendien omvatte het TAA-programma niet de feitelijke intrekking van capaciteit, en resulteerde het derhalve niet in enige significante kostenbesparingen die konden worden doorgegeven aan de vervoergebruikers. Daarentegen hielden de capaciteitsregelingen uit de herziene TACA — als ten uitvoer gelegd in de periode 2000-2001 en tijdens het laagseizoen van kerst en nieuwjaar 2001/2002 — het tijdelijk uit bedrijf nemen van vaartuigen in en hebben zij geresulteerd in belangrijke kostenbesparingen. Aan de regelingen uit de herziene TACA zijn — in tegenstelling tot TAA — ook garanties gekoppeld die bescherming moeten bieden tegen misbruik.

9.4. Bepalingen die niet onder de groepsvrijstelling vallen

- (87) De groepsvrijstelling is niet van toepassing op de bepalingen inzake de ASC's en de MSC's voorzover deze als mededingingsbeperkend kunnen gelden ⁽⁴⁹⁾.
- (88) Andere bepalingen die buiten de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 4056/86 vallen — en derhalve ook buiten de werkingssfeer van de groepsvrijstelling — zijn:
1. die bepalingen uit de herziene TACA welke binnen de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 1017/68 vallen (en derhalve buiten het kader van de onderhavige procedure), en
 2. die bepalingen waarbij de partijen worden gemachtigd prijzen en voorwaarden overeen te komen voor die vrachtafhandeldingsdiensten in een haven welke niet onlosmakelijk verbonden zijn aan de zeereis.

10. INDIVIDUELE VRIJSTELLING: ARTIKEL 81, LID 3, VAN HET VERDRAG (EN ARTIKEL 53, LID 3, VAN DE EER-OVEREENKOMST)

10.1. Dienstencontracten

- (89) In de TACA-beschikking kwam de Commissie onder meer tot de bevinding dat de TACA-partijen inbreuk hadden gemaakt op artikel 85 van het Verdrag door onderling hun voorwaarden vast te stellen waarop zij met verladers dienstencontracten mogen afsluiten ⁽⁵⁰⁾. De Commissie stelde ook vast dat de TACA-partijen inbreuk gemaakt hadden op artikel 82 van het Verdrag door beperkingen inzake het aangaan en de inhoud van dienstencontracten op te leggen ⁽⁵¹⁾. Beide soorten gedragingen werden verboden ⁽⁵²⁾. In de TACA-beschikking werd het de partijen niet verboden gezamenlijke dienstencontracten aan te bieden (te weten ASC's of MSC's) ⁽⁵³⁾.

⁽⁴⁹⁾ Zie TACA-beschikking, overwegingen 454 tot en met 462.

⁽⁵⁰⁾ Artikel 3.

⁽⁵¹⁾ Artikel 6.

⁽⁵²⁾ Artikelen 4 en 7.

⁽⁵³⁾ Artikel 3 van de beschikking bevat geen verbod in die zin. Integendeel gaat het om twee belangrijke soorten beperkingen: i) wanneer TACA-leden door de overeenkomst belet wordt individuele dienstencontracten te sluiten met verladers of hun vrijheid om zulks te doen beperkt, en ii) wanneer door de overeenkomst de voorwaarden beperkt worden die in de ISC's mogen worden opgenomen. De herziene TACA bevat geen dergelijke beperkingen; geen beperkingen worden opgelegd inzake de beschikbaarheid van de ISC's.

10.1.1. ASC's en MSC's

- (90) In de overeenkomst wordt erin voorzien dat de zeevervoerders ASC's of MSC's mogen sluiten, en een standaardformulier van de ASC mogen kiezen, in verband met diensten geleverd tussen havens binnen de EER en inlandpunten buiten de EER. Zoals eerder aangegeven (zie overweging 40), kunnen deze contracten een prijs bevatten voor alle diensten die nauw verband houden met de activiteit van het zeevervoer, en worden geleverd tussen het schip en de uitgang van het havengebied⁽⁵⁴⁾. Inzoverre deze bepalingen als mededingingsbeperkend kunnen worden beschouwd, vallen zij niet onder de groepsvrijstelling voor lijnvaartconferenties vervat in Verordening (EEG) nr. 4056/86⁽⁵⁵⁾, maar komen zij in aanmerking voor een individuele vrijstelling op grond van artikel 81, lid 3. Twee belangrijke voordelen van de dienstencontracten werden in de TACA-beschikking onderkend⁽⁵⁶⁾: de levering van bijzondere diensten die de aanbodketen kunnen verbeteren, en de bijdrage die zij kunnen leveren tot prijsstabiliteit. Dienstencontracten kunnen bijdragen tot een beperking van de zoekkosten en de administratieve kosten. Het feit dat onder de herziene TACA zeevervoerders ASC's en MSC's aanbieden aan verladers die dergelijke contracten verlangen, zal bijdragen tot stabiliteit, zal het aanbieden van bijzondere diensten mogelijk maken en zal bijdragen tot het verminderen van zoek-, onderhandelings- en toezichtskosten⁽⁵⁷⁾.
- (91) Nu de beschikbaarheid van ISC's niet beperkt is — en nu ISC's inderdaad de regeling bij uitstek vormen op de routes die onder de herziene TACA vallen — volstaat het dat er minstens bepaalde gevallen zijn waarin gemeenschappelijke dienstencontracten voor verladers additionele voordelen opleveren ten opzichte van ISC's. Zoals blijkt uit de periodieke verslagen van de partijen, zijn bepaalde verladers blijven kiezen voor gemeenschappelijke dienstencontracten in een omgeving waar ISC's vrijelijk en ruim beschikbaar zijn. Dit is op zich een voldoende bewijs dat er omstandigheden zijn waarin gemeenschappelijke dienstencontracten voordelen opleveren voor verladers. Het vaststellen van een gemeenschappelijke contractprijs is een essentieel en niet-scheidbaar element van een gemeenschappelijk dienstencontract en is derhalve onmisbaar om die voordelen te bereiken.
- (92) Het is weinig waarschijnlijk dat de mededinging zal worden uitgeschakeld in de zin van artikel 81, lid 3. Naast concurrentie van buiten de conference zal er ook aanzienlijke interne concurrentie zijn van individuele dienstencontracten (zie overweging 46).

10.2. Diensten voor vrachtafhandeling in een haven

- (93) Conferences — waaronder ook de TACA — hadden de gewoonte om hun tarieven op te splitsen in vijf onderdelen met tarieven voor elk van de volgende diensten: inlandvervoer naar de haven; vrachtafhandeling in de haven (overslag van het inlandtransportmiddel naar het schip); zeevervoer; vrachtafhandeling in de haven van bestemming (overslag van het schip naar het inlandtransportmiddel), en inlandvervoer naar de eindbestemming⁽⁵⁸⁾. De partijen komen niet langer prijzen overeen voor inlandvervoer in de EER. Zodoende worden in het tarief — wat de EER betreft — uitsluitend prijzen vastgesteld voor vrachtafhandeling in de haven van vertrek of bestemming.
- (94) Het Gerecht van eerste aanleg heeft weliswaar geen uitspraak gedaan over de precieze scheidingslijn tussen vrachtafhandeldingsdiensten en zeevervoerdiensten, maar het heeft duidelijk gemaakt dat Verordening (EEG) nr. 4056/86 moet worden verstaan als uitsluitend van toepassing op vervoer over zee, van haven naar haven, en dat de zeevervoerdienst ophoudt bij aankomst in de haven⁽⁵⁹⁾. Dat betekent dat de vergoedingen uit het tarief voor vrachtafhandeling in de haven enkel binnen de werkingssfeer kunnen vallen van de groepsvrijstelling voor lijnvaartconferenties vervat in die verordening voorzover deze activiteiten onlosmakelijk verbonden zijn met de zeereis (zie overweging 41).
- (95) Het is evenwel niet noodzakelijk om in de onderhavige procedure precies vast te stellen welke activiteiten in welke categorie vallen, omdat voorzover het tarief van de herziene TACA vrachtafhandeldingsdiensten betreft die buiten de werkingssfeer vallen van Verordening (EEG) nr. 4056/86, doch

⁽⁵⁴⁾ Voor een lijst van de vergoedingen voor dergelijke diensten, zie voetnoot 16.

⁽⁵⁵⁾ Zie TACA-beschikking, overwegingen 454 tot en met 462. Zie ook het TAA-arrest, punt 164.

⁽⁵⁶⁾ Zie de overwegingen 472 tot en met 476.

⁽⁵⁷⁾ Opgemerkt zij dat de Commissie gemeenschappelijke dienstencontracten al heeft geaccepteerd toen zij in de zaak *Polfin Liner Conference* besloot geen ernstige bezwaren te maken tegen dergelijke regelingen (PB C 396 van 19.12.1998, blz. 10; IP/99/193).

⁽⁵⁸⁾ TACA-beschikking, overweging 96.

⁽⁵⁹⁾ FEFC-arrest, punt 239, 240 en 241.

binnen die van Verordening nr. 17, deze kunnen worden beschouwd als in aanmerking komend voor een vrijstelling ⁽⁶⁰⁾.

- (96) De betrokken vrachtafhandelingsdiensten die worden geleverd in de haven, zijn economisch en fysiek nauw verbonden met het zeevervoer als dusdanig. Voor deze diensten werden — tenminste sinds de opkomst van het containervervoer — over het algemeen overeenkomsten gesloten door vervoerders en deze diensten werden rechtstreeks aan hen gefactureerd door het vrachtafhandelingsbedrijf (de terminalexploitant of stuwadoor). Transportgebruikers, in het bijzonder die met slechts kleine te vershippen volumes, kunnen voordeel trekken uit deze situatie aangezien de vervoerders meestal meer onderhandelingsmacht zullen hebben ten aanzien van de terminalexploitanten en een aanzienlijk lagere prijs zullen kunnen onderhandelen dan de prijs die de verlader had kunnen verkrijgen ⁽⁶¹⁾. Tegen die achtergrond, en gezien de zeer bijzondere omstandigheden in deze zaak, heeft de Commissie geen bezwaar tegen het vaststellen van vergoedingen voor deze diensten door de partijen bij de herziene TACA. De zeer bijzondere omstandigheden van deze zaak houden onder meer in dat slechts een fractie van de vracht in de herziene TACA wordt vervoerd op basis van het conferencetarief, terwijl verreweg het grootste deel ervan wordt vervoerd op basis van individuele dienstencontracten. De Commissie heeft ook rekening gehouden met het feit dat de partijen bij de Herziene TACA een gezamenlijk marktaandeel van niet meer dan zo'n 50 % behalen. Als gevolg daarvan krijgen de partijen bij de herziene TACA te maken met een ongekende interne en externe concurrentie; verladers beschikken dus over talrijke vervoersalternatieven op basis van het conferencetarief.

10.3. Conclusie

- (97) Om alle bovenstaande redenen luidt de conclusie dat van de aangemelde overeenkomst de aspecten waarvan sprake in de overwegingen 89 tot en met 96 en die buiten de werkingssfeer van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4056/86 vallen, doch binnen de werkingssfeer van die Verordening of van Verordening nr. 17, inbreuk kunnen maken op artikel 81, lid 1, van het Verdrag, maar voldoen aan de voorwaarden voor vrijstelling op grond van artikel 81, lid 3.

11. DUUR VAN DE VRIJSTELLING, VOORWAARDEN EN VERPLICHTINGEN

- (98) Overeenkomstig artikel 13 van Verordening (EG) nr. 4056/86 en artikel 8 van Verordening nr. 17 wordt in een beschikking tot toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag aangegeven voor welke periode zij geldt; deze periode is over het algemeen niet korter dan zes jaar. De vrijstelling in deze zaak zou voor die elementen van de herziene TACA die binnen de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 4056/86 vallen, moeten ingaan vanaf het tijdstip van tenuitvoerlegging van de overeenkomst (31 december 1998) en voor die elementen die binnen de werkingssfeer van Verordening nr. 17 vallen, vanaf het tijdstip van de aanmelding (29 januari 1999), terwijl zij zouden moeten worden beëindigd vanaf het tijdstip waarop de bekendmaking van de Commissie op grond van artikel 12, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 4056/86 in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* werd gepubliceerd,

⁽⁶⁰⁾ Voorzover vrachtafhandelingsdiensten binnen de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 1017/68 vallen, vallen zij buiten het kader van de onderhavige procedure.

⁽⁶¹⁾ Zie bijvoorbeeld Lloyd's List van 12 juni 2002, blz. 5: „Speaking at the same conference (TOC 2002) P&O Ports' chief operating officer Alistair Baillie urged terminal operators to have a complete re-think about pricing. Hard-pressed carriers are driving down terminal handling charges, „reducing the whole industry to sub-economic returns“. Furthermore, carriers are never able to retain any savings they obtain for themselves, instead passing them straight on to the customer rather than improving their own bottom lines, said Mr Baillie. For that reason he believes terminal operators should split their charges between shipping lines and shippers, the former paying for ship to shore cargo services and consignees billed for yard to gate moves. [...] Dividing services between cargo interests and carriers could form the basis of future pricing policies, Mr Baillie proposed, so reducing terminal operators' exposure to weak ocean freight rates” (vertaling: „In verband met diezelfde conference (TOC 2002) drong de chief operating officer van P&O Ports, de heer Alistair Baillie, er bij de exploitanten van terminals nog op aan om hun prijszetting volledig te herdenken. Vervoerders die onder sterke druk staan, slopen de vergoedingen voor terminalafhandeling, „waardoor de hele sector verplicht wordt te werken met subeconomische returns“. Voorts zijn vervoerders nooit in staat eventuele besparingen die zij verwezenlijken, voor zichzelf te behouden. Integendeel, zij geven ze rechtstreeks door aan de klant in plaats van daarmee hun eigen balansen te verbeteren, verklaarde de heer Baillie. Om die redenen gelooft hij dat terminalexploitanten hun vergoedingen moeten opsplitsen tussen zeevervoerders en verladers, waarbij eerstgenoemden moeten betalen voor vrachtdiensten van schip tot kade en de ontvangers een rekening krijgen voor bewegingen van opslagterrein tot havenpoort. [...] Het opsplitsen van diensten tussen vrachtbelangen en vervoerders zou de basis kunnen vormen voor het toekomstige prijsbeleid, zo stelde de heer Baillie voor, en zou zodoende terminalexploitanten minder blootstellen aan zwakke tarieven voor zeevervoer.”).

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 81, lid 3, van het Verdrag worden bij dezen de bepalingen van artikel 81, lid 1, van het Verdrag buiten toepassing verklaard voor die aspecten van de herziene Trans-Atlantic Conference Agreement („TACA”) betreffende gemeenschappelijke dienstencontracten en vrachtafhandeling in havens, welke vallen binnen de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 4056/86 en Verordening nr. 17, vanaf 31 december 1998 in het geval van Verordening (EEG) nr. 4056/86 en vanaf 29 januari 1999 in het geval van Verordening nr. 17, en dit voor een verdere periode van zes jaar te rekenen vanaf 6 mei 1999.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot:

AP Møller-Maersk Sealand
50 Esplanaden
DK-1098 Copenhagen K

Atlantic Container Line AB
Sydatlanten
Skandiahammen
S-403 36 Gothenburg

Hapag-Lloyd Container Linie GmbH
Ballindamm 25
D-20095 Hamburg

Mediterranean Shipping Co. SA
40 Avenue Eugene Pittard
CH-1206 Geneva

Nippon Yusen Kaisha
CPO Box 1250
Tokyo 100-91
Japan

Orient Overseas Container Line Limited
Harbour Centre
25 Harbour Road
Wanchai
Hongkong

P&O Nedlloyd Limited
Beagle House
Braham Street
London E1 8EP
Verenigd Koninkrijk

Gedaan te Brussel, 14 november 2002.

Voor de Commissie
Mario MONTI
Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 28 januari 2003

tot machtiging van de lidstaten om voor planten van *Vitis L.*, met uitzondering van vruchten, van oorsprong uit Zwitserland, tijdelijk af te wijken van sommige bepalingen van Richtlijn 2000/29/EG van de Raad

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 340)

(2003/69/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2000/29/EG van de Raad van 8 mei 2000 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/89/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 15, lid 1,

Gezien het door Frankrijk ingediende verzoek,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Richtlijn 2000/29/EG mogen planten van *Vitis L.*, met uitzondering van vruchten, van oorsprong uit derde landen, in principe niet in de Gemeenschap worden binnengebracht. De richtlijn voorziet evenwel in de mogelijkheid om van dit voorschrift af te wijken, op voorwaarde dat daardoor geen gevaar ontstaat voor de verspreiding van schadelijke organismen.
- (2) Op grond van de Beschikkingen 97/159/EG ⁽³⁾, 1999/166/EG ⁽⁴⁾, 2000/189/EG ⁽⁵⁾, 2001/5/EG ⁽⁶⁾ en 2001/836/EG ⁽⁷⁾ van de Commissie zijn de lidstaten gemachtigd om voor planten van *Vitis L.*, met uitzondering van vruchten, van oorsprong uit Zwitserland, voor een beperkte periode af te wijken van sommige bepalingen van Richtlijn 2000/29/EG, mits aan een aantal specifieke voorwaarden wordt voldaan.
- (3) De omstandigheden op grond waarvan deze afwijkingen zijn toegestaan, zijn nog niet veranderd. Er is geen nieuwe informatie op grond waarvan de specifieke voorwaarden zouden moeten worden herzien.
- (4) De lidstaten moeten derhalve worden gemachtigd om voor een beperkte periode en mits aan een aantal specifieke voorwaarden wordt voldaan, afwijkingen toe te staan.
- (5) Deze machtiging om afwijkingen toe te staan, moet worden ingetrokken indien zou blijken dat de bij deze beschikking vastgestelde specifieke voorwaarden ontoereikend zijn om het binnenbrengen van schadelijke organismen in de Gemeenschap te voorkomen of dat zij niet in acht zijn genomen.

- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Plantenziektkundig Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De lidstaten worden gemachtigd om voor planten van *Vitis L.*, met uitzondering van vruchten, van oorsprong uit Zwitserland, af te wijken van artikel 4, lid 1, van Richtlijn 2000/29/EG wat betreft het in deel A, punt 15, van bijlage III bij die richtlijn vastgestelde verbod.

Om in aanmerking te komen voor de in de eerste alinea vastgestelde afwijking moeten planten van *Vitis L.*, met uitzondering van vruchten, behalve aan de eisen die zijn vastgesteld in de bijlagen I en II bij Richtlijn 2000/29/EG, ook voldoen aan de specifieke voorwaarden die zijn vastgesteld in de bijlage bij deze beschikking.

Artikel 2

De lidstaten doen de Commissie en de andere lidstaten, vóór 30 november 2003, gegevens toekomen over de op grond van deze beschikking ingevoerde hoeveelheden, alsmede een gedetailleerd technisch verslag over de in punt 6 van de bijlage bedoelde officiële inspecties.

Bovendien doen ook de lidstaten waar knoppen van de planten na invoer zijn geënt op onderstammen en de geënte planten zijn uitgezet, de Commissie en de overige lidstaten, vóór 30 november 2003, een gedetailleerd technisch verslag toekomen over de in punt 9, onder b), van de bijlage bedoelde officiële inspecties.

Artikel 3

De lidstaten stellen de Commissie en de overige lidstaten onverwijld in kennis van alle gevallen waarin zendingen die op grond van deze beschikking op hun grondgebied worden binnengebracht, vervolgens niet aan deze beschikking blijken te voldoen.

Artikel 4

Artikel 1 is van toepassing van 1 februari tot en met 30 maart 2003.

⁽¹⁾ PB L 169 van 10.7.2000, blz. 1.⁽²⁾ PB L 355 van 30.12.2002, blz. 45.⁽³⁾ PB L 62 van 4.3.1997, blz. 36.⁽⁴⁾ PB L 55 van 3.3.1999, blz. 16.⁽⁵⁾ PB L 59 van 4.3.2000, blz. 18.⁽⁶⁾ PB L 2 van 5.1.2001, blz. 22.⁽⁷⁾ PB L 312 van 29.11.2001, blz. 27.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 28 januari 2003.

Voor de Commissie
David BYRNE
Lid van de Commissie

BIJLAGE

Specifieke voorwaarden waaraan planten van *Vitis L.*, met uitzondering van vruchten, van oorsprong uit Zwitserland, moeten voldoen om in aanmerking te komen voor de in artikel 1 van deze beschikking vastgestelde afwijkingen

1. Het gaat om teeltmateriaal in de vorm van slapende knoppen:
 - a) van de volgende rassen:
 - Amigne,
 - Carminoir,
 - Chasselas blanc,
 - Cornalin,
 - Diolinoir,
 - Gamaret,
 - Garanoir,
 - Humagne rouge,
 - Humagne,
 - Paien jaune,
 - Petite Arvine,
 - Pinot noir Valais,
 - Sylvaner;
 - b) die zijn geogst in officieel geregistreerde onderstamkwekerijen. De lijsten van de geregistreerde kwekerijen worden uiterlijk op 1 februari 2003 meegedeeld aan de lidstaten die van de afwijking gebruikmaken en aan de Commissie. In deze lijsten worden voor elk van deze kwekerijen de naam van de rassen, het aantal rijen dat van die rassen is aangeplant en het aantal planten per rij vermeld, voorzover de planten geschikt worden geacht om in 2003 onder de in deze beschikking vastgestelde voorwaarden naar de Gemeenschap te worden verzonden;
 - c) die naar behoren zijn verpakt, waarbij op de verpakking een aanduiding is aangebracht aan de hand waarvan kan worden bepaald van welke geregistreerde kwekerij het materiaal afkomstig is en tot welk ras het behoort;
 - d) die bestemd zijn om in de Gemeenschap op de in punt 7 bedoelde bedrijven te worden geënt op in de Gemeenschap geproduceerde onderstammen.
2. De planten gaan vergezeld van een in Zwitserland overeenkomstig de artikelen 7 en 13 van Richtlijn 2000/29/EG en op basis van het daarin bedoelde onderzoek afgegeven fytosanitair certificaat, waarin met name wordt verklaard dat de planten vrij zijn van de volgende schadelijke organismen:
 - a) *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch),
 - b) *Xylophilus ampelinus* (Panagopoulos) Willems et al.,
 - c) Grapevine Flavescence dorée MLO.

In het certificaat wordt onder „Aanvullende verklaring” de volgende vermelding opgenomen: „Deze zending voldoet aan de in Beschikking 2003/69/EG vastgestelde voorwaarden”.
3. De officiële plantenziektkundige dienst van Zwitserland ziet erop toe dat de knoppen vanaf het moment waarop zij worden geogst als bedoeld in punt 1, onder b), tot het moment waarop zij voor uitvoer naar de Gemeenschap worden ingeladen, kunnen worden geïdentificeerd.
4. De planten worden binnengebracht via plaatsen van binnenkomst die op het grondgebied van een lidstaat liggen en door die lidstaat met het oog op deze afwijking zijn aangewezen; deze plaatsen van binnenkomst en de naam en het adres van de in Richtlijn 2000/29/EG bedoelde officiële instantie die verantwoordelijk is voor elke plaats van binnenkomst, worden lang genoeg van tevoren door de lidstaten aan de Commissie gemeld en worden desgevraagd meegedeeld aan de andere lidstaten. Als de knoppen in de Gemeenschap worden binnengebracht in een andere lidstaat dan die welke gebruikmaakt van deze afwijking, melden de bovenbedoelde verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaat waar de knoppen worden binnengebracht, dit aan de verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaten die wel van deze afwijking gebruikmaken, en werken zij met deze instanties samen om ervoor te zorgen dat deze beschikking wordt nageleefd.
5. Voordat de knoppen in de Gemeenschap worden binnengebracht, wordt de importeur officieel in kennis gesteld van de in de punten 1 tot en met 10 vastgestelde voorwaarden; deze importeur deelt de gedetailleerde gegevens over elke in te voeren zending lang genoeg van tevoren mee aan de verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaat van binnenkomst, en deze lidstaat geeft de gegevens onverwijld door aan de Commissie, met name wat betreft:
 - a) het soort materiaal,
 - b) het ras en de hoeveelheid,

- c) de datum waarop de zending zal worden binnengebracht en de bevestiging van de plaats van binnenkomst,
- d) de naam, het adres en de ligging van de in punt 7 bedoelde bedrijven waar de knoppen zullen worden geënt en/of waar de geënte planten vervolgens zullen worden uitgezet.

De importeur stelt de officiële instanties in kennis van elke wijziging van de hierboven bedoelde gegevens, zodra de nieuwe gegevens bekend zijn.

De betrokken lidstaat stelt de Commissie onverwijld in kennis van de hierboven bedoelde gegevens en van elke wijziging daarvan.

6. De inspecties, inclusief eventuele tests, die op grond van artikel 13 van Richtlijn 2000/29/EG en op grond van deze beschikking vereist zijn, worden uitgevoerd door de in die richtlijn bedoelde verantwoordelijke officiële instanties; de van deze inspecties deel uitmakende fytosanitaire controles worden uitgevoerd door de lidstaat die gebruikmaakt van deze afwijking, eventueel in samenwerking met de bovenbedoelde instanties van de lidstaat waar de knoppen zullen worden geënt. Bovendien verricht(en) die lidstaat/lidstaten bij die fytosanitaire controles ook onderzoek naar alle andere schadelijke organismen. Er worden deelmonsters beschikbaar gehouden voor later onderzoek door andere lidstaten.

Onverminderd het toezicht als bedoeld in artikel 21, lid 3, tweede streepje, eerste mogelijkheid, van bovengenoemde richtlijn, bepaalt de Commissie in hoeverre het in artikel 21, lid 3, tweede streepje, tweede mogelijkheid, van die richtlijn bedoelde onderzoek wordt geïntegreerd in het inspectieprogramma overeenkomstig artikel 21, lid 5, vijfde alinea, van die richtlijn.

7. Het enten van de knoppen op onderstammen en het vervolgens uitzetten van de geënte planten mogen uitsluitend plaatsvinden op bedrijven
- a) waarvan naam, adres en ligging door de persoon die de op grond van deze beschikking ingevoerde knoppen wil gebruiken, zijn meegedeeld aan de bovenbedoelde verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaat waar die bedrijven zich bevinden, en
 - b) die officieel zijn geregistreerd en erkend in het kader van de toepassing van deze afwijking.

Wanneer het enten of het uitzetten plaatsvinden in een andere lidstaat dan die welke van deze afwijking gebruikmaakt, stellen de bovenbedoelde verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaat die van de afwijking gebruikmaakt, op het moment van ontvangst van de bovenbedoelde voorafgaande melding door de importeur, de bovenbedoelde verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaat waar de knoppen zullen worden geënt, in kennis van de naam, het adres en de ligging van de bedrijven waar de planten zullen worden uitgezet.

8. De bovenbedoelde verantwoordelijke officiële instanties zorgen ervoor dat alle knoppen die niet overeenkomstig het bepaalde in punt 7 worden gebruikt, onder hun toezicht worden vernietigd. De gegevens betreffende het aantal planten dat is vernietigd, worden ter beschikking van de Commissie gehouden.
9. In de in punt 7 bedoelde bedrijven:
- a) mogen de knoppen die vrij zijn bevonden van de in punt 6 bedoelde schadelijke organismen, vervolgens voor enting worden gebruikt; de geënte planten worden uitgezet en opgekweekt op percelen van de in punt 7 bedoelde bedrijven en zij blijven op deze bedrijven totdat zij naar de in punt 10 bedoelde bestemming buiten de Gemeenschap worden gebracht;
 - b) worden de geënte planten, in de groeiperiode na de invoer, door de bovenbedoelde verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaat waar de geënte planten worden uitgezet, op passende tijdstippen visueel geïnspecteerd op schadelijke organismen, met inbegrip van *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch), en door die schadelijke organismen veroorzaakte tekenen of symptomen; de bij deze visuele inspectie ontdekte schadelijke organismen die dergelijke tekenen of symptomen hebben veroorzaakt, worden aan de hand van passende tests geïdentificeerd;
 - c) worden de geënte planten die bij de in de voorgaande streepjes bedoelde inspecties of tests niet vrij zijn bevonden van de in punt 2 vermelde schadelijke organismen of die anderszins aanleiding geven tot quarantaine-maatregelen, onmiddellijk vernietigd onder toezicht van de bovenbedoelde verantwoordelijke instanties. De Commissie wordt hiervan onverwijld in kennis gesteld.

10. Planten die zijn verkregen door succesvolle enting van de in punt 1 bedoelde knoppen, mogen pas in 2003 of in 2004 als geënte plant naar een bestemming buiten de Gemeenschap worden gebracht. De bovenbedoelde verantwoordelijke officiële instanties zien erop toe dat alle planten die niet naar een dergelijke bestemming worden gebracht, officieel worden vernietigd. De gegevens betreffende de aantallen met succes geënte, officieel vernietigde en verkochte planten, en betreffende de landen van bestemming van de verkochte planten worden ter beschikking van de Commissie gehouden.
-

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 29 januari 2003

betreffende bepaalde beschermende maatregelen met betrekking tot infectieuze zalmanemie in Noorwegen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 362)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/70/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG⁽²⁾, en met name op artikel 18, lid 7,

Gelet op Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht⁽³⁾, en met name op artikel 22, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Naar aanleiding van het uitbreken van infectieuze zalmanemie (ISA) in Noorwegen heeft de Commissie Beschikking 1999/766/EG van 28 juli 1999 betreffende bepaalde beschermende maatregelen met betrekking tot infectieuze anemie bij zalm in Noorwegen⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/109/EG⁽⁵⁾, vastgesteld. De maatregelen omvatten een verbod op de invoer van levende zalm in de Gemeenschap, alsmede stringente voorschriften voor de invoer van bepaalde producten voor menselijke consumptie. Deze maatregelen zijn van toepassing tot 1 februari 2003.
- (2) Ondanks de door Noorwegen genomen maatregelen zijn in 2002 nieuwe uitbraken van ISA geconstateerd, zodat een snelle uitroeiing van de ziekte niet in het vooruitzicht kan worden gesteld.
- (3) Het OIE (Internationaal Bureau voor Besmettelijke Veeziekten) heeft een advies uitgebracht waarin staat dat verticale transmissie van het ISA-virus niet is aangetoond.
- (4) Op basis van dat advies van het OIE en van de ervaring van lidstaten en derde landen die met ISA te maken hebben gehad, is nog niet aangetoond dat de bij Beschikking 1999/766/EG vastgestelde beschermende maatregelen ook moeten worden aangehouden voor eieren en gameten van Salmonidae, afkomstig van viskwekerijen in

Noorwegen waarvoor geen veterinairerechtelijke beperkende maatregelen gelden in verband met een vermoedelijke besmetting met of een uitbraak van ISA, en derhalve moeten die maatregelen worden vervangen door de bij de onderhavige beschikking vastgestelde maatregelen en moet Beschikking 1999/766/EG worden ingetrokken.

- (5) In het licht van de situatie met betrekking tot deze ziekte in Noorwegen, moeten de bij deze beschikking vastgestelde beschermende maatregelen van toepassing blijven tot 1 februari 2004.
- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

*Artikel 1***Levende vis, eieren en gameten van Salmonidae**

1. De lidstaten verbieden de invoer van levende Salmonidae uit Noorwegen.
2. De lidstaten verbieden de invoer van levende eieren van Salmonidae uit Noorwegen, tenzij die eieren tweemaal zijn ontsmet, eerst in het stadium van pas bevruchte eieren, vervolgens in het stadium van ontwikkelde eieren, en op voorwaarde dat de zendingen vergezeld gaan van een certificaat volgens het in bijlage I bij deze beschikking vastgestelde model.
3. De lidstaten staan de invoer toe van levende gameten van Salmonidae uit Noorwegen.

*Artikel 2***Voorwaarden voor de invoer van niet-verwerkte geslachte Salmonidae voor menselijke consumptie**

De lidstaten staan de invoer toe van geslachte zalm (*Salmo salar*), zeeforel (*Salmo trutta*) en regenboogforel (*Oncorhynchus mykiss*) uit Noorwegen, op voorwaarde dat de vis is gestript of dat, wanneer hij niet is gestript, de zendingen vergezeld gaan van een certificaat volgens het in bijlage II bij deze beschikking vastgestelde model.

⁽¹⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56.⁽²⁾ PB L 162 van 1.7.1996, blz. 1.⁽³⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9.⁽⁴⁾ PB L 302 van 25.11.1999, blz. 23.⁽⁵⁾ PB L 40 van 12.2.2002, blz. 12.

*Artikel 3***Uitzondering voor wetenschappelijke doeleinden**

Bij wijze van uitzondering mogen de lidstaten de invoer voor wetenschappelijke doeleinden toestaan van monsters van dieren en producten waarop deze beschikking van toepassing is.

Artikel 4

Beschikking 1999/766/EG wordt ingetrokken.

Artikel 5

De lidstaten brengen de maatregelen die zij met betrekking tot het handelsverkeer toepassen, in overeenstemming met deze beschikking. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Artikel 6

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 3 februari 2003 tot 1 februari 2004.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 29 januari 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Model gezondheidscertificaat inzake ISA voor eieren van Salmonidae uit Noorwegen

Referentie codenr.

ORIGINEEL

<p>1. Betrokken autoriteiten</p> <p>1.1. Bevoegde autoriteit:</p> <p>.....</p> <p>1.2. Bevoegde autoriteit van afgifte:</p> <p>.....</p> <hr/> <p>2. Plaats van oorsprong van de zending</p> <p>2.1. Viskwekerij van oorsprong:</p> <p>.....</p> <p>2.2. Adres of ligging van de viskwekerij:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2.3. Naam, adres en telefoonnummer van de afzender:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>3. Bestemming van de zending</p> <p>3.1. Lidstaat:</p> <p>.....</p> <p>3.2. Naam van de viskwekerij:</p> <p>.....</p> <p>3.3. Adres:</p> <p>.....</p> <p>3.4. Naam, adres en telefoonnummer van de geadresseerde:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <hr/> <p>4. Vervoermiddel en identificatie van de zending</p> <p>4.1. Vrachtwagen, spoorwagon, schip of vliegtuig:</p> <p>.....</p> <p>4.2. Registratienummer(s), naam van het schip of vluchtnummer:</p> <p>.....</p> <p>4.3. Identificatiegegevens van de zending:</p> <p>.....</p>
--	--

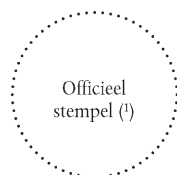
5. Omschrijving van de zending

Bevruchte eieren van de vissoort(en)		
Wetenschappelijke naam	Algemeen gangbare naam	Totaal volume van de eieren
☐ Salmo salar	☐ Zalm	
☐ Salmo trutta	☐ Zeeforel	
☐ Oncorhynchus mykiss	☐ Regenboogforel	

- 6. Diergezondheidsverklaring voor eieren van Salmonidae uit Noorwegen, bestemd voor de viskweek in de EG**
- Ondergetekende, officieel inspecteur, verklaart dat de in punt 5 van dit certificaat genoemde eieren tweemaal zijn ontsmet, eerst in het stadium van pas bevruchte eieren en vervolgens in het stadium van ontwikkelde eieren, overeenkomstig afdeling 5.2, aanhangsel 5.2.1 van de „International Aquatic Animal Health Code” van het OIE, derde editie 2000, en dat zij komen van een viskwekerij waarvoor geen veterinaire rechtelijke beperkende maatregelen gelden in verband met een vermoedelijke besmetting met of een uitbraak van infectieuze zalmanemie.

Gedaan te , op

(Plaats) (Datum)

.....

(Handtekening van de officiële inspecteur) (1)

.....

(Naam in hoofdletters, kwalificaties en titel)

(1) De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

BIJLAGE II

Model gezondheidscertificaat inzake ISA voor niet-gestripte Salmonidae uit Noorwegen

Referentie codenr.

ORIGINEEL

<p>1. Betrokken autoriteiten</p> <p>1.1. Bevoegde autoriteit:</p> <p>.....</p> <p>1.2. Bevoegde autoriteit van afgifte:</p> <p>.....</p> <hr/> <p>2. Plaats van oorsprong/herkomst van de zending</p> <p>2.1. Inrichting van herkomst waar de vis is geslacht en verpakt:</p> <p>.....</p> <p>2.2. Adres of ligging van de inrichting:</p> <p>.....</p> <p>2.3. Viskwekerij van oorsprong:</p> <p>.....</p> <p>2.4. Adres of ligging van de viskwekerij:</p> <p>.....</p> <p>2.5. Naam, adres en telefoonnummer van de afzender:</p> <p>.....</p>	<p>3. Bestemming van de zending</p> <p>3.1. Lidstaat:</p> <p>.....</p> <p>3.2. Naam, adres en telefoonnummer van de geadresseerde:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <hr/> <p>4. Vervoermiddel en identificatie van de zending</p> <p>4.1. Vrachtwagen, spoorwagon, schip of vliegtuig:</p> <p>.....</p> <p>4.2. Registratienummer(s), naam van het schip of vluchtnummer:</p> <p>.....</p> <p>4.3. Identificatiegegevens van de zending:</p> <p>.....</p>
---	--

5. Omschrijving van de zending

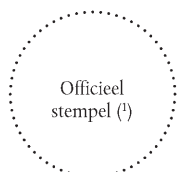
Vissoort(en)		Totaal gewicht van de vis
Wetenschappelijke naam	Algemeen gangbare naam	
☐ Salmo salar	☐ Zalm	
☐ Salmo trutta	☐ Zeeforel	
☐ Oncorhynchus mykiss	☐ Regenboogforel	

6. Diergezondheidsverklaring voor producten van Salmonidae uit Noorwegen

Ondergetekende, officieel inspecteur, verklaart dat de in punt 5 van dit certificaat genoemde producten komen van een viskwekerij en een inrichting die zijn gelegen in een gebied in Noorwegen waarvoor geen veterinaire rechtelijke beperkende maatregelen gelden in verband met een vermoedelijke besmetting met of een uitbraak van infectieuze zalmnemie.

Gedaan te , op

(Plaats) (Datum)

.....
(Handtekening van de officiële inspecteur) (1)

.....
(Naam in hoofdletters, kwalificaties en titel)

(1) De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 29 januari 2003

betreffende bepaalde beschermende maatregelen met betrekking tot infectieuze zalmanemie op de Faeröer

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 363)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/71/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 18, lid 7,

Gelet op Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽³⁾, en met name op artikel 22, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Naar aanleiding van het uitbreken van infectieuze zalmanemie (ISA) op de Faeröer heeft de Commissie Beschikking 2000/574/EG van 14 september 2000 betreffende bepaalde beschermende maatregelen met betrekking tot infectieuze anemie bij zalm op de Faeröer ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/110/EG ⁽⁵⁾, vastgesteld. De maatregelen omvatten een verbod op de invoer van levende zalm in de Gemeenschap, alsmede stringente voorschriften voor de invoer van bepaalde producten voor menselijke consumptie. Deze maatregelen zijn van toepassing tot 1 februari 2003.

(2) Ondanks de door de Faeröer genomen maatregelen zijn in 2002 nieuwe uitbraken van ISA geconstateerd, zodat een snelle uitroeiing van de ziekte niet in het vooruitzicht kan worden gesteld.

(3) Het OIE (Internationaal Bureau voor Besmettelijke Veeziekten) heeft een advies uitgebracht waarin staat dat verticale transmissie van het ISA-virus niet is aangetoond.

(4) Op basis van dat advies van het OIE en van de ervaring van lidstaten en derde landen die met ISA te maken hebben gehad, is nog niet aangetoond dat de bij Beschikking 2000/574/EG vastgestelde beschermende maatregelen ook moeten worden aangehouden voor eieren en gameten van Salmonidae, afkomstig van viskwekerijen op de Faeröer waarvoor geen veterinairerechtelijke beperkende maatregelen gelden in verband met een vermoedelijke besmetting met of een uitbraak van ISA, en derhalve moeten die maatregelen worden vervangen door de bij de onderhavige beschikking vastgestelde maatregelen en moet Beschikking 2000/574/EG worden ingetrokken.

(5) In het licht van de situatie met betrekking tot deze ziekte op de Faeröer, moeten de bij deze beschikking vastgestelde beschermende maatregelen van toepassing blijven tot 1 februari 2004.

(6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

*Artikel 1***Levende vis, eieren en gameten van Salmonidae**

1. De lidstaten verbieden de invoer van levende Salmonidae uit de Faeröer.

2. De lidstaten verbieden de invoer van levende eieren van Salmonidae uit de Faeröer, tenzij die eieren tweemaal zijn ontsmet, eerst in het stadium van pas bevruchte eieren, vervolgens in het stadium van ontwikkelde eieren, en op voorwaarde dat de zendingen vergezeld gaan van een certificaat volgens het in bijlage I bij deze beschikking vastgestelde model.

3. De lidstaten staan de invoer toe van levende gameten van Salmonidae uit de Faeröer.

⁽¹⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56.

⁽²⁾ PB L 162 van 1.7.1996, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB L 240 van 23.9.2000, blz. 26.

⁽⁵⁾ PB L 40 van 12.2.2002, blz. 13.

*Artikel 2***Voorwaarden voor de invoer van niet-verwerkte geslachte Samonidae voor menselijke consumptie**

De lidstaten staan de invoer toe van geslachte zalm (*Salmo salar*), zeeforel (*Salmo trutta*) en regenboogforel (*Oncorhynchus mykiss*) uit de Faeröer, op voorwaarde dat de vis is gestript of dat, wanneer hij niet is gestript, de zendingen vergezeld gaan van een certificaat volgens het in bijlage II bij deze beschikking vastgestelde model.

*Artikel 3***Uitzondering voor wetenschappelijke doeleinden**

Bij wijze van uitzondering mogen de lidstaten de invoer voor wetenschappelijke doeleinden toestaan van monsters van dieren en producten waarop deze beschikking van toepassing is.

Artikel 4

Beschikking 2000/574/EG wordt ingetrokken.

Artikel 5

De lidstaten brengen de maatregelen die zij met betrekking tot het handelsverkeer toepassen, in overeenstemming met deze beschikking. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Artikel 6

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 3 februari 2003 tot 1 februari 2004.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 29 januari 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Model gezondheidscertificaat inzake ISA voor eieren van Salmonidae uit de Faeröer

Referentie codenr.

ORIGINEEL

<p>1. Betrokken autoriteiten</p> <p>1.1. Bevoegde autoriteit:</p> <p>.....</p> <p>1.2. Bevoegde autoriteit van afgifte:</p> <p>.....</p> <hr/> <p>2. Plaats van oorsprong van de zending</p> <p>2.1. Viskwekerij van oorsprong:</p> <p>.....</p> <p>2.2. Adres of ligging van de viskwekerij:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2.3. Naam, adres en telefoonnummer van de afzender:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>3. Bestemming van de zending</p> <p>3.1. Lidstaat:</p> <p>.....</p> <p>3.2. Naam van de viskwekerij:</p> <p>.....</p> <p>3.3. Adres:</p> <p>.....</p> <p>3.4. Naam, adres en telefoonnummer van de geadresseerde:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <hr/> <p>4. Vervoermiddel en identificatie van de zending</p> <p>4.1. Vrachtwagen, schip of vliegtuig:</p> <p>.....</p> <p>4.2. Registratienummer(s), naam van het schip of vluchtnummer:</p> <p>.....</p> <p>4.3. Identificatiegegevens van de zending:</p> <p>.....</p>
--	--

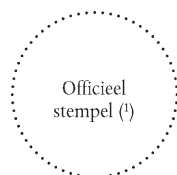
5. Omschrijving van de zending

Bevruchte eieren van de vissoort(en)		
Wetenschappelijke naam	Algemeen gangbare naam	Totaal volume van de eieren
☐ Salmo salar	☐ Zalm	
☐ Salmo trutta	☐ Zeeforel	
☐ Oncorhynchus mykiss	☐ Regenboogforel	

- 6. Diergezondheidsverklaring voor eieren van Salmonidae uit de Faeröer, bestemd voor de viskweek in de EG**
- Ondergetekende, officieel inspecteur, verklaart dat de in punt 5 van dit certificaat genoemde eieren tweemaal zijn ontsmet, eerst in het stadium van pas bevruchte eieren en vervolgens in het stadium van ontwikkelde eieren, overeenkomstig afdeling 5.2, aanhangsel 5.2.1 van de „International Aquatic Animal Health Code” van het OIE, derde editie 2000, en dat zij komen van een viskwekerij waarvoor geen veterinaire rechtelijke beperkende maatregelen gelden in verband met een vermoedelijke besmetting met of een uitbraak van infectieuze zalmanemie.

Gedaan te , op

(Plaats) (Datum)

.....

(Handtekening van de officiële inspecteur) (1)

.....

(Naam in hoofdletters, kwalificaties en titel)

(1) De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

BIJLAGE II

Model gezondheidscertificaat inzake ISA voor niet-gestripte Salmonidae uit de Faeröer

Referentie codenr.

ORIGINEEL

<p>1. Betrokken autoriteiten</p> <p>1.1. Bevoegde autoriteit:</p> <p>.....</p> <p>1.2. Bevoegde autoriteit van afgifte:</p> <p>.....</p>	<p>3. Bestemming van de zending</p> <p>3.1. Lidstaat:</p> <p>.....</p> <p>3.2. Naam, adres en telefoonnummer van de geadresseerde:</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>2. Plaats van oorsprong/herkomst van de zending</p> <p>2.1. Inrichting van herkomst waar de vis is geslacht en verpakt:</p> <p>.....</p> <p>2.2. Adres of ligging van de inrichting:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2.3. Viskwekerij van oorsprong:</p> <p>.....</p> <p>2.4. Adres of ligging van de viskwekerij:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2.5. Naam, adres en telefoonnummer van de afzender:</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>4. Vervoermiddel en identificatie van de zending</p> <p>4.1. Vrachtwagen, schip of vliegtuig:</p> <p>.....</p> <p>4.2. Registratienummer(s), naam van het schip of vluchtnummer:</p> <p>.....</p> <p>4.3. Identificatiegegevens van de zending:</p> <p>.....</p>

5. Omschrijving van de zending

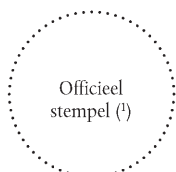
Vissoort(en)		Totaal gewicht van de vis
Wetenschappelijke naam	Algemeen gangbare naam	
☐ <i>Salmo salar</i>	☐ Zalm	
☐ <i>Salmo trutta</i>	☐ Zeeforel	
☐ <i>Oncorhynchus mykiss</i>	☐ Regenboogforel	

6. Diergezondheidsverklaring voor producten van Salmonidae uit de Faeröer

Ondergetekende, officieel inspecteur, verklaart dat de in punt 5 van dit certificaat genoemde producten komen van een viskwekerij en een inrichting die zijn gelegen in een gebied op de Faeröer waarvoor geen veterinaire rechtelijke beperkende maatregelen gelden in verband met een vermoedelijke besmetting met of een uitbraak van infectieuze zalmanemie.

Gedaan te , op

(Plaats) (Datum)

.....
(Handtekening van de officiële inspecteur) (1)

.....
(Naam in hoofdletters, kwalificaties en titel)

(1) De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 30 januari 2003****tot wijziging van Beschikking 2002/994/EG betreffende beschermende maatregelen ten aanzien van uit China ingevoerde producten van dierlijke oorsprong***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 426)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/72/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽¹⁾, en met name op artikel 22, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Nadat de aanwezigheid van residuen van diergeneesmiddelen was geconstateerd in bepaalde uit China ingevoerde producten van dierlijke oorsprong en nadat bij een inspectiebezoek in dat land tekortkomingen aan het licht waren gekomen met betrekking tot de regeling inzake diergeneesmiddelen en de controle op residuen bij levende dieren en dierlijke producten, heeft de Commissie Beschikking 2002/69/EG van 30 januari 2002 betreffende beschermende maatregelen ten aanzien van uit China ingevoerde producten van dierlijke oorsprong ⁽²⁾ vastgesteld.
- (2) Op grond van de door de Chinese autoriteiten verstrekte informatie en van de gunstige resultaten van de door de lidstaten verrichte controles, kon de invoer van bepaalde producten van dierlijke oorsprong uit China weer worden toegestaan door Beschikking 2002/69/EG diverse keren te wijzigen. Deze wijzigingen zijn geconsolideerd in Beschikking 2002/994/EG van de Commissie ⁽³⁾.
- (3) Krachtens Beschikking 2002/69/EG, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/933/EG ⁽⁴⁾, mochten ook zalmfilets (*Salmo salar*), zowel in het wild gevangen als van de

aquacultuur, uit China worden ingevoerd. In de bijlage bij Beschikking 2002/994/EG werd dit product weliswaar gehandhaafd, maar zonder specifieke vermelding dat beide herkomsten waren toegestaan. Derhalve moet de bijlage bij Beschikking 2002/994/EG dienovereenkomstig worden aangepast.

- (4) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De bijlage bij Beschikking 2002/994/EG wordt vervangen door de bijlage bij de onderhavige beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 3 februari 2003.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 30 januari 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9.⁽²⁾ PB L 30 van 31.1.2002, blz. 50.⁽³⁾ PB L 348 van 21.12.2002, blz. 154.⁽⁴⁾ PB L 324 van 29.11.2002, blz. 71.

BIJLAGE

„BIJLAGE

Deel I Lijst van voor menselijke consumptie of als diervoeder bedoelde producten van dierlijke oorsprong die in de Gemeenschap mogen worden ingevoerd zonder te zijn getest:

- Visserijproducten, met uitzondering van:
 - producten van de aquacultuur, behalve zalmfilets (*Salmo salar*) als hieronder bedoeld,
 - paling,
 - andere garnalen dan de hieronder bedoelde, in de Atlantische Oceaan gevangen garnalen.
- Zalmfilets (*Salmo salar*).
- Garnalen in gehele staat, die in de Atlantische Oceaan zijn gevangen en die geen andere bereiding of verwerking hebben ondergaan dan invriezing en definitieve verpakking op zee en die vervolgens rechtstreeks op het grondgebied van de Gemeenschap zijn aangevoerd.
- Gelatine.

Deel II Lijst van voor menselijke consumptie of als diervoeder bedoelde producten van dierlijke oorsprong die in de Gemeenschap mogen worden ingevoerd na overeenkomstig artikel 3, lid 2, chemisch te zijn getest:

- Darmen.
- Zoetwaterkreeft van de soort *Procambarus clarkii*, gevestigd in natuurlijk zoet water.
- Surimi die is verkregen van de in deel I opgenomen visserijproducten.

Deel III Lijst van voor menselijke consumptie of als diervoeder bedoelde producten van dierlijke oorsprong die in de Gemeenschap mogen worden ingevoerd, na overeenkomstig artikel 3, lid 2, chemisch te zijn getest:”.

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 1488/2001 van de Commissie van 19 juli 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad, wat de plaatsing van bepaalde hoeveelheden van bepaalde onder bijlage I van het Verdrag vallende basisproducten onder de regeling actieve veredeling zonder voorafgaand onderzoek van de economische voorwaarden betreft

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 196 van 20 juli 2001)

Op bladzijde 15, artikel 23, lid 4

in plaats van: „artikel 21”

te lezen: „artikel 22”.

BERICHT AAN DE LEZERS

Overeenkomstig artikel 2, punt 38, van het Verdrag van Nice, waarbij artikel 254 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap wordt gewijzigd, wordt het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* vanaf de inwerkingtreding van het Verdrag van Nice op 1 februari 2003 omgedoopt in *Publicatieblad van de Europese Unie*.